

Revista

Numărul 25, Martie 2012

ANNISAA

Frumusețe & Valoare

** SPECIAL 2 ANI **

فداك أبي وأمي يا رسول الله

Cuprins

<i>Biografia extraordinară a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, Profetul Universului</i>	
<i>Pagina</i>	<i>14</i>
<i>Tăfsir Surat Ad-Duha</i>	
<i>Pagina</i>	<i>31</i>
<i>Sinceritatea absolută – o caracteristică profetică</i>	
<i>Pagina</i>	<i>38</i>
<i>Bunul simț și modestia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>41</i>
<i>Răbdarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>47</i>
<i>Mila și compasiunea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în invocațiile sale</i>	
<i>Pagina</i>	<i>52</i>
<i>Echitatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>56</i>
<i>Generozitatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>63</i>

Promisiuni onorate, o moralitate profetică

Pagina 71

Curajul și forța Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Pagina 84

Concepția religioasă și modul de viață în satisfacerea trebuințelor materiale, trăite de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Pagina 90

Candoarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Pagina 95

Bună-cuviința Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în relația sa cu Creatorul

Pagina 101

Milostivenia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Pagina 104

Bună-voința și bunătatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, față de copii

Pagina 114

Comportamentul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, față de servitori, săraci și nevoiași	
Pagina	119
Felul de a glumi al Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam	
Pagina	122
Toleranța și iertarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam	
Pagina	126
Caracterul mirobolant al Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam	
Pagina	133
Al-Amin – Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam	
Pagina	135
De ce a avut Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, mai multe soții?	
Pagina	140
Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în casa sa	
Pagina	157

<i>Sorgintea de unde începe lumina învățaturii</i>	
<i>Pagina</i>	<i>161</i>
<i>Ultima predică a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>170</i>
<i>Cum putem sprijini onoarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam?</i>	
<i>Pagina</i>	<i>172</i>
<i>Moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam</i>	
<i>Pagina</i>	<i>179</i>
<i>Salat Al-Ibrahimia</i>	
<i>Pagina</i>	<i>194</i>
<i>Dicționar al termenilor islamici</i>	
<i>Pagina</i>	<i>196</i>

Redacția Annisaa

Gabriela Guetta
Redactor Șef

Gabriela Gharabli
Redactor Șef Adjunct

Yasmin Dorina
Tehnoredactor

Umm Omar
Redactor

Mariam Oana
Redactor

Umm Raschid
Redactor

Alya Iacob
Redactor

Umm Mariya
Redactor

Ionela Noour
Corector

*Adresa de email a Revistei
Annisaa*

revista_annisaa@ymail.com

*Adresa site-ului oficial
al Revistei Annisaa*

www.annisaa.ro

Adresa blogului Revistei Annisaa

<http://revistaannisaa.blogspot.com/>

SURAT AL-MA'IDA

(Medinită [112]; 120 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

*Iar ție, [Mohammed],
ți-am trimis Cartea cu Adevărul,
întărind Scriptura de dinaintea ei
și întrecând-o pe ea. Deci fă judecată
între ei după ceea ce ți-a trimis
Allah și nu urma poftele lor,
[îndepărtându-te] de la Adevărul
ce ți-a venit!*

*Fiecăruia dintre voi, Noi
i-am dat o lege și o rânduială.*

*Dacă ar fi voit Allah,
v-ar fi făcut o singură comunitate,
dar El voiește să vă încerce
în ceea ce v-a dat.
Deci întreceți-vă în plinirea
de fapte bune,
căci la Allah este întoarcerea voastră,
a tuturor, și El vă va înștiința
despre cele asupra cărora
ați avut păreri deosebite!*

*Doi ani de existență, doi ani de muncă, totul numai
de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala.*

*Un număr special, dedicat Profetului Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam, căruia îi datorăm cu
toții, cei care l-au urmat, îl urmează și îl vor urma,
inshaAllah, salvarea noastră de la
Focul Iadului – izbăvirea.*

*Am ales, în acest număr special, articole
impunătoare, din care putem să învățăm cine a fost
îndrumătorul nostru, salla Allahu aleihi wa sallam;
astfel, umilele noastre cuvinte sunt de prisos pentru a
mai comenta conținutul – spunem noi, epustufiant – al
acestei publicații, unde veți găsi nu numai biografia
Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, ci și
copilăria, adolescența, căsătoria, revelația Nobilului
Coran și inclusiv informații despre moartea sa „fizică”,
deoarece, pentru noi, musulmanii, el, salla Allahu
aleihi wa sallam, este viu în inimile
și în viețile noastre.*

De asemenea, veți descoperi compilații prin excelență, realizate de redactorii acestei minunate reviste Annisaa, care vă aparține și care vă este oferită în exclusivitate vouă, celor dornici de a cunoaște religia noastră cât mai bine.

Fie ca Allah subhanahu wa ta'ala să le răsplătească cu Firdaws-ul, atât pe ele, cât și pe toți cei care muncesc de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala și, nu în ultimul rând, pe voi, cei care ne citiți de doi ani încoace!

Vă mulțumim pentru susținerea voastră și vă promitem că nu vom conțeni să vă surprindem, inshaAllah.

Redactor Șef

Gabriela Quettat

*Cu adevărat, toată închinarea și slăvirea
I se cuvin numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
numai pe El Îl adorăm, numai la El căutăm
îndrumare și numai Lui Îi cerem iertare;
numai la El găsim scăpare și adăpost împotriva
răului din noi și a răului din acțiunile noastre.*

*Pe acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala
îl călăuzește, nimeni și nimic nu îl poate duce
în rătăcire, iar pe acela pe care Allah subhanahu
wa ta'ala îl rătăcește, nimeni și nimic nu
îl poate aduce pe Calea cea Dreaptă.*

*Mărturisim că nu I se cuvine adorarea
decât numai lui Allah subhanahu wa ta'ala,
Unicul și Singurul și că Mohammed, sallallahu
aleihi wa sallam, este Robul și Trimisul Său!*

Redacția Annisa

Încurajați prin cuvinte frumoase, pentru a fortifica sufletul și cereți prin dua:

„O, Allah! Îndepărtează această suferință!

O, Stăpânul lumilor, adu însănătoșire, pentru că Tu ești Vindecătorul! Nu există alt leac, afară de puterea Ta. Redă-le sănătatea, fără să mai rămână urmă de boală!”

Amin, Amin, Amin!

Atunci când un om se plângea de un rău, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, îi spunea:

„Pune mâna pe locul care te doare și spune «Bismilleh!» (de 3 ori), apoi spune:

«Caut adăpost la Allah și în Măreția Lui de răul pe care-l simt și care mă apasă!»”

(de 7 ori)

Fie ca Allah Preaînaltul să îți vindece pe toți frații și surorile noastre care suferă de orice fel de durere!

Amin!

~ Un bun musulman nu își uită niciodată frații și surorile care sunt în suferință. ~

Redacția Annisaa

Biografia extraordinară a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, Profetul Universului

**Importanța studiului
cunoașterii biografiei Profetului
Mohammed, salla Allahu aleihi
wa sallam**

✽ *Studiul biografiei Profetului
Mohammed, salla Allahu aleihi
wa sallam*

- are o foarte mare importanță pentru parcursul vieții umanității. Dacă marile personalități și conducătorii își scriu memoriile și autobiografiile pentru ca oamenii să găsească pe parcurs bune exemple pentru viața de zi cu zi, atunci, biografia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este cea mai demnă de studiat. Importanța studiului biografiei Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, o putem citi în următoarele subpuncte:

✽ *Verificarea autenticității*

*biografiei Profetului, salla Allahu
aleihi wa sallam*

Pentru că biografia sa, salla Allahu aleihi wa sallam, este considerată ca o ilustrare a traseului urmat de el, salla Allahu aleihi wa sallam, iar Allah subhanahu wa ta'ala ne-a ordonat să urmăm comportamentul său, salla Allahu aleihi wa sallam, de aceea, este esențial să se verifice autenticitatea a tot ceea ce cuprinde biografia Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, acesta fiind unul din principalii piloni ai religiei noastre. Din acest motiv, în Coranul cel Nobil se regăsesc o parte dintre biografiile Profeților anteriori, aleihum sallam.

Allah Preaînaltul a menționat că există înțelepciune în acestea:

„Și în tot ce-ți povestim ție din veștile despre trimiși, se află

[pildă] cu care Noi întărim inima ta. Și prin acestea a venit la tine Adevărul, îndemnarea și reamintirea pentru drept-credincioși”

(Surat Hud, 11:120)

După ce Allah subhanahu wa ta’ala menționează 18 Profeți, aleihum sallam, în Surat Al-’An’am, El, Preaînaltul, ordonă Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, să urmeze Calea lor:

„Cei cărora le-am dăruit Cartea, îl cunosc [pe Mohammed] întocmai cum îi cunosc pe copiii lor, însă aceia care și-au pierdut sufletele [sunt] aceia care nu cred.”

(Surat Al-’An’am, 60:20)

✽ *Cunoașterea detaliilor biografiei Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam*

Este importantă pentru că face posibilă urmarea modelului său, salla Allahu Aleihi wa sallam, în toate domeniile vieții, deoarece biografia lui, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost pusă în practica perceptelor islamice și a legilor lui Allah Preaînaltul, care sunt de netrecut.

Allah Preaînaltul ne spune în Nobilul Coran:

„Ați avut voi în Trimisul lui

Allah o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește pe Allah mereu.”

(Surat Al-’Ahzab, 33:21)

Când Aisha, radhi Allahu anha, a fost întrebată despre moralitatea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, ea a răspuns:

„Caracterul lui a fost Coranul.”

(relatat de Ahmad și Muslim)

✽ *Prezentarea biografiei Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam*

Autentificată și povestită prin lanțuri veridice de naratori, până la sursele originale convergente, explică faptul că toate detaliile lor despre viața sa privată și publică au fost înregistrate fără ca să existe o discrepanță între aceste surse importante, cu privire la orice este legat de el, salla Allahu aleihi wa sallam, confirmând încă o dată grija lui Allah subhanahu wa ta’ala, acordată pentru a demonstra autenticitatea profeției lui, salla Allahu aleihi wa sallam.

✽ *Cunoașterea măreției și puterii Islamului*

- ne ajută să ne dăm seama că această religie a ancorat toate normele în regulile sale, astfel bulversând echilibrul economic, politic și cultural, în multe părți ale globului.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a oferit un model cultural puternic, a cărui contribuție a rămas constantă până în ziua de azi. Această măreție este clară pentru noi, cunoscând că acest edificiu a fost construit într-o perioadă de douăzeci și trei de ani.

Principiile particulare ale biografiei Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

✽ Primul:

Autenticitatea pe baza naratorilor onești și de încredere, care au împărtășit cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, momente ale vieții sale, apoi, ucenicii companionilor (At-Tabiîn), care au trăit cu ei și i-au ascultat.

Companionii, *radhi Allahu anhum*, au trăit cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, participând la fasonarea biografiei lui, *salla Allahu*

aleihi wa sallam; apoi, după moartea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au continuat răspândirea Mesajului, până în zilele noastre și care va continua și după aceasta, *inshaAllah*.

Printre companionii, *radhi Allahu anhum*, au fost unii care au trăit o sută de ani de la Hijra, și chiar puțin mai mult după aceasta, așa cum au fost Abu Tufail Amr ibn Wathila, care a murit în anul 101 H., Mahmud ibn Ar-Rabi', în anul 99 H., Abdullah ibn Zayd Al-Mazini, în anul 96 H., Anas ibn Malik, în anul 93 H., *radhi Allahu anhum*.

De asemenea, elaborarea Sunnei începe în timpul lui Omar ibn Abdul Aziz, care a murit în anul 101 H., astfel încât aceasta devine sigur pentru noi, în continuitatea învățăturii și Sunnei, iar biografia profetică nu a fost niciodată întreruptă, existând o perioadă de trecere între elaborarea Sunnei, transmiterea Mesajului și a învățăturii.

✽ Al doilea:

Compilarea biografiei profetice a avut loc timpuriu. Elaborarea Sunnei a început simultan, foarte devreme, încă din

timpul vieții Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Prin scrierea de ahadith referitoare la evenimentele care au avut loc în timpul vieții sale, de la începutul misiunii profetice, sunt surprinse: comportamentul său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, începutul revelației, ceea ce a îndurat la Mecca, înainte de emigrarea la Medina, emigrarea unora dintre companionii săi, *radhi Allahu anhum*, spre Abisinia, aspecte din viața soțiilor sale, expedițiile militare și de călătorie, precum și multe alte lucruri care sunt revelate pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Toate acestea sunt înregistrate în Sunna și în alte cărți. Elaborarea acestor cărți a fost urmărită și se indică faptul că au început din epoca companionilor, *radhi Allahu anhum*, și mai precis, din timpul domniei lui Muawiya ibn Abu Sufyan, *radhi Allahu anhu*. Scrierea efectivă a cărților a continuat și pe timpul ucenicilor companionilor, *radhi Allahu anhum*, și a celor care au venit după ei.

Elaborarea completă a biografiei Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, așa

cum am specificat mai sus, a fost începută de Muawiya ibn Abu Sufyan, atunci când Abdullah ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a murit în 68 H., învățându-i pe elevii săi genealogia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, descriind expedițiile militare, în timp ce elevii săi scriau.

Abdullah ibn Amr ibn Al-As, *radhi Allahu anhu*, a făcut același lucru.

Al-Barra ibn Azib, *radhi Allahu anhu*, i-a învățat pe studenții săi despre bătăliile purtate de către Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

În epoca Tabainilor, cei care au învățat împreună cu companionii, *radhi Allahu anhum*, au început să scrie cărți și biografia profetică.

Cartea scrisă de ilustrul companion Urwa ibn Az-Zubayr ibn Al-Awwam, *radhi Allahu anhu*, care a murit în anul 93 H., este continuată de fiul său, Hisham ibn Urwa Az-Zubayr ibn Al-Awwam, numind-o «*Expedițiile militare ale Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam*».

Principalele cărți scrise de către discipolii acestui companion sunt:

Cartea lui Aban ibn Uthman ibn Affan, care moare în anul 105 H., care este fiul califului. El a completat cartea sa despre biografia profetică și despre expedițiile militare, înainte de anul 83 H., apoi cartea lui Wahb ibn Munabbih, care a murit în 110 H. O parte din cartea sa «*Expedițiile militare Al-Magazy*» se găsește în orașul Heidelberg.

Ei toți au trăit cu companionii, radhi Allahu anhum, și au învățat de la ei.

Cele mai complexe două cărți privind biografia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt:

Sirat Rasul Allah, de Mohammed ibn Ishaq, care a murit în anul 151 H., și

As-Sirat Nabawiya, de Ibn Hisham, care a murit în anul 213 H.

Aceștia doi au trăit alături de companioni, radhi Allahu anhum, și au învățat de la ei.

✽ *Al treilea:*

Detaliile biografiei Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt stabilite integral și clar în toate etapele sale, de la căsătoria tatălui său, Abdullah, și a mamei sale, Amina bint Wahb, până la naștere și, apoi, de la

începerea misiunii sale, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și tot ceea ce el a traversat înainte de aceasta, de la propagarea mesajului și până la moartea sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Astfel, oricine vrea să cunoască toate detaliile vieții Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, poate să le obțină citind numeroasele cărți de referință, inclusiv despre autorii lor, și poate verifica autenticitatea tuturor detaliilor istorice, într-o manieră științifică.

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, după cum ne-a zis unul dintre comentatorii occidentali:

„*Este singurul care s-a născut sub lumină.*”

Cărțile de Sunna și Nobilul Coran conțin toate detaliile din viața publică și privată a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Astăzi știm exact descrierea aspectului, caracterului și moralității sale, abordarea și felul său de a vorbi la întâlniri, felul lui de a mânca, de a bea, relațiile sale cu cei din jur, comportamentul față de soțiile sale și, mai ales, găsim vestigiile casei sale, mormântul

unde a fost îngropat, care sunt prezente până în zilele noastre.

Este posibil să vă asigurați de personalitatea fermă care i-a fost atribuită, bazându-vă pe instrumentele științifice moderne de astăzi. Biografia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a beneficiat de o conservare pe care biografia niciunei persoane nu a avut-o și nici nu o va avea vreodată.

Deci, în concluzie, aceste trei caracteristici ne dau certitudinea absolută asupra biografiei ultimului Profet, Mohammed ibn Abdullah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, subliniind, prin metode științifice, că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este Mesagerul și Trimisul Său, pentru întreaga omenire.

Referințele biografiei profetice

Autenticitatea este considerată cea mai importantă calitate a întregului patrimoniu islamic. Această specificitate se referă la faptul că Allah Preaînaltul i-a atribuit în exclusivitate acest mesaj final, venit din Înțelepciunea Lui perfectă. Într-adevăr,

ultima religie trebuie conservată și salvată, pentru ca ea să fie moștenită de generațiile successive ale omenirii, până în Ziua Judecății. Pentru aceasta, Allah *subhanahu wa ta'ala* spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!”

(Surat Al-Hijr, 15:9)

Legea islamică, ce derivă din Nobilul Coran și Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prezervă inclusiv biografia omului care le-a adus, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Allah *subhanahu wa ta'ala* a vrut ca biografia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să fie păstrată.

✽ Nobilul Coran

O mare parte din biografia profetică este menționată în Nobilul Coran. Allah Preaînaltul a menționat situația Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din copilăria sa, în următoarele versete:

„Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost? ~ Nu te-a găsit pe tine nepăsător și te-a călăuzit?”

(Surat Ad-Duha, 93:6-7)

Și El, *subhanahu wa ta'ala*, a vorbit despre situația lui, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, de când a început să primească revelația; când i-a fost frică și a mers la soția sa, Khadija, radhi Allahu anha, și i-a zis:

„Acoperă-mă!”

„O, tu, cel acoperit! ~ Ridică-te și îndeamnă! ~ Pe Domnul tău preamărește-L!”

(Surat Al-Muddathir, 74:1-3)

„O, tu, cel învăluit [în straiete tale]! ~ Scoală-te noaptea [pentru Rugăciune], afară de puțin [timp] ~ Jumătate din ea sau mai scade din ea puțin, ~ Sau mai adaugă la ea! – și recită Coranul cu glas tărăgănat și limpede! ~ Noi îți vom trimite cuvinte grele.”

(Surat Al-Muzammil, 73:1-5)

A mai fost menționată povestea căsătoriei sale cu Zaynab bint Jahsh, radhi Allahu anha, după ce a fost divorțată de primul ei soț, Zayd ibn Harith, radhi Allahu anhu, iar atunci când Allah Preaînaltul și Trimisul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, au decis un lucru, oricine nu se supune deciziei Lui, Preaînaltul, și Trimisului Său, salla Allahu aleihi wa sallam, într-adevăr s-a abătut de la Calea cea Dreaptă. Dorința lui Allah Preaînaltul

trebuie respectată, așa cum găsim în Sfântul Coran:

„Nu se cuvine ca un drept-credincios și nicio drept-credincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah și a Trimisului Său, se află în rătăcire învederată. ~ Și i-ai spus aceluia asupra căruia Allah Și-a trimis harul Său, cum și tu ai trimis harul tău asupra lui: «Păstrează-o pentru tine pa soața ta și fii cu frică de Allah!» Tu ai ținut ascuns în sufletul tău ceea ce Allah a voit să descopere... Tu te-ai temut de oameni, măcar că Allah este mai vrednic să te temi de El. Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-am dat-o ție să-ți fie soață, pentru ca drept-credincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele. Și porunca lui Allah trebuie să fie împlinită.”

(Surat Al-'Ahزاب, 33:36-37)

În această sură, găsim câteva dintre detaliile biografiei Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, ale soțiilor și companionilor săi, radhi Allahu anhum și, nu în ulti-

mul rând, despre Bătălia de Coaliție.

Elementele de biografie ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, relevă faptul că există versete care sunt pogorâte în urma întrebărilor companionilor, *radhi Allahu anhum*, și a altor persoane, cu privire la orice fel de subiecte, așa cum s-a întâmplat atunci când evreii, din cauza îndoielii asupra Sa, l-au întrebat despre suflet (*roh*):

„Te întreabă despre Duh. Spune: «Duhul este din porunca Domnului meu!» Iar vouă nu v-a fost dată decât puțină știință.”

(*Surat Al-'Isra'*, 17:85)

Printre subiectele particulare ale biografiei Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, conținute în Coran, este incidentul de calomnie (*al-ifk*) asupra soției sale, Aisha, *radhi Allahu anha*, astfel, Coranul dezvăluind acest eveniment:

„Cei care au venit cu minciuna sunt un grup dintre voi. Nu o socotiți a fi un rău pentru voi, ci mai degrabă ea este un bine pentru voi! Fiecare om dintre ei are păcatul ce și l-a agonisit, iar aceluia căruia îi revine cea mai mare parte din ea, va avea parte de mare chin. ~ De ce, atunci

când ați auzit-o [această calomnie], nu au avut credincioșii și credincioasele o bănuială bună în sinea lor și de ce nu au zis «Aceasta este o minciună învederată?» ~ De ce nu au adus ei întru aceasta patru martori? Iar dacă nu au adus ei martori, înseamnă că aceștia sunt, la Allah, mincinoși. ~ Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și îndurarea Lui, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, v-ar fi ajuns pe voi un chin mare, pentru ceea ce ați vorbit voi, ~ Căci l-ați rostit cu limbile voastre și ați spus cu gurile voastre lucrul despre care nu aveți nicio știință și l-ați ținut drept [lucru] ușor, când – de fapt – el este la Allah [un lucru] greu. ~ Și de ce, când ați auzit-o, n-ați zis voi: «Nu se cuvine să vorbim despre aceasta! Mărire Ție! Aceasta este o mare clewetire!» ~ Allah vă îndeamnă să nu vă mai întoarceți la una ca asta niciodată, dacă sunteți drept-credincioși. ~ Și Allah vă deslușește vouă versetele, iar Allah este Bineștiutor [și] Înțelept [*'Alim, Hakim*]. ~ Aceia care vor că printre drept-credincioși să se răspândească ticăloșia, vor avea parte de osândă dureroasă, atât în această lume,

cât și în Lumea de Apoi. Allah știe, în vreme ce voi nu știți. ~ Și de n-ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Lui și [faptul] că Allah este Cel cu Milă, Îndurător [*Ra'uf, Rahim*], [voi ați fi aspru pedepsiți]. ~ O, voi cei care credeți! Nu urmați pașii lui Sheitan! Aceluia care urmează pașii lui Sheitan, el îi poruncește ticăloșia și lucrul oprit. Și de nu ar fi grația lui Allah asupra voastră și mila Sa, niciunul dintre voi nu ar fi curat nicicând. Însă Allah curățește pe cine voiește El. Iar Allah este Cel care Aude Totul [și] Bineștiutor [*Sami, 'Alim*]. ~ Să nu jure cei înzestrați cu belșug și cu bogăție dintre voi că ei nu vor mai da [nimic] rudelor, sărmanilor și celor care purced pe calea lui Allah! Ci să ierte și să miluiască. Oare nu voiți voi ca Allah să vă ierte vouă? Iar Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*]. ~ Aceia care defăimează femei evlavioase, preacurate și drept-credincioase, vor fi blestemați atât în această viață, cât și în Viața de Apoi și vor avea parte de chin mare. ~ Într-o zi, limbile, mâinile și picioarele lor vor face mărturie împotriva lor, pentru ceea ce ei au săvârșit. ~ În Ziua aceea, Allah îi va răsplăti după

cuviință, cu răsplata lor cea dreaptă și vor ști ei că Allah este Adevărul cel limpede [*Al-Haqq*]. ~ [Femeile] cele rele sunt pentru [bărbații] cei răi, iar cei răi sunt pentru cele rele, după cum [femeile] cele bune sunt pentru [bărbații] cei buni, iar cei buni sunt pentru cele bune. Aceia vor fi nevinovați, cu privire la ceea ce spun alții despre ei. Ei au iertare și câștig ales!»”

(Surat An-Nur, 24:11-26)

✽ *Sunna profetică*

Am explicat deja, în cele de mai sus, că Sunna cuprinde cele mai multe detalii referitoare la biografia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, raportate asupra propriei sale persoane, sau ceea ce au raportat companionii săi, *radhi Allahu anhum*. Am vorbit despre autenticitatea acesteia și despre certitudinea sa științifică, analizată cu meticulozitate de către oamenii de știință, prin studierea Sunnei Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a referințelor sale.

Genealogia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*

✽ *Nobilul Profet, *salla Allahu**

aleihi wa sallam, al cincizecilea din originile timpurii ale genealogiei, după Profetul Adam, aleihi sallam

Allah Preaînaltul a ales ca Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să fie ultimul Profet, aceasta fiind anunțată anterior, de către ceilalți Profeți, *aleihum sallam*. Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este fiul lui Abdullah, fiul lui Abdul Muttalib, fiul lui Hashim, fiul lui Abdul Manaf, fiul lui Qusay, fiul lui Kilab, fiul lui Murra, fiul lui Kaab, fiul lui Luay, fiul lui Galib, fiul lui Fahr, aceia care sunt supranumiți Quraish, de unde le vine numele celor din tribul fiului lui Malik, fiul lui An-Nadr, fiul lui Kinana, fiul lui Khuzaima, fiul lui Mudrika, fiul lui Ilyas, fiul lui Mudar, fiul lui Nazar, fiul lui Maad, fiul lui Adnan.

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost de neam nobil, deoarece el provenea din cel mai nobil trib arab, tribul Quraish, fiind din familia cea mai ilustră, familia Hashim. Referitor la aceasta, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Cu adevărat, Allah a garantat glorie lui Kinana dintre

toți descendenții lui Ismail și El a garantat glorie celor din tribul Quraish din descendența lui Kinana și a asigurat glorie celor din tribul Quraish din Banu Hashim și mi-a promis glorie mie, ca descendent din tribul Banu Hashim.”

(relatat de Muslim)

Această alegere a fost importantă, deoarece ochii convergenței asupra familiei Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl întruchipau pe Hashim, străbunicul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Pentru aceasta, biografia profetică a immortalizat atât familia, cât și evenimentele istorice de la conducere, preluate din timpul lui Hashim, care s-a angajat să distribuie apă și alimente pentru pelerini, devenind punctul focal și mândria Quraishilor.

După moartea lui Hashim, oamenii au transferat conducerea fratelui său, Al-Muttalib, supunându-se acestuia, care a fost un om ascultat, având un rang înalt, în rândul poporului său.

Hashim, fratele lui, a luat o femeie din Medina, din tribul Banu An-Najjar. Ei au avut un băiat, care s-a născut după moartea lui, pe care l-au numit

Abdul Muttalib. Atunci când copilul a crescut mare, unchiul său, Al-Muttalib, s-a dus la Yathrib și l-a adus înapoi la Mecca, unde l-a educat. Al-Muttalib a murit în Yemen Radman, iar nepotul său, Abdul Muttalib, a devenit lider, el asigurându-i pe oamenii săi, așa cum au făcut și părinții lui, distribuind în continuare apă și alimente pentru pelerini, fiind o glorie pentru poporul său. Cel mai important este că el trăiește un vis, în care îi este menționat să sape puțul apei Zam-Zam. A fost un vis care s-a repetat trei nopți, așa că știa că visul trebuie îndeplinit, dând ordin de săpare a puțului de apă Zam-Zam.

Abdul Muttalib a avut zece băieți, printre care Abdullah, fiul său cel mai iubit, care a ajuns în atenția familiei Quraish, prin jurământul făcut de tatăl său, Abdul Muttalib, care a promis să îl sacrifice pe unul dintre fiii săi, dacă Allah subhanahu wa ta'ala îi va da zece băieți. Când a ajuns la zece copii, s-a făcut tragerea la sorți, pentru a stabili care dintre ei va fi sacrificat. Acesta a fost Abdullah, fiul său cel mai iubit. Abdul Muttalib a refăcut tragerea la sorți și tot timpul, cel

care pica era numai Abdullah.

De aceea, a mers la o ghicitoare, care le-a cerut să refacă tragerea la sorți și, dacă tot Abdullah va fi cel care va ieși, să îl înlocuiască cu 10 cămile. Însă, de fiecare dată, cel care pica la tragerea la sorți era Abdullah. Această tragere la sorți s-a repetat până când s-a ajuns la sacrificarea a 100 de cămile, pentru răscumpărarea fiului său. Acesta a fost destinul pe care l-a dorit Allah Preaînaltul, pentru că el urma să fie tatăl Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El spune că este fiul celor doi «*sacrificați*».

Evenimentele acestea au fost, prin urmare, de un mare interes și, din acest motiv, toate detaliile au fost importante și pe deplin cunoscute.

Prin căsătoria cu Amina bint Wahb ibn Abdul Manaf ibn Zuhra ibn Kilab, Abdullah a avut un singur fiu, însă el a murit cu puțin timp înainte de nașterea lui. Acest copil nu era altul decât Mohammed ibn Abdullah ibn Abdul Muttalib, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Arabii sunt celebri pentru interesul lor în realizarea genealo-

giilor, având ca scop cunoașterea trecutului cu mare precizie. Pentru aceasta, istoria a primit ca moștenire un număr mare de cărți care menționează genealogiile de triburi. Printre genealogiile conținute de aceste cărți de referință, putem găsi și pe cea a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, având toate informațiile asupra genealogiei sale, *salla Allahu aleihi wa sallam*; Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este fiul lui Abdullah, fiul lui Abdul Muttalib, fiul lui Hashim, fiul lui Abdul Manaf, fiul lui Qusay, fiul lui Kilab, fiul lui Murra, fiul lui Kaab, fiul lui Luay, fiul lui Galib, fiul lui Fahr, aceia care sunt supranumiți Quraish, de unde le vine numele celor din tribul fiului lui Malik, fiul lui An-Nadr, fiul lui Kinana, fiul lui Khuzayma, fiul lui Mudrika, fiul lui Ilyas, fiul lui Mudar, fiul lui Nazar, fiul lui Maad, fiul lui Adnan.

Copilăria și adolescența Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

În documentele istorice relatate prin intermediul lanțurilor de relatatori, raportate de

la surse autentice din timpul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a companionilor săi, *radhi Allahu anhum*, s-a înregistrat fiecare detaliu Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și al evenimentelor din timpul copilăriei și adolescenței sale. Aceste referințe ne indică faptul că, după naștere, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost alăptat de Halima As-Sa'diya, deoarece arabii obișnuiau să își trimită copiii la femeile din deșert, să crească puternici și sănătoși.

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost o binecuvântare pentru Halima și soțul ei, transformându-le sărăcia în bogăție; oile lor, care erau pricajite, au devenit pline cu lapte, astfel Halima putându-i oferi o hrănire completă Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Copilul a rămas la Halima până la vârsta de cinci ani; iar ea, cu toate că îl iubea nemaipomenit de mult, în urma evenimentului petrecut, teama i-a făcut pe ea și pe soțul ei să îl ducă înapoi la Mecca, la familia lui. Acest eveniment este unic, deoarece i se va deschide pieptul de către Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, în timp ce el, *salla Allahu*

aleihi wa sallam, se afla la joacă, cu alți copii. Îngerul, aleihi sallam, l-a luat cu el, i-a scos un punct negru din inimă, spălând locul cu apă Zam-Zam, închi-zându-i și vindecându-i rana, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

Bunicul său, Abdul Muttalib, a preluat educația lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, după moartea mamei, atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea șase ani, dar, din păcate, la nici doi ani după aceasta, și el moare, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiind luat sub tutela unchiului patern, Abu Talib, rămânând alături de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și sub protecția sa, chiar după venirea revelației, susținându-l până la moartea sa.

La începutul adolescenței sale, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea grijă de oile celor din neamul Quraish, pentru numai câțiva dirhami pe care îi primea.

Căsătoria și maturitatea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost

special în adolescență. Eminentele calități morale apărute la el i-au făcut pe Quraish să îl numească *Al-Amin* (cel demn de încredere), fiindu-i încredințate toate bunurile lor. Aceste extraordinare calități pe care le avea Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au atras-o pe marea doamnă, bogata comerciantă Khadija bint Khuwaylid, *radhi Allahu anha*. Aceasta îi dă permisiunea să facă comerț în locul ei, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, dovedind bunele sale calități de comerciant, realizând profituri mari.

Observându-i energia și onestitatea, ea îi sugerează căsătoria. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu avea decât 25 de ani, în timp ce ea avea 40 de ani. Acceptă această căsătorie, rămânându-i fidel.

Unul dintre cele mai importante evenimente care a avut loc între el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și neamul Quraish, este cel în care oamenii din acest trib au vrut să reconstruiască Ka'aba, după distrugerea suferită; acest lucru nu se înfăptuiește până când nu se găsește locația Pietrei Negre. Dezacordul a fost atât de profund, încât era să aibă loc un

război între ei, dar rezolvarea le vine din partea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, acesta sugerându-le purtarea Pietrei Negre într-o bucată de pânză, de către un reprezentant. Mohammed ibn Abdullah ibn Abdul Muttalib, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost prima persoană căreia i s-a strigat, în acel moment al acestei decizii:

„Noi te acceptăm pe tine ca judecător de încredere.”

Și, cu acest eveniment, faima sa a crescut extraordinar de mult.

Revelația și profeția

Printre lucrurile demne de menționat, înainte de revelație și profeție, se află un eveniment petrecut în viața Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. În adolescența sa, în jurul vârstei de zece ani, unchiul său, Abu Talib, l-a luat într-o călătorie cu el, în Marea Sirie (Ash-Sham). Când au ajuns în Bosra, care era un oraș pe marele drum spre Marea Sirie, au întâlnit un călugăr numit Bahira, numele său fiind, de fapt, Jirjice, iar caravana s-a oprit lângă el. Acesta i-a primit cu ospitalitate,

iar apoi, l-a văzut pe copilul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care se afla în compania lor. Recunoscându-l după descrierea menționată în cartea lui, i-a ținut mâna copilului și a zis:

„Acesta va fi «Maestrul Universului», acesta va fi Trimisul lui Allah subhanahu wa ta’ala, ca o îndurare pentru acest Univers.”

Apoi, el l-a întrebat pe Abu Talib, crezând că este tatăl său, iar acesta îi răspunde:

„Eu nu sunt tatăl lui, tatăl său nu se mai află printre cei vii.”

Abu Talib îi spune povestea sa, iar atunci Bahira îi zice:

„Acesta este Profetul de care a vorbit Isus, aleihi sallam, în cartea sa, aducându-ne această veste bună, spunând:

«Fii atent cu el în fața evreilor!»”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a crescut și a trăit la Mecca până la vârsta 40 de ani, surprinzând cu calitățile sale. El era foarte inteligent, de o abilitate extraordinară, cu un caracter bun și sincer, maniere perfecte, fără de cusur, generos, ambițios, cu o reflecție și o meditație profundă, cu o inimă calmă și caldă, evitând toate

invectivele și lenea, interzicând idolii.

De foarte multe ori, se retrăgea într-un refugiu spiritual pe care și l-a găsit în peștera Hira, unde se dedica reflecției și meditației. Nu mult după aceasta, apar semnele succesive ale profeției, când visele cele mai importante au început să fie adevărate, iar lucrurile se întâmplau cu o claritate reală, similară cu ceea ce văzuse în vis. Aceasta durează timp de șase luni, până în momentul în care a început revelația Nobilului Coran. Pe tot parcursul acestui timp, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se retrăgea în peștera Hira, iar în luna Ramadan, în cea de a douăzeci și șaptea zi, i-a fost pogorât Coranul cel Nobil, prima revelație.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Primul lucru care s-a întâmplat cu Mesagerul lui Allah, în timpul revelației, a fost că vedea în vis ceea ce urma să fie real. Nu avea alt vis, cu excepția aceluia care va deveni la fel de clar ca și lumina zilei. Apoi, izolarea i-a devenit foarte dragă. De aceea, obișnuia să meargă la peștera Hira, unde era devotat

adorării lui Allah Preaînaltul, pe timpul mai multor nopți și, în acest scop, lua și provizii cu el. Apoi, se întorcea la Khadija și își refăcea proviziile pentru același număr de nopți. Acest fapt a continuat până când revelația a venit la el în mod surprinzător, pe când se afla în peștera Hira.

Îngerul a venit la el și i-a spus:

„Citește!”

Profetul Mohammed a zis:

«Eu nu știu să citesc.»

Apoi, el mi-a povestit:

«Așa că el (Îngerul) m-a cuprins și m-a apăsător, până ce nu am mai putut suporta. Apoi m-a lăsat și a spus:

„Citește!”

Așa că am răspuns:

„Eu nu știu să citesc.”

Apoi, el m-a apăsător pentru a doua oară, până ce nu am mai putut suporta. Apoi, m-a lăsat și a spus:

„1. Citește! În numele Domnului tău care a creat,”,
până a ajuns la versetul

„5. L-a învățat pe om ceea ce el nu a știut!”»

Așa că el s-a întors cu ele (cu aceste versete) și cu inima tremurândă, până acasă la Khadija și a zis:

«Acoperă-mă, acoperă-mă!»

Așa că ea l-a acoperit, până când teama lui a dispărut. Apoi, a povestit Khadijei tot ce s-a întâmplat și i-a spus:

«Mă tem că mi s-ar putea întâmpla ceva.»

Khadija i-a răspuns:

«Niciodată! Pe Allah, Allah nu te va lăsa în rușine. Păstrezi relațiile cu rudele, spui adevărul, ajuți săracii și nevoiașii, servești oaspeții cu generozitate, îi ajuți pe cei aflați la nevoie și pe oamenii loviți de calamități.»

Apoi, Khadija l-a însoțit la vărul ei, Waraqa ibn Nawfal ibn Asad ibn Abdul-Uzza ibn Qusay, care, în timpul perioadei de ignoranță, a devenit creștin și obișnuia să scrie Scriptura în limba ebraică. El a scris din Scriptură atât cât Allah a voit pentru el să scrie. Era un om bătrân și fără vedere. Khadija i-a spus:

«O, vărul meu! Ascultă povestea nepotului tău.» Waraqa a întrebat:

«Nepotul meu, ce ai văzut?» Profetul Mohammed a povestit ce a văzut. Waraqa a spus:

«Acesta este An-Namus, pe care Allah l-a trimis la Moise. Și îmi doresc să fi fost tânăr și să fi putut trăi până când poporul tău

te va alunga.» Profetul Mohammed a întrebat:

«Mă vor alunga?» Waraqa a răspuns afirmativ și a zis:

«Cel care a venit cu ceva similar cu ceea ce tu ai spus, a fost tratat cu ostilitate și dușmănie; și dacă voi mai fi în viață în acea zi, atunci te voi susține cu fermitate.»”

Dar Waraqa nu a mai trăit. După moartea acestuia, revelația nu a mai venit și Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost foarte trist....”

(relatat de Bukhari)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, după un timp, continuă să primească revelația Nobilului Coran, pe o perioadă de 13 ani, timp în care el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se afla la Mecca. Este izgonit, iar pe timpul refugiului său la Medina, timp de 10 ani, continuă să primească revelația Nobilului Coran, până la finalizarea sa.

Aceasta este Cartea care conține minunea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în ceea ce privește limbajul conținutului, sensul, informațiile și realitățile științifice miraculoase, Nobila Carte în care sunt toate legile Islamului și percepțele sale.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a petrecut primii ani ai misiunii sale, adică cei trei-sprezece ani, în Mecca, unde locuitorii l-au persecutat, ca apoi să îl alunge, iar pentru aceasta a fost obligat să emigreze la Medina, unde a fost stabilit statutul islamic, legile islamice, astfel extinzându-se aplicarea lor dincolo de Peninsula Arabică.

Concluzie

Acesta a fost Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, Mesagerul lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, care a adus, pentru toate generațiile, Adevărata Religie.

Fie ca Allah *subhanahu wa ta'ala* să aibă grijă de el, *salla Allahu wa sallam*, și de toți musulmanii *mumini*!

Amin!

**Redactor Șef
Gabriela Guettat**

Täfsir Surat Ad-Duha
de Ibn Kathir
Capitolul 93 – revelat în Mecca

سَمِ اللَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَىٰ (١) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ (٢)
مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ (٣) وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ (٤)
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ (٥) أَلَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ (٦)
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ (٧) وَوَجَدَكَ عَابِلًا فَأَغْنَىٰ (٨)
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ (٩) وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (١٠)
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (١١)

Bismillehi_rrahmaani_rrahiim

1. We dduhaa
2. We_lleyli idhaa segea
3. Maa we_dd'aaka rabbuke
we maa_qalee
4. We_lelaakhiratu
khayru_lleke mine_luule
5. We leseuufe yu'atiike
rabbuke feterda
6. Alem yegidke yetiimen
feaaauue

7. We wageadeke
daaallen_fehede
8. We wageadeke
'aaa'ilen_feaaghne
9. Feemme_lyetime fele
teqhar
10. We eemme_ssee'ile fele
tenhar
11. We eemme bini'aameti
rabbike feheddithh

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

1. Pe ziua luminoasă
2. Și pe noapte, când se întunecă!
3. Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște!
4. Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima!
5. Și Domnul tău îți va dărui și vei fi tu mulțumit!
6. Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost?
7. Nu te-a găsit pe tine nepăsător și te-a călăuzit?
8. Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat?
9. Cât despre orfan, pe el nu-l oprima!
10. Cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga!
11. Iar cât despre îndurarea Domnului tău, despre ea vorbește!

Motivul revelării Surei Ad-Duha

Imam Ahmad a relatat de la Junudub:

„Profetul s-a îmbolnăvit, așa că nu s-a ridicat pentru Rugăciune o noapte sau două. Apoi, o femeie a venit și a spus:

«O, Mohammed! Cred că Sheitanul tău te-a părăsit în cele din urmă. Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

„1. Pe ziua luminoasă ~ 2. Și pe noapte, când se întunecă! ~ 3. Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște!”»

(relatat de Bukhari, Muslim, Tirmidhi, Nasa'i, Ibn Abu Hatim și Ibn Jarir)

Acest Junudub (care a relatat) este Ibn Abdullah Al-Bajali Al-Alaqui. Într-o relatare de la Al-Aswad ibn Qays, este spus că l-a auzit pe Junudub spunând că Jibril, aleihi sallam, nu a venit câteva zile la Trimisul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam. Așa că idolatrii au spus:

„*Stăpânul lui Mohammed l-a abandonat.*»

Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala a revelat:

«1. Pe ziua luminoasă ~ 2. Și pe noapte, când se întunecă! ~ 3. Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște!»

(relatat de At-Tabari)

„1. Pe ziua luminoasă ~ 2. Și pe noapte, când se întunecă!”

Al-Awafi a relatat de la Ibn Abbas:

„Când Coranul a fost revelat

Mesagerului lui Allah, Jibril a întârziat la venirea lui pentru câteva zile (o singură dată). Prin urmare, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost afectat de aceasta. Apoi, idolatrii au început să zică:

«Dumnezeul lui l-a abandonat și îl urăște.»

Astfel, Allah *subhanahu wa ta'ala* a revelat:

„3. Domnul tău nu te-a părăsit și nu te urăște!»”

(relatat de At-Tabari și Al-Qurtubi)

În acest sens, Allah *subhanahu wa ta'ala* jură cu dimineața și lumina pe care El, *subhanahu wa ta'ala*, le-a pus în ea.

„2. Și pe noapte, când se întunecă!”

semnificând că noaptea a coborât, se întunecă. Aceasta a fost menționat de Mujahid, Qatada, Ad-Dahhak, Ibn Zayd și alții.

Aceasta este o dovadă clară a puterii Creatorului în această lumină și în acest întuneric. Allah *subhanahu wa ta'ala* a revelat:

„1. Pe noapte, când acoperă ~ 2. Și pe zi, când se luminează.”

(Surat Al-Layl, 92:1-2)

De asemenea, Allah *subhanahu wa ta'ala* a revelat:

„El face să se ivească zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea [timpului]. Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Puternic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim].”

(Surat Al-'An'am, 6:96)

Apoi, Allah *subhanahu wa ta'ala* spune:

„3. Domnul tău nu te-a părăsit.”

semnificând: El, *subhanahu wa ta'ala*, nu te-a abandonat și

„...nu te urăște (Qala).”

semnificând: El, Preaînaltul, nu te urăște.

Viața de Apoi este mai bună decât această primă viață

„4. Viața de Apoi va fi pentru tine mai bună decât prima!”

semnificând: lăcașul de Apoi este mai bun pentru tine decât lăcașul actual. Din acest motiv, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să fie cel mai cumpătat dintre oameni, cu privire la lucrurile lumești și el a fost cel mai bun dintre ei în desconsiderarea lui pentru problemele lumești. Acest lucru este bine cunoscut ca fiind indispensabil în biografia lui. Când i-a fost

dat Profetului, **salla Allahu aleihi wa sallam**, să aleagă, la sfârșitul vieții lui, între a rămâne în această viață pentru totdeauna și apoi să meargă în Paradis, sau de a trece în compania lui Allah subhanahu wa ta'ala, el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a ales compania lui Allah subhanahu wa ta'ala în locul acestei lumi umile.

Imam Ahmad a relatat că Abdullah ibn Mas'ud a spus:

„Mesagerul lui Allah s-a întins pe o rogojină de paie și aceasta a lăsat urme pe partea lui. Apoi, când s-a trezit, a început să șteargă partea sa. Apoi am zis:

«O, Mesager al lui Allah! Ne dai voie să punem ceva peste salteaua de paie?»

El a răspuns:

«Nu am nimic de-a face cu această lume. Alegoria dintre mine și această lume este ca unui călăreț care se sprijină la umbra unui copac, apoi îl părăsește, mergând mai departe.»”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

În Lumea de Apoi, numeroase daruri îl așteaptă pe Mesagerul lui Allah, salla Allahu

aleihi wa sallam

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„5. Și Domnul tău îți va dăruia și vei fi tu mulțumit!”

semnificând: în final, Allah Preaînaltul îl va răsplăti până când El, subhanahu wa ta'ala, va fi mulțumit în ceea ce îl privește pe robul Său și în ceea ce Allah Preaînaltul a pregătit pentru el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, din generozitatea Sa. Din aceasta face parte râul Al-Kawthar, care va avea cupole din perle scobite, pe malurile sale, iar nămolul de pe malurile sale va avea cel mai puternic parfum de mosc, așa cum a fost menționat.

Imam Abu Amr Al-Awza'i a relatat că Ibn Abbas a spus:

„Mesagerului lui Allah i-au fost arătate toate lucrurile cu care Umma sa va fi binecuvântată după ce el nu va mai fi, comoară după comoară. Astfel, el era mulțumit cu aceasta. Apoi, Allah a revelat:

«5. Și Domnul tău îți va dăruia și vei fi tu mulțumit!»

Astfel, Allah îi va oferi lui milioane de palate în Paradis și fiecare dintre aceste palate va avea prezenți pe oricare dintre

soțiile și servitorii pe care el îi va dori.”

(relatat de Ibn Jarir și Ibn Abu Hatim)

Menționarea unei părți din binecuvântările lui Allah subhanahu wa ta'ala asupra Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Enumerarea binecuvântărilor lui Allah Preaînaltul asupra Mesagerului Său, Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*: Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„6. Oare nu te-a găsit El orfan și ți-a dat adăpost?”

Aceasta se referă la faptul că tatăl său a murit în timp ce mama lui era încă însărcinată cu el și ea, Amina bint Wahb, a murit când el avea numai șase ani. Apoi, el a fost sub tutela bunicului său, Abdul-Muttalib, până când el a murit, atunci când Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea opt ani.

Apoi, unchiul lui, Abu Talib, și-a asumat responsabilitatea pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și a continuat să-l protejeze, să-l ajute, să-i ridice statutul, să-l onoreze, și chiar a res-

trâns cercul lui de oameni, pentru a îl proteja de răutatea celor din jur, atunci când avea patruzeci de ani și Allah subhanahu wa ta'ala i-a orânduit profeția. Chiar și cu aceasta, Abu Talib a continuat să urmeze religia popoului său, închinându-se la idoli.

Toate acestea au avut loc prin Hotărârea Divină a lui Allah subhanahu wa ta'ala, iar Hotărârea Lui este decisivă. Abu Talib a murit cu puțin timp înainte de Hijra. După aceasta (moartea lui Abu Talib), oamenii nechibzuiți și ignoranți din tribul Quraish au început să-l atace pe Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Astfel, Allah subhanahu wa ta'ala a ales pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, emigrarea de parte de ei, în Medina, fiind ajutat de triburile Al-Aws și Al-Khazraj. Allah Preaînaltul a răspândit Sunna Sa în cea mai completă manieră. Apoi, când a ajuns în orașul lor, i-au dat adăpost, l-au susținut, l-au apărut și au luptat (*radhi Allahu anhum*) alături de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împotriva dușmanilor Islamului.

Toate acestea au fost de la Allah subhanahu wa ta'ala, pentru protecția lui, *salla Allahu*

aleihi wa sallam, pentru supravegherea și datorită grijii pe care Allah subhanahu wa ta'ala o avea pentru el.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„7. Nu te-a găsit pe tine nepăsător și te-a călăuzit?”

În același sens, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Astfel, ți-am revelat Noi un Duh, la porunca Noastră. Tu nu ai știut [mai înainte] ce este Cartea și ce este credința, însă Noi am făcut-o lumină cu care călăuzim pe cine voim dintre robii Noștri. Și tu călăuzești pe un drum drept.”

(Surat As-Shura, 42:52)

Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„8. Nu te-a găsit pe tine sărman și te-a făcut bogat?”

semnificând: ai fost dependent de sărăcie; astfel, Allah subhanahu wa ta'ala te-a făcut bogat și independent de toate celelalte, în afară de El, Preaînaltul. Cu adevărat, Allah subhanahu wa ta'ala a îmbinat pentru el două poziții: cel care este sărac și răbdător și cel care este bogat și mulțumitor.

În două Sahih-uri a fost înre-

gistrat de la Abu Huraira că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Averea nu este determinată de abundența de bunuri, ci averea este bogăția sufletului.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

În Sahih Muslim, este înregistrat de la Abdullah ibn Amr că Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine acceptă Islamul, este asigurat de nevoile sale fundamentale și Allah îl face mulțumit cu ceea ce El a dat și atunci el va fi mulțumit.”

(relatat de Muslim)

Cum ar trebui să răspundem la această Recompensă

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„9. Cât despre orfan, pe el nu-l oprima!”

semnificând: la fel cum ai fost orfan și Allah subhanahu wa ta'ala te-a adăpostit, atunci nu asupri orfanii. Cu alte cuvinte, nu-i umiliți, nu-i batjocoriți și nu-i desprețuiți. Mai degrabă, ar trebui să fiți blânzi și buni cu ei.

Qatada a spus:

„Fii ca un tată milostiv orfanului.”

(relatat de Al-Qurtubi)

„10. Cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga!”

semnificând: la fel cum tu ai fost răătăcit și Allah subhanahu wa ta'ala te-a îndrumat, atunci nu disprețui pe cel care cere cunoștințe, care caută ghidare.

Ibn Ishaq a spus:

„10. Cât despre cel care cere, pe el nu-l alunga!”

Aceasta înseamnă să nu fii opresiv, arogant, rău, sau înțelege-i pe cei slabi dintre slujitorii lui Allah subhanahu wa ta'ala. Qatada a spus:

„Acest lucru înseamnă a răspunde săracilor cu milă și blândețe.”

(relatat Al-Baghawi)

„11. Iar cât despre îndurarea Domnului tău, despre ea vorbește!”

semnificând: la fel cum erau săracii și nevoiașii, iar Allah subhanahu wa ta'ala i-a îmbogățit, spune despre binecuvântările lui Allah subhanahu wa

ta'ala asupra voastră. Abu Dawud a relatat de la Abu Huraira că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cine nu este recunoscător față de oameni, acela nu este recunoscător nici în fața lui Allah.”

(relatat de Tirmidhi)

Abu Dawud relatează de la Jabir că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Oricine depășește un anumit test (de exemplu: calamitate) și menționează acest lucru și altora, atunci el este cu adevărat mulțumitor. Și oricine ascunde aceasta, cu adevărat este nerecunoscător.”

(relatat de Abu Dawud)

Acesta este sfârșitul Tăfsirului Surei Ad-Duha și toate laudele și mulțumirile I se cuvin lui Allah subhanahu wa ta'ala.

**Redactor
Umm Omar**

Sinceritatea absolută – o caracteristică profetică

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, într-adevăr a fost cel care a venit ca o binecuvântare pentru această lume; el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost trimis cu adevărul de la Allah *subhanahu wa ta'ala*:

„Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.”

(Surat Fatir, 35:24)

Cuvintele și faptele fac parte din Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*; la fel de adevărate au fost discursurile sale, sincere și juste, râsul și plânsul și tot timpul pe care și l-a petrecut alături de Umma.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis minciuna și îi muștra aspru pe cei care mințeau, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a mințit niciodată.

„Acestea sunt versetele lui Allah, pe care Noi ți le recităm

[Mohammed] într-adevăr. Și tu ești [neîndoielnic] dintre trimiși!”

(Surat Al-Baqara, 2:252)

Toate cuvintele și faptele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au fost sincere. Corectitudinea sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era foarte cunoscută și apreciată, atât pe timp de pace, cât și pe timp de război. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost sincer atât cu sine însuși, cât și cu ceilalți. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era la fel de sincer în judecata sa, atât când era vorba de lucruri serioase, cât și atunci când glumea. Cei care călătoreau cu el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care făceau negoț, care încheiau contracte și, nu în ultimul rând, cei cu care trata, au apreciat sinceritatea și devotamentul cu care se implica în toate acestea.

Această sinceritate îl urmează pe întregul parcurs al vieții,

lucru pe care l-a menținut constant atât în starea sa interioară, cât și în cea exterioară. În toate acțiunile și gesturile sale se putea observa această extraordinară sinceritate.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a spus companionilor săi, *radhi Allahu anhum*, atunci când aceștia i-au cerut să le indice printr-un semn cu ochiul, prizonierul care trebuie ucis:

„Nu se cuvine ca un Profet să trădeze cu ochii.”

(relatat de Abu Dawud)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost persoana cea mai sinceră și de încredere, atât în perioada pre-islamică, cât și după primirea revelației.

Atunci, cum s-ar fi putut schimba după ce Îngerul Jibril, *aleihi sallam*, a venit la el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu Mesajul Divin?

Cum s-ar fi putut schimba după ce Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a onorat și l-a ales tocmai pentru aceste virtuți pe care chiar El, *subhanahu wa ta'ala*, i le-a insuflat în inima sa?

Până și cei care erau împotriva sa au recunoscut și au mărturisit marea lor încredere în onestitatea și sinceritatea

Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, așa cum a făcut și An-Nadhr ibn Al-Harith, cel supranumit diavolul din neamul Quraish. Odată, s-a adresat oamenilor din Quraish spunând:

„O, Quraish, ați experimentat un fenomen fără precedent, de care aveți o nevoie disperată. Mohammed a fost un băiat care a crescut printre voi și mereu s-a dovedit a fi cel mai amabil, cel mai sincer și vrednic de încredere dintre toți tinerii. Apoi, când părul său a încărunțit și a început să predice o credință străină societății voastre și opusă gustului vostru, l-ați numit vrăjitor! Jur pe Allah că el nu este așa...”

(Al-Bayhaqi, în *Dalaa'il An-Nubuwwa*)

Mărturii similare au fost exprimate de către Al-Walid ibn Al-Mughira, Utba ibn Rabi'a și alți dușmani ai Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care îl urau foarte tare.

(Al-Bayhaqi în *Dalaa'il An-Nubuwwa*)

Aspectul exterior al Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, arăta sinceritatea fundamentală. Acest lucru nu putea fi apreciat decât

de părerile imparțiale ale celor cu minți deschise, așa cum a fost Abdullah ibn Salam, radhi Allahu anhu, care înainte de a îmbrățișa Islamul era cel mai învățat rabin. El a spus:

„Atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ajuns în Medina, oamenii s-au adunat repede în preajma lui și au anunțat că Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ajuns. Am mers împreună cu oamenii să îl privim. Când am văzut fața lui, am știut că nu este fața unui mincinos.”

(Tirmidhi, Ibn Majah și Albani)

Astfel, el a fost sigur că trebuie să îmbrățișeze Islamul.

La Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, veridicitatea o puteam întâlni atât în cuvintele, cât și în faptele sale. Astfel, sinceritatea Profetului Mohammed, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, a fost înrădăcinată în inimile companionilor săi, radhi Allahu anhum. Ei, radhi Allahu anhum, erau siguri de sinceritatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din discursurile și acțiunile pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le ținea; erau siguri de faptul că el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este cel mai vrednic de încredere și că este, într-adevăr, Trimisul și Mesagerul lui Allah Preaînaltul.

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor Șef Adjunct
Gabriela Gharabli**

Bunul simț și modestia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Cum ar fi posibil ca nobilul Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, cel care avea o măreție extraordinară a caracterului moral, să nu aibă și un bun-simț pe măsură, știut fiind faptul că aceasta a fost o caracteristică definitorie?

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Credința este formată din mai mult de șaiszeci de părți, iar bunul-simț, modestia, timiditatea și cinstea sunt părți ale credinței.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a mai spus:

„Modestia este o virtute în totalitate, sau modestia este bunul complet.”

(relatat de Muslim)

Bunul-simț face parte din

caracterul moral cel mai important al Islamului, pe care fiecare musulman mumin îl are, în totalitate.

Zayd ibn Talha ibn Rukana, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Fiecare religie are un caracter înnăscut. Caracterul Islamului este modestia.”

(relatat de Ibn Majah)

Bunul-simț al Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, a atins cel mai înalt nivel, fiind ușor de observat în caracterul lui, salla Allahu aleihi wa sallam, încă de când îl întâlneai pentru prima dată.

Abu Said Al-Khudri, radhi Allahu anhu, a spus:

„Profetul era mult mai timid decât o fecioară în camera ei. Și dacă vedea un lucru care îi dis plăcea, se putea observa aceasta de pe fața lui.”

(relatat de Bukhari)

Bunul-simț al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu era o trăsătură întâmplătoare sau ocazională, era o trăsătură adânc înrădăcinată în caracterul său. Acest lucru era ușor de observat în orice moment, în toate condițiile, noapte și zi, când se afla în călătorie sau nu, în casa sa, în adunări, cu oamenii apropiați, prieteni sau dușmani, cu cei învățați sau analfabeți.

Bunul-simț al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atât de mult îl caracteriza, încât acest lucru se putea observa începând cu relația sa cu Allah *subhanahu wa ta'ala* și terminând cu sine însuși. Timiditatea sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Allah Preaînaltul, era de ordinul perfecțiunii, deoarece:

„Lui Allah trebuie să îi arăți mult mai multă modestie decât îi poți tu arăta vreodată.”

(relatat de Abu Dawud)

De asemenea, Ya'ala, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut un om spălându-se într-un loc public, fără a purta o manta mai lungă. De aceea, el a urcat într-un amvon, s-a rugat și l-a lăudat

pe Allah, apoi a spus:

«Allah este Cel Modest și Păstrător de Taine. De aceea, atunci când unul dintre voi se spală, trebuie să se acopere.»”

(relatat de Abu Dawud)

Adevăratul bun-simț este cel pe care Allah *subhanahu wa ta'ala* ni l-a exemplificat în nemăratele rânduri. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne-a arătat cum putem fi mulțumitori în fața lui Allah Preaînaltul și cum să ne manifestăm bunul-simț, timiditatea și smerenia, chiar și în relația noastră cu Creatorul a Tot și a Toate.

Abdullah ibn Mas'ud, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„«Fiți modești în fața lui Allah, în adevăratul sens al cuvântului.» Oamenii au spus:

«Toată lauda fie asupra lui Allah, noi suntem modești în fața Lui.»

El a zis:

«Nu așa se face; cel care este modest în fața lui Allah, în adevăratul sens al cuvântului, trebuie să fie atent la mintea sa și la ceea ce memorează, și trebuie să fie atent la stomacul său și la ceea ce intră în el, și trebuie

să își amintească moartea și decăderea. Cel care speră la răsplata din Viața de Apoi, va evita ispita acestei lumi. Cel care face aceasta, este modest în fața lui Allah, în adevăratul sens al cuvântului.»”

(relatat de Tirmidhi și Ahmad, Albani)

Acesta este felul în care un musulman mumin trebuie să fie modest în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala, aceasta fiind și modestia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Modestia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Allah subhanahu wa ta'ala, îl făcea să stea în Rugăciune noaptea, până când picioarele lui se umflau.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Profetul obișnuia să facă Rugăciunea de noapte pentru un timp cât mai lung, până când picioarele i se umflau. Am spus:

«Mesager al lui Allah, de ce mai faci aceasta, când Allah ți-a iertat deja păcatele pe care le-ai făcut și pe cele viitoare?»

El a răspuns:

«O, Aisha, nu trebuie să fii, atunci, un rob mulțumitor?»”

(relatat de Bukhari)

Recunoscător și mulțumitor pentru tot ceea ce a primit, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se simțea prea rușinat să doarmă fără a Îi mulțumi lui Allah subhanahu wa ta'ala, în ciuda faptului că el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a făcut foarte multe fapte bune, și în ciuda statutului său nobil.

Acest bun-simț al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl făcea să se simtă vinovat că nu petrecea mai mult timp adorându-L și mulțumindu-I lui Allah subhanahu wa ta'ala. Această modestie a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se poate compara cu cea a Îngerilor, *aleihum sallam*, care Îl glorifică zi și noapte pe Allah Preaînaltul, fără a obosi, dar care, în ciuda acestui fapt, vor spune în Ziua Învierii:

„*Tu ești Cel Demn de Adorare, dar noi nu Te-am adorat așa cum meriți să fii adorat.*”

Un exemplu al modestiei sale în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala este momentul în care, în Noaptea Ascensiunii (Al-Miraj), Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors la Allah subhanahu wa ta'ala să Îl roage să reducă numărul Rugăciunilor pe care Allah Preaînaltul le sta-

bilise pentru oamenii din Umma sa. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a făcut aceasta la îndemnul Profetului Moise, *aleihi sallam*. După ce a repetat aceasta de mai multe ori, atunci când Moise, *aleihi sallam*, i-a spus să mai meargă încă o dată, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„O, Moise, îmi este rușine să mă întorc de prea multe ori la Domnul meu.”

(relatat de Bukhari)

Ceea ce l-a împiedicat să meargă din nou să ceară a fost bunul-simț și modestia sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Bunul-simț pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl arăta față de Umma a fost, de asemenea, extraordinar, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, preferând mângâierea și alinarea oamenilor, uitându-se pe sine. Un exemplu în acest sens este momentul în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a căsătorit cu Zaynab bint Jahsh, *radhi Allahu anha*, și a pregătit o masă pentru nuntă. După ce au mâncat, oamenii au mai rămas în casa acestuia. Deși acest lucru i-a displăcut Profetului, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, el nu le-a interzis să facă aceasta, pentru că avea prea mult bun-simț. A preferat tihna companiilor săi, *radhi Allahu anhum*. Cu privire la aceasta, Allah *subhanahu wa ta'ala* a revelat:

„O, voi, cei care credeți! Nu intrați în casele Profetului, decât dacă vi se dă vouă încuviințare pentru o mâncare, fără să așteptați prepararea ei. Dar dacă sunteți chemați, atunci intrați, însă, după ce ați mâncat, împrăștiată, fără a zăbovi la povești. Aceasta i-ar pricinui neplăcere Profetului și el s-ar rușina de voi [să vă poftască să ieșiți], însă Allah nu se rușinează [să vă spună] adevărul. Iar dacă le rugați pe ele pentru un lucru, atunci rugați-le de după o perdea. Aceasta este mai curat pentru inimile voastre și pentru inimile lor. Și nu se cade ca voi să-i pricinuiți vreo neplăcere Trimisului lui Allah, nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după el. Acesta ar fi pentru Allah un mare [păcat].”

(Surat Al-'Ahzab, 33:53)

Un alt exemplu al modestiei și al bunului-simț al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Umma, a fost că el, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, nu spunea oamenilor în mod direct ceea ce ei nu voiau să audă.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Atunci când Profetul era informat că cineva spusese ceva greșit, el nu spunea:

«Ce se întâmplă cu cutare, de spunea ceea ce spune?»

Ci zicea:

«Ce se întâmplă cu unii oameni care spun așa ceva?»”

(relatat de Abu Dawud)

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„O femeie a venit și l-a întrebat pe Profet despre modalitatea în care trebuie să se spele după ce a terminat ciclul. Profetul i-a spus ce să facă:

«Purifică-te cu o bucată de cârpă parfumată cu mosc.»

Femeia a întrebat:

«Cum ar trebui să mă purific cu ea?»

El a spus:

«SubhanaAllah! Purifică-te cu ea!»

Aisha a tras-o deoparte și i-a explicat ceea ce Profetul a spus.”

(relatat de Bukhari)

Modestia sa imensă nu l-a lăsat să explice femeii amănunțit ceea ce avea de făcut și, din ca-

uza rușinii, a întors fața pentru ca Aisha, mama credincioșilor, radhi Allahu anha, să se confrunte cu această problemă pentru femei.

Abu Abdullah Jadali, radhi Allahu anhu, a relatat că a întrebat-o pe Aisha, radhi Allahu anha, despre comportamentul Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam. Ea, radhi Allahu anha, a spus:

„El nu era niciodată indecent în vorbire sau în comportament. El nu vorbea niciodată cu voce tare în piețe și niciodată nu răspundea răului cu rău, ci ierta și trecea cu vederea peste orice greșală.”

(relatat de Ahmad)

Salam, radhi Allahu anhu, a relatat că a auzit de la tatăl său că:

„Mesagerul lui Allah a trecut pe lângă un om care îi vorbea fratelui său despre modestie. Atunci, Mesagerul lui Allah i-a spus:

«Modestia este parte din credință.»”

(relatat de Tirmidhi și Ahmad)

Abdullah ibn Ash-Shikhir, radhi Allahu anhu, a relatat:

„L-am văzut pe Mesagerul

lui Allah rugându-se și un sunet a ieșit din pieptul său, asemenea uruitului unei mori, cauzat de plâns.”

(relatat de Nasa'i și Abu Dawud)

Sunt numeroase exemple care atestă modestia și comportamentul rafinat ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în vremurile de izolare. Nu este nicio

îndoială că modestia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost fructul bunului său simț în fața lui Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor
Alya Iacob**

Răbdarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Îndurarea dificultăților pe perioada revelării Sfântului Coran de către Îngerul Jibril, aleihi sallam, Profetului nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost incredibil de mare, dar numai prin Voia și Bunătatea lui Allah subhanahu wa ta'ala, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a suportat toate acestea cu multă răbdare (sabr).

Răbdarea lui, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost ieșită din comun, fiind greu încercat încă de la o vârstă fragedă, rămânând orfan, în lipsuri, fiind parcursul anilor, rănit și insultat.

Unchiul său, Abu Talib, a murit, iar el, salla Allahu aleihi wa sallam, a dat dovadă de răbdare. Soția sa a murit, iar el, salla Allahu aleihi wa sallam, a dat dovadă de răbdare. Pe perioada revelației Coranului, în prima perioadă a ei, ignoranța și neînțelegerea acesteia îi făcea pe

oameni să îl îndepărteze și să îl alunge pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam. Să nu uităm nici faptul că moartea fiilor și a fiicelor sale i-a provocat Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, o foarte mare suferință, îndurând acestea cu o răbdare greu de imaginat. Acuzațiile false, în ceea ce o privește pe soția sa castă și nobilă, radhi Allahu anha, uciderea rudelor și a companionilor săi, radhi Allahu anhum, alungarea adeptilor săi din casele lor, unirea dușmanilor pentru a lupta împotriva sa, salla Allahu aleihi wa sallam, l-au făcut de neclintit, numai cu Voia lui Allah subhanahu wa ta'ala, care a pogorât asupra sa o răbdare pe care numai el, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, o putea avea.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut o mare răbdare în fața ispitelor lumești, a

podoabelor, a averilor, și nu s-a atașat de niciuna dintre ele; a fost un exemplu perfect de perseverență, în toate aspectele vieții sale, răbdarea fiindu-i un scut, un aliat și un prieten adevărat.

Ori de câte ori era deranjat de cuvintele răuvoitoare ale dușmanilor săi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, își amintea versetul:

„Rabdă ceea ce ei spun și înalță laudă Domnului tău; înainte de răsăritul soarelui, înainte de asfințitul lui și în ceasurile nopții laudă-L, și la capetele zilei, poate că astfel vei fi tu mulțumit!”

(Surat Ta-Ha, 20:130)

Când se temea de necredincioși și de puterea dușmanului, recita versetul:

„Deci rabdă, așa cum au răbdat cei statornici dintre trimiși, și nu cere să vină degrabă asupra lor! Și în Ziua când vor vedea ce li se promite, atunci li se va părea că nu au rămas [pe pământ] decât un ceas dintr-o zi. Iată o vestire! Și oare cine să fie nimiciți, afară de neamul de nelegiuți?”

(Surat Al-Ahqaf, 46:35)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, un

exemplu ideal al perseverenței finale, statorniciei sau recunoștinței!

Mai mult, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost exemplul ideal de răbdare, în ceea ce privește chemarea oamenilor la Islam.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Am fost rănit de dragul lui Allah, așa cum nimeni altcineva nu a fost rănit vreodată, m-am speriat de dragul lui Allah, cum nimeni nu a fost. De asemenea, am fost cu Bilal timp de treizeci de zile încheiate și nu am avut niciun fel de mâncare pentru a supraviețui, cu excepția a ceea ce Bilal ascundea sub subțioara lui.”

(relatat de Ahmad și Ibn Majah)

Urwa ibn Az-Zubayr, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„L-am întrebat pe Abdullah ibn Amr:

«Care a fost cel mai rău lucru pe care politeiștii l-au făcut Mesagerului lui Allah?»

El a răspuns:

«L-am văzut pe Uqba ibn Abu Mu'ait venind spre Profet, în

timp ce acesta se ruga. Uqba a înfășurat îmbrăcămintea sa în jurul gâtului Profetului și a strâns-o foarte puternic. Abu Bakr a venit și l-a tras pe Uqba departe de Profet, spunându-i:

„Intenționezi să omori un om doar pentru că acesta spune: «Domnul meu este Allah» și pentru că a adus în acest sens numeroase semne, care sunt, evident, de la Domnul tău?»»

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Abdullah ibn Mas'ud, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Odată, Profetul se ruga în zona Ka'abei. Abu Jahl stătea cu câțiva dintre companionii. Unul dintre ei i-a întrebat pe ceilalți:

«Care dintre voi poate aduce intestinele cămillei lui Banu cutare, pentru a le pune pe spatele lui Mohammed, în timp ce el se roagă?»

Cel mai rău dintre ei a mers și a adus ceea ce i s-a cerut. El a așteptat până când Profetul a stat în prosternare, apoi a pus intestinele pe spatele lui, chiar între umeri. Abdullah ibn Mas'ud a spus:

«Priveam, dar nu puteam face nimic. Aș fi vrut să fie mai multe persoane alături de mine,

care să mă sprijine împotriva lor.»

Ei au început să râdă. Mesagerul lui Allah era în prosternare și nu și-a ridicat capul până când Fatima (fiica Profetului) a venit și a aruncat ceea ce era pe spatele lui. El și-a ridicat capul și a spus de trei ori:

«O, Allah, pedepsește-i pe cei din neamul Quraish.»...”

(relatat de Bukhari)

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Oamenii l-au bătut pe Mesagerul lui Allah până când acesta a leșinat. Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a strigat:

«Vai de voi! Intenționați să omorâți un om doar pentru că el spune: „Domnul meu este Allah Atotputernicul?»

Oamenii au întrebat:

«Cine este acesta?» Alții au răspuns:

«Acesta este Ibn Abu Quhafa (Abu Bakr As-Saddiq), nebunul.»

(relatat de Al-Hakim)

Acesta a fost modul în care Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a suferit din cauza cruzimii, violenței și ignoranței poporului său și, cu toate acestea,

el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas întotdeauna răbdător.

Numeroase sunt exemplele care arată răutatea pe care oamenii din jurul său i-au arătat-o Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, rănindu-i profund sufletul; însă, cu toate acestea, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost tolerant și i-a iertat.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„L-am întrebat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

«Ai avut vreodată o zi care să fie chiar și mai grea decât bătălia de la Uhud?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mi-a răspuns:

«Tribul tău m-a tulburat mult, iar cel mai greu moment a fost cel din ziua de Aqaba, când m-am prezentat lui Ibn Abdul-Yaalil ibn Abdul-Kulal, iar el nu mi-a răspuns. Astfel, copleșit, m-am depărtat, simțind o tristețe excesivă, mergând fără țintă, neștiind exact spre ce loc mă îndreptam, până când am ajuns la Qarn Ath-Tha'alib, unde mi-am ridicat privirile spre cer și am observat un nor deasupra mea, venit pe neașteptate. M-am uitat deasupra și l-am văzut pe Îngerul

Jibril stând pe el. M-a strigat, spunându-mi:

«Allah a auzit cuvintele spuse ție de către oameni și modul în care aceștia ți-au răspuns. Allah l-a trimis pe Îngerul Munților la tine, astfel încât îi poți porunci să facă tot ceea ce dorești acestor oameni.»

Îngerul Munților a venit la mine și m-a salutat, apoi mi-a spus:

«O, Mohammed, poruncește ceea ce tu dorești. Dacă dorești, voi lăsa Al-Akhshabayn (cei doi munți care împrejmuiesc Mecca) să se prăbușească peste ei.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns:

«Nu, dar sper că Allah le va da copii care Îl vor sluji pe Allah, Unicul, și pe nimeni altcineva cu excepția Sa.»”

(relatat de Bukhari)

Răbdarea și blândețea pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le folosea pentru a chema oamenii la Islam, rămân modelele cele mai demne de urmat de către toți musulmanii care fac dawa.

În momentul în care a emigrat la Medina, în loc de înțelegere din partea celor aflați acolo, Profetul Mohammed, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, a întâlnit mai multă răutate și mai multă severitate din partea evreilor și a ipocriților, aceștia acuzându-i adesea pe musulmani, ajutându-i pe păgâni în lupta lor împotriva acestora, dar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a dat dovadă de foarte multă răbdare, înfruntându-i. Aceasta a fost răbdarea fermă a Profetului

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cea care l-a determinat în misiunea sa.

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”
(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Tehnoredactor
Yasmin Dorina**

Mila și compasiunea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în invocațiile sale

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, obișnuia să spună numeroase dua, din care nu lipseau niciodată musulmanii drept-credincioși. El, salla Allahu aleihi wa sallam, îl ruga pe Allah subhanahu wa ta'ala să se îndure de aceștia și să nu îi pedepsească prea aspru, pentru faptele lor rele.

Abdullah ibn Amr ibn Al-'Aas, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a recitat versetul în care Allah subhanahu wa ta'ala vorbește despre Ibrahim (Avraam), aleihi sallam:

«Doamne, ei i-au dus în rătăcire pre mulți oameni. Cel ce mă va urma va fi dintre ai mei, iar cel ce nu mi se va supune... Tu ești Iertător, Îndurător [*Gha-fur, Rahim*].»

(Surat Ibrahim, 14:36)

De asemenea, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a recitat versetul în care Allah subhanahu wa ta'ala vorbește despre Issa (Isus), aleihi sallam:

«De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești [Cel] Puternic, Înțelept [*Aziz, Hakim*]!»

(Surat Al-Ma'ida, 5:118)

Apoi, el și-a ridicat mâinile și a spus:

«O, Allah! Umma mea! Umma mea!»

Și a început să plângă. Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

«O, Jibril, mergi la Mohammed – și Allah știe cel mai bine, desigur – și întreabă-l de ce plânge.»

Jibril, aleihi salam, a mers la el și l-a întrebat motivul tristeții sale, iar Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, i l-a spus,

și Allah subhanahu wa ta'ala știe cel mai bine.

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala a zis:

«O, Jibril, mergi la Mohammed și spune-i că Noi îl vom face să fie mulțumit de Umma sa și Noi vom fi mulțumiți de el.»”

(relatat de Muslim)

Mai mult, în toate suplicațiile și Rugăciunile sale, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu uita să amintească, datorită milei și compasiunii sale nemărginite, de toate creaturile pe care Allah subhanahu wa ta'ala le-a creat.

De asemenea, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, adresa suplicații către Creatorul a Tot și a Toate fără încetare și se ruga cu durere în suflet pentru toți necredincioșii care se depărtau de el însuși, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și care nu voiau să îmbrățișeze Islamul.

Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru a alina această mare durere pe care o simțea, Allah subhanahu wa ta'ala îi spune în Sfântul Coran:

„Poate că tu te vei tulbura de moarte, din pricina mâhnirii, pentru că ei nu cred în acest

Mesaj.”

(Surat Al-Kahf, 18:6)

Sau:

„Poate că tu te sfârșești de mâhnire, pentru că ei nu sunt credincioși...”

(Surat Aș-Șu'ara, 26:3)

De asemenea, în Sfântul Coran găsim:

„Oare acela căruia i se împodobește fapta sa rea, încât o socotește bună [este la fel cu acela care împlinește fapte bune]? Dar Allah duce în rătăcire pe cine voiește El și călăuzește pe calea cea bună pe cine voiește El. Deci nu lăsa să se petreacă sufletul tău în suspine pentru ei! Allah este bine știutor a ceea ce săvârșesc ei.”

(Surat Fatir, 35:8)

Aceste versete arată dojana pe care Allah Preaînaltul i-o aduce Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru întristarea sa extremă și pentru îngrijorarea din cauza faptului că oamenii din jurul său nu vor să creadă în Mesajul pe care el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a transmis lor, fapt ce le va aduce grea pedeapsă, acest lucru întristându-i profund sufletul, pentru că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, con-

sidera pe toți oamenii a fi propria sa familie. De aceea, Allah subhanahu wa ta'ala a șters această durere profundă și a făcut totul să fie mai ușor de suportat pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Cât a putut să fie de măreață aceasta pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sinceritatea, determinarea și fermitatea în încercarea de a îi ghida pe oameni până la extenuarea propriei sale persoane, provocându-i această mâhnire pentru sufletele lor!

Cât de departe de acest comportament măreț sunt cei care astăzi pretind că îl iubesc pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de acest tip de determinare și sinceritate față de oameni și de acest tip de bunătate în a insista în ghidarea oamenilor pe Calea cea Dreaptă!

Allah subhanahu wa ta'ala a spus, referitor la aceasta:

„Ridică-te și îndeamnă!”

(Surat Al-Muddathir, 74:2)

Astfel, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a continuat să avertizeze oamenii, făcând referire la pedeapsa promisă celor necredincioși și a continuat să facă

acest lucru în mod constant, în toată această perioadă de douăzeci și trei de ani. Era veșnic neobosit și a trăit pentru a vedea că oamenii se încredeau în el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și în Mesajul pe care Allah Preaînaltul i l-a încredințat pentru a îl transmite. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a purtat cu sine greutatea faptelor întregii umanități și a transmis credința cea adevărată tuturor oamenilor de pe acest pământ.

Chemarea sa la Calea cea Dreaptă a fost plină de milă și de mărinimie, precum și de bunătate, pentru că numai în acest mod putea ajunge la inimile oamenilor, pentru a îi putea ghida apoi. Se purta cu blândețe cu cei care greșeau sau cu cei care se abăteau de la ceea ce era corect, ghidându-i pe Calea cea Dreaptă, urmând îndemnul lui Allah subhanahu wa ta'ala, care spune în Coranul cel Nobil:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai bine știutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai bine știutor al celor care sunt bine călăuziți.”

(Surat An-Nahl, 16:125)

Modul său blând și plin de îndurare, mila și milostivenia față de oamenii din jurul său, le putem găsi în numeroase exemple. Abu Umama, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Un tânăr a venit la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-a spus:

«O, Mesager al lui Allah, dă-mi libertatea de a comite adulter!»

Toți oamenii aflați în acel loc s-au întors spre el și l-au dojenit cu asprime. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

«Apropie-te.»

După ce s-a apropiat, el l-a întrebat:

«Ți-ar plăcea acest lucru pentru mama ta?»

El a răspuns:

«Nu, pe Allah...»

Profetul i-a spus:

«Nici altor persoane nu le-ar plăcea acest lucru pentru mamele lor.»

Apoi, l-a întrebat din nou:

«Ți-ar plăcea acest lucru pentru sora ta?»

Tânărul a spus:

«Nu, pe Allah, Mesager al lui Allah...»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Nici altor persoane nu le-ar plăcea», apoi l-a întrebat din nou:

«Ți-ar plăcea acest lucru pentru fiica ta?»

Tânărul a spus din nou:

«Nu, pe Allah, Mesager al lui Allah...»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Nici altor persoane nu le-ar plăcea.»

(...) Apoi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a mângâiat, spunând:

«O, Allah, iartă-i păcatele, purifică-i inima și acoperă-i castitatea.»

După aceasta, tânărul nu a mai amintit vreodată de un lucru asemănător cu acesta.”

(relatat de Ahmad și Albani)

Astfel, se poate observa măreția caracterului Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

**Corector
Ionela Noour**

Echitatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

În realizarea echităţii şi în aplicarea lucrurilor plăcute de către Allah subhanahu wa ta'ala, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nu făcea niciun fel de diferenţe între rude şi străini, credincioşi şi necredincioşi, între prieteni şi duşmani, oameni nobili sau săraci. Pentru el, salla Allahu aleihi wa sallam, toţi oamenii erau egali între ei.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost un exemplu ideal de echitate şi de justiţie, de aceea, nu este nicio îndoială asupra motivului pentru care Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost ales de Allah subhanahu wa ta'ala pentru a transmite Mesajul Său.

Trăsătura sublimă a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în ceea ce priveşte echitatea, a fost o calitate adânc înrădăcinată în caracterul său, salla Allahu aleihi wa sallam, o trăsă-

tură înnăscută, care nu l-a părăsit niciodată, pe tot parcursul vieţii. Mai mult, el, salla Allahu aleihi wa sallam, era recunoscut pentru dreptatea şi corectitudinea sa chiar înainte ca Allah subhanahu wa ta'ala să îi încredinţeze revelaţia.

Atunci, cum ar fi putut să fie altfel, după ce a primit această mare onoare de la Creatorul său?

Pe când se afla la o vârstă fragedă, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a participat împreună cu unchiul său la Hilf Al-Fudhul (Alianţa Virtuozilor), organizată de către cei din neamul Quraish, pentru a îi opri pe cei care erau nedrepti şi pentru a aduce dreptatea celor care au fost nedreptăţiţi. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„În casa lui Abdullah ibn Jud'an am fost prezent la o alianţă; am luat parte aşa cum

fac și acum, în Islam; Quraish a făgăduit să redea tuturor ceea ce le aparținea și să nu îngăduie nicio agresiune, pentru ca toate să fie mai bune pentru cei nedreptățiți.”

(relatat de Al-Bayhaqi și Albani)

În povestea reconstruirii Ka'abei, când cearta a izbucnit printre șefii tribului Quraish, fiecare dorindu-și onoarea de a pune Piatra Neagră la locul ei, oamenii au spus:

„Lăsați ca prima persoană care intră în Cetate să fie mediator între noi.”

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost primul care a intrat în Cetate și, la acea vreme, nu primise încă revelația. Toți cei prezenți au acceptat ca el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să fie arbitru între ei, deoarece el mai era numit și Al-Amin (cel mai demn de încredere). El a rezolvat totul în mod corect și niciun trib nu a fost nemulțumit de alegerea sa.

În povestea femeii din Banu Makhzum care furase, atunci când Usama, *radhi Allahu anhu*, care era unul dintre favoriții Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a inter-

venit pe lângă acesta, spunându-i despre comportamentul femeii, fața Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a schimbat culoarea din cauza mâniei și a spus:

„«...Tu ai intervenit, mijlocind pentru mine, pentru a încălca una dintre pedepsele lui Allah?»

Apoi, el s-a ridicat și s-a adresat oamenilor, spunând:

«O, voi, oameni, cei dinaintea voastră au fost pierduți, pentru că dacă cineva de rang înalt fura, îl scuteau de pedeapsă; iar dacă cineva de rang mic fura, aplicau asupra acestuia pedeapsa prescrisă. Pe Allah, dacă Fatima, fiica lui Mohammed, ar fura, i-aș tăia mâna.»

(relatat de Muslim)

Acest grozav jurământ de aplicare a pedepsei prescrise, chiar și asupra propriei sale fiice, care era sânge din sângele lui, chiar dacă ea era dreaptă și nu s-a gândit să facă o astfel de faptă josnică în fața lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prin acest jurământ, arăta extraordinara determinare și hotărâre în aplicarea justiției, care este obligatorie pentru toți oamenii, chiar

dacă aceștia sunt propriile rude.

De aceea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a mâniat extraordinar de tare, în momentul în care beduinul Dhul-Khuwasira a venit la el, atunci când împărțea anumite proprietăți și i-a spus:

„«Mesager al lui Allah, fă dreptate!»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«Dar cine va face dreptate, dacă eu nu fac? Tu nu vei avea succes și vei fi în pierdere, dacă eu nu voi face dreptate...»”

(relatat de Bukhari și Muslim)

An-Nawai a spus că vorbele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam* – „*Tu vei pierde...*” – semnifică:

„*O, voi, cei care mă urmați, voi veți fi în pierdere dacă eu nu fac dreptate, pentru că voi ați urmat pe cineva care nu este drept.*”

Manifestarea justiției nobile și imparțialității Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost demonstrată în mod evident în relația sa cu Allah subhanahu wa ta’ala, cu Creațiile Sale și cu sine însuși. Echitatea relației sale cu Allah subhanahu

wa ta’ala a fost demonstrată în felul cel mai bun, pentru că el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, puneă dorințele lui Allah subhanahu wa ta’ala mai presus decât propriile aspirații. Din această cauză, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, făcea Rugăciuni suplimentare pe parcursul nopții, până când picioarele i se umflau. Al-Mughira, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Profetul obișnuia să se roa-ge până când picioarele sale se umflau. A fost întrebat de ce oferă o asemenea Rugăciune, iar el a răspuns:

«Oare nu ar trebui să fiu un sclav recunoscător?»”

(relatat de Bukhari)

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îndeplinea poruncile lui Allah subhanahu wa ta’ala, care erau mai presus decât orice dorință a sa. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu trecea niciodată peste limitele permise, chiar dacă și-ar fi dorit un lucru în mod deosebit.

În ceea ce privește dreptatea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu toate Creațiile lui Allah Prea-înaltul, el, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, a fost cel mai corect, întâi cu propria persoană și apoi cu familia și cu companiile săi, radhi Allahu anhum.

Un minunat exemplu în acest sens este momentul în care Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, încerca, cu o bucată de lemn în mână, să îndrepte rândurile soldaților săi, în ziua bătăliei de la Badr. La un moment dat, l-a văzut pe Sawad ibn Ghaziyya, radhi Allahu anhu, ieșind din rând. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„«Tu, Sawad, intră înapoi în rând!»

Și i-a atins pieptul cu bucata de lemn pe care o purta, făcându-l să intre înapoi în rând.

Sawad a spus:

«M-ai lovit, iar tu ai fost trimis cu dreptatea și justiția, Mesager al lui Allah; deci lasă-mă să-mi iau revanșa.»

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a descoperit abdomenul și i-a spus:

«Haide!»

Sawad a sărit și l-a îmbrățișat pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sărutându-i abdomenul. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat:

«De ce ai făcut asta, Sawad?»

El a răspuns:

«Lupta este aproape, așa că ultimul lucru pe care îl doresc este ca pielea mea să atingă pielea ta.»

Apoi, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a rugat pe Allah să aibă grijă de el.”

(relatat de Ibn Ishaq și Albani)

Aceasta era dreptatea și justiția Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Umma sa, în ciuda statutului înalt și nobil, și aceasta doar pentru a aduce egalitatea printre oameni.

Întreaga viață a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost un adevărat exemplu de dreptate, pentru întreaga omenire. Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu ne-a favorizat pe niciuna dintre noi în fața altor persoane, nici măcar în ceea ce privește timpul pe care îl petrecea cu noi și rar era câte o zi în care nu venea să ne viziteze pe fiecare dintre noi...”

(relatat de Abu Dawud și Albani)

Chiar și atunci când sănătatea sa se agravase foarte mult, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a continuat să fie corect cu soțiile sale, și, chiar dacă acest lucru îi provoca dureri cumplite, el a continuat să meargă în casa fiecărei soții, până când ele i-au permis să rămână în casa Aishei, *radhi Allahu anha*. Aceasta, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Când starea sănătății Profetului s-a agravat și când boala sa s-a intensificat, el a cerut permisiunea soțiilor sale să poată fi îngrijit în camera mea, iar ele i-au dat voie. El a venit (în casa mea), ajutat de doi bărbați...”

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost drept cu soțiile sale și a îndurat cu răbdare toate momentele în care acestea erau geloase. Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Odată, una dintre soțiile Nobilului Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a trimis o farfurie cu mâncare, drept cadou. Aisha a lovit farfuria cu mâna sa, făcând-o să cadă și să se spargă. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Mâncare pentru mâncare și farfurie pentru farfurie.»”

(relatat de Tirmidhi)

Un alt aspect al dreptății deosebite a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se putea observa prin modul în care știa să le calmeze pe soțiile sale, atunci când erau mânioase, reamintindu-le de Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Atunci când Safiyya a aflat că Hafsa a numit-o fiică de evreu, a început să plângă. Profetul a văzut-o plângând și a întrebat-o:

«De ce plângi?»

Ea a răspuns:

«Hafsa a spus despre mine că sunt fiică de evreu.»

Profetul i-a spus:

«Și tu ești fiica unui Profet (Harun), și unchiul tău a fost, de asemenea, Profet (Moise), și tu ești căsătorită cu un Profet (Mohammed). Atunci, cu ce este ea mai bună decât tine?»

Apoi, el a spus:

«Teme-te de Allah, Hafsa!»”

(relatat de Ahmad)

Așa cum Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se purta cu dreptate în toate faptele sale, își dorea ca

și companionii săi, radhi Allahu anhum, să se comporte la fel. De aceea, îi ghida în orice problemă, ajutându-i să se poarte cu dreptate în orice situație. El, salla Allahu aleihi wa sallam, îi sfătuia pe cei care își asumau rolul de conducător.

Ali ibn Abu Talib, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, m-a trimis la Yemen ca judecător, iar eu am întrebat:

«Mesager al lui Allah, mă trimiți pe mine, când eu sunt tânăr și nu am niciun fel de cunoștințe în ceea ce privește îndatoririle unui judecător?»

El a răspuns:

«Când doi învinuiți stau în fața ta, nu decide nimic până nu auzi ce are cel de al doilea de spus, la fel cum auzi și varianta primului; pentru că trebuie să ai o idee clară asupra deciziei pe care trebuie să o iei...”

(relatat de Abu Dawud)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a negat niciodată dreptul cuiva de a se apăra, pentru a putea, astfel, garanta și asigura dreptatea.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Un om a venit la Profet, cerându-și datoriile și purtându-se nepolitic. Companionii Profetului au vrut să îl alunge, însă, Mesagerul lui Allah a spus:

«Lăsați-l, pentru că și creditorul are dreptul să vorbească...”

(relatat de Bukhari)

Această dreptate fără precedent nu se întindea numai asupra musulmanilor, ci și asupra nemusulmanilor. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a adoptat legi care să protejeze viețile, onoarea și sufletele nemusulmanilor, asigurând justiție pentru ei. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a avertizat pe oameni asupra faptului că va fi dușmanul celui care va nega drepturile pe care nemusulmanii le aveau.

Safwan, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Aveți grijă, căci dacă cineva greșește față de unul dintre oamenii cu care avem angajamente, sau îi diminuează vreun drept, sau îl forțează să muncească peste capacitățile sale, sau ia de la el ceva fără a avea consimțământul său, voi pleda împotriva sa, în Ziua Judecății.”

(relatat de Abu Dawud)

S-a relatat că Ibn Abu

Hadrad Al-Aslami, radhi Allahu anhu, îi datora patru dirhami unui evreu și nu i-a înapoiat acestuia datoria. De aceea, evreul a spus:

„«Mesager al lui Allah, acest om îmi datorează patru dirhami și nu mi i-a înapoiat.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Dă-i banii pe care i-i datorezi!»

Ibn Abu Hadrad i-a spus:

«Pe numele Celui care te-a trimis cu dreptatea, nu pot.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus din nou:

«Dă-i banii pe care i-i datorezi!»

Ibn Abu Hadrad a spus din nou:

«Pe numele Celui care te-a trimis cu dreptatea, nu pot; și i-am spus că ne vei trimite la Khaybar și că sper că voi avea ceva ca pradă, ca să îi pot returna banii.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus din nou:

«Dă-i banii pe care i-i datorezi!»

Atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea

un lucru de trei ori, nu i se mai răspundea...”

(relatat de Ahmad și Albani)

Dintre toate aceste mărețe exemple privind echitatea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cea mai minunată este întâmplarea petrecută la Khaybar, unde unul dintre Ansari, Abdullah ibn Sahl Al-Ansari, radhi Allahu anhu, a fost ucis pe terenul evreilor. Deși exista o foarte mare probabilitate ca un evreu să îl fi ucis, în lipsa unor dovezi concludente, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a pedepsit pe niciunul dintre evrei; ci doar le-a cerut acestora doar să jure că nu ei l-au ucis pe Ansar.

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor
Mariam Oana**

Generozitatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cel mai generos și cel mai darnic om care a trăit vreodată. Sufletul său era atât de pur, încât întrecea generozitatea unei adieri de vânt.

„Nu este de mirare că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cea mai generoasă persoană care a trăit vreodată, deoarece el a avut un comportament incredibil de mărinimos și a fost cel care a transmis și a transformat comportamentul celor din jurul său, făcându-i să reacționeze în cel mai bun și nobil mod cu putință.”

(relatat de Hakim și Albani)

El, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cel pe care Allah subhanahu wa ta'ala l-a înzestrat cu moralitate sublimă și cu cele mai rafinate maniere.

Allah Preaînaltul spune:

„Dar nu!... Jur pe ceea ce ve-

deți ~ Și pe ceea ce nu vedeți ~
Că el este Cuvântul unui Trimis nobil”

(Surat Al-Haqqa, 69:38-40)

Allah subhanahu wa ta'ala l-a descris astfel, mai ales că el, salla Allahu aleihi wa sallam, avea toate manierele rafinate, așa cum sunt adevărul și sinceritatea. Deci, toate manierele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au fost pe cât de nobile, pe atât de mărețe, iar cei care au trăit cu el și cei din jurul său, salla Allahu aleihi wa sallam, au putut observa toate acestea, chiar dinainte ca el să primească Mesajul Divin.

După ce Îngerul Jibril, aleihi sallam, a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, pentru prima dată, soția sa, Khadija, radhi Allahu anha, l-a descris pe Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, ca fiind îngrozit și cople-

șit de toată această măreață misiune. Ea, radhi Allahu anha, a relatat:

„...Tu păstrezi relații bune cu rudele și cu vecinii, îi ajuți pe cei săraci și pe cei nevoiași, îți tratezi oaspeții cu generozitate și îi ajuți pe cei care suferă.”

(relatat de Bukhari)

Aceasta a fost descrierea oferită nouă de Khadija, radhi Allahu anha, care ne-a vorbit despre marea generozitate a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Dacă Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea acest nobil comportament încă înainte de a primi revelația, cum ar putea fi acesta după ce a devenit Profet?

Cum putea să fie comportamentul său după ce Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a înzestrat cu cele mai bune maniere?

Cum putea fi comportamentul său după ce a primit revelația Nobilului Coran?

Cum era caracterul său moral?

Nu este de mirare că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost desemnat ca fiind cel mai nobil și cel mai generos, pentru că nu a refuzat niciodată

pe nimeni și nu a cerut nimic de la nimeni, ci mai degrabă, cheltuia și făcea acte de caritate, oferind tot ceea ce avea și tot ceea ce putea celor din jurul său, fără a păstra aproape mai nimic pentru el. Făcea atât de multe fapte bune și era atât de brav, *salla Allahu aleihi wa sallam*, încât părea că nu avea nimic de care să se teamă, cu excepția lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și nu dorea nimic mai mult decât ceea ce îi oferea Allah Preaînaltul. Într-adevăr, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost maestrul generozității și al curajului.

Nu doar companionii săi, *radhi Allahu anhum*, au recunoscut această generozitate, ci și dușmanii săi. Unul dintre aceștia, Safwan ibn Umayya, a fost surprins de generozitatea lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care l-a determinat să îmbrățișeze Islamul. El a relatat:

„Profetul mi-a oferit foarte multe lucruri în ziua de Hunain și, în acele timpuri, el era una dintre persoanele pe care le detestam cel mai mult dintre toți oamenii. Însă, el a continuat să îmi ofere lucruri, până când mi-a devenit cel mai drag dintre oameni.”

(relatat de Tirmidhi și Albani)

Generozitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost binecunoscută de companionii săi, *radhi Allahu anhum*.

Anas, *radhi Allahu anhu*, care a fost servitorul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a relatat că:

„Profetul a fost cel mai bun dintre toți oamenii, atât moral, cât și din punct de vedere al caracterului și, de asemenea, el a fost cel mai generos și cel mai brav dintre oameni.”

(relatat de Bukhari)

Abdullah ibn Omar, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Nu am văzut pe cineva mai brav, mai generos, mai curajos sau mai arătos decât Profetul.”

(relatat de Ad-Darimi)

Jabir ibn Abdullah, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu i s-a cerut niciodată să ofere un lucru, iar răspunsul său să fie «nu».”

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu s-a abținut niciodată să ofere un lucru, chiar dacă el avea nevoie de acesta.

Un alt minunat exemplu al

generozității și dărnicii Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este relatat de la Sahl ibn Sa’d, *radhi Allahu anhu*, care a spus:

„O femeie a adus Profetului o *burdah* (manta) țesută. Apoi, Sahl i-a întrebat pe cei prezenți dacă știu ce este aceea *burdah*, iar ei au răspuns că este o manta, fapt confirmat de către Sahl. Apoi, femeia a spus:

«Am țesut-o cu mâna mea și am adus-o ca tu să o poți purta.» Profetul a acceptat-o, pentru că în acel timp avea nevoie de ea, să o îmbrace. A ieșit afară îmbrăcat cu ea ca o cămașă. Un bărbat dintre companionii săi l-a văzut și a spus:

«Mesager al lui Allah, te rog, dă-mi-o mie să o port, că este foarte frumoasă.»

Ceilalți oameni au spus:

«Tu nu ai nevoie de acest lucru, așa cum Profetul are și tu ai cerut-o pentru că știi că el nu refuză cererea nimănui.»

Omul a spus:

«Pe Allah, nu am cerut-o ca să o port, ci ca să o fac giulgiul meu.» Mai târziu, într-adevăr, a fost giulgiul său.”

(relatat de Bukhari)

Dacă aceasta a fost genero-

zitatea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în vremuri grele, cum ar fi fost aceasta în vremuri mai ușoare?

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era mai fericit atunci când oferea caritate, mai mult decât atunci când o primea. Îndemna oamenii să cheltuie averile lor, lăuda generozitatea și muștra pe cei avari și pe cei ce nu ofereau caritate.

Dacă muntele Uhud ar fi fost din aur, nu ar fi avut odihnă până când nu ar fi împărțit totul pe Calea lui Allah Preaînaltul.

Abu Dharr, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„În timp ce mergeam cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din Harra spre Medina, am văzut muntele Uhud. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Abu Dharr!»

Am răspuns:

«Răspund chemării tale, Mesager al lui Allah!»

El a spus:

«Nu mi-ar plăcea să am o cantitate de aur egală cu muntele Uhud, numai dacă nu ar rămâne la mine mai mult de trei zile nici măcar un singur dinar, cu excepția câtorva dinari pe care i-

aș păstra pentru a-mi plăti datoriile. Aș împărți pentru toți robii lui Allah, în acest mod.» Profetul a arătat cu mâna sa spre dreapta, spre stânga și apoi în spatele său. A început să meargă iar și a spus:

«Bogații sunt, de fapt, cei săraci în recompensă în Ziua Judecății, cu excepția acelor care își cheltuie averea în acest mod – arătând cu mâna spre dreapta, spre stânga și în spate – dar astfel de oameni sunt puțini la număr...»”

(relatat de Bukhari)

Companionii, *radhi Allahu anhum*, au înregistrat acest lucru pentru noi și este departe de a fi o exagerare. De fapt, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a primit comori de aur și argint și imediat le-a împărțit pe Calea lui Allah. Nu a păstrat nimic din toate acestea.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah a primit bani din Bahrain și a fost cea mai mare sumă de bani pe care a primit-o vreodată. El a spus:

«Împarte-o în moschee.»

Abbas a venit la el și a zis:

«Mesager al lui Allah, dă-mi și mie, pentru că am de plătit

răscumpărarea pentru mine și sclavul meu, Aqeel.»

Mesagerul lui Allah a spus:

«Ia.»

El a luat banii cu ambele mâini, i-a pus în haina sa și a încercat să se ridice, dar nu a reușit. A spus:

«Mesager al lui Allah, vrei să rogi pe cineva să mă ajute să mă ridic?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«Nu.»

Apoi, Abbas l-a întrebat pe Profet:

«Atunci mă ajuți tu să mă ridic?»

Profetul a răspuns:

«Nu.»

Atunci, Abbas a aruncat o parte din bani și a încercat iar să se ridice, dar nici atunci nu a reușit. Apoi, a cerut din nou Profetului:

«Mesager al lui Allah, poți chema pe cineva să mă ajute să mă ridic?»

Mesagerul lui Allah a spus din nou:

«Nu.»

Abbas a zis iar Profetului:

«Mă ajuți tu să mă ridic?»

El, din nou, a răspuns:

«Nu.»

Atunci Abbas a mai aruncat din bani; astfel, ușurându-se, s-a putut ridica și a plecat. Apoi, Mesagerul lui Allah l-a urmărit cu privirea până ce acesta a dispărut, uimit de voința acestuia de a se ridica și a merge mai departe. Mesagerul lui Allah nu a plecat până când ultima monedă nu a fost împărțită.”

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, colecta prada de război și o împărțea toată într-o oră și nu lua mai nimic din ea.

„Odată, a dat o turmă atât de mare (de oi și capre), încât putea umple zona între doi munți.”

(relatat de Muslim)

Mai mult, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu aștepta ca oamenii să vină să ceară de la el, ci, mai degrabă, oferea înainte de a i se cere. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu își găsea liniștea dacă avea bani asupra sa și nu avea ocazia să îi ofere cuiva.

Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Odată, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit la mine cu o privire îngrijorată și crezând că era bolnav, l-

am întrebat:

«Mesager al lui Allah, ce se întâmplă cu tine, de ce ești îngrijorat?» El a răspuns:

«Sunt așa din cauza celor șapte dinari pe care i-am primit ieri. A trecut noaptea și nu i-am împărțit, mai sunt încă în colțul patului.»”

(relatat de Ahmad și Al-Bayhaqi)

Mohammed ibn Jubair, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Jubair ibn Mut'im mi-a spus că, atunci când era în compania Mesagerului lui Allah, cu oamenii care se întorceau de la Hunain, câțiva beduini s-au agățat de Profet și au început să tragă de el, implorându-l atât de mult încât a trebuit să stea după un copac, iar mantia sa a fost smulsă de pe el. Profetul s-a oprit și a spus:

«Dă-mi mantaua. Dacă aș fi avut atât de multe cămile câți copaci sunt aici, vi le-aș fi dat vouă. Și știți că eu nu sunt un avar, nici mincinos și nici laș.»”

(relatat de Bukhari)

Aceasta este doar o mică parte din marea generozitate a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Masa lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era întinsă pen-

tru fiecare musafir, iar casa sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost adăpostul fiecărui drumeț. A oferit ospitalitate, hrană celor înfometați și a pus nevoile celor săraci mai presus de ale sale, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiind un model al *generozității și dărniceii*, oferea tot ceea ce avea, de dragul lui Allah Preaînaltul.

Cu siguranță, nicio persoană nu îl va putea egala în generozitate.

Toți companionii lui, radhi Allahu anhum, adepții săi și chiar dușmanii, au beneficiat de pe urma generozității sale, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Evreii, beduinii și ipocriții au mâncat la masa lui, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, niciodată nu s-a plâns de vreunul dintre oaspeții săi.

Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Odată, mergeam cu Profetul lui Allah, iar el purta o manta din Najram, cu margini groase. Un beduin a tras cu forța burda (mantaua) Profetului, atât de tare încât am putut observa urme pe umărul său, din cauza forței cu care a fost trasă. Beduinul a spus:

«O, Mohammed, dă-mi ceva din bogăția pe care Allah ți-a dat-o.» Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors spre el, a zâmbit și a ordonat să îi fie dat ceva.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost un exemplu unic și fără precedent, în ceea ce privește generozitatea față de cei dragi. Era vesel și zâmbea în fața oricărei persoane pe care o întâlnea, într-un mod care îl făcea pe cel căruia îi era adresat zâmbetul să aibă impresia că îi este cea mai dragă persoană Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Bunăvoința lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se extindea asupra tuturor, iar palma lui era întinsă numai pentru a oferi.

S-a relatat că servitorul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Anas, *radhi Allahu anhu*, l-a descris spunând:

„Mesagerul lui Allah a fost cea mai generoasă persoană care a trăit vreodată. Oricine cerea ceva, era ascultat. Niciodată nu a plecat de la o întâlnire înaintea celui care l-a chemat. Nimeni nu venea să dea mâna cu el, dar el întindea mâna ca să întâmpine,

și niciodată nu o retrăgea, până când cealaltă persoană nu-și retrăgea mâna.”

(relatat de Abu Nu’aym Al-Asbahaani, în *Dalaa’il An-Nubuwwa*)

Generozitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a dovedit a fi superioară generozității oricărei alte persoane.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îndemna oamenii să intervină, ajutându-i pe cei nevoiași și a primit o veste bună prin versetul pogorât în Sfântul Coran:

„Cel care face o bună mijlocire [într-o chestiune], va avea și el o parte din ea, iar cel care face o rea mijlocire, asemenea va avea parte din răspunderea [pentru ea], căci Allah este cu putere peste toate [*Al-Muqit*].”

(Surat An-Nisa’, 4:85)

Abu Musa, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Oricând un cerșetor sau o persoană nevoiașă venea la Profet, acesta obișnuia să le spună companionilor săi:

«Oferiți-i ajutor și veți fi recompensați pentru aceasta, tot la fel cum și Allah va îndeplini ceea ce a promis prin cuvintele puse în gura Trimisului Său...»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a promis o mare recompensă pentru cel care ajută un om:

„Cel care este alături de frațele său musulman pentru ca nevoile sale să se rezolve, Allah îl va face să stea ferm în Ziua Judecății, în timp ce picioarele altora vor aluneca.”

(relatat de Tabarani și Albani)

Acest fapt a fost dovedit atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a intervenit pentru Mughit. Ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Soțul Barirei, sclavul Mughit, s-a apropiat de ea, cu lacrimi și roind pe fața sa. Profetul i-a spus lui Abbas:

«O, Abbas, nu ești uimit de dragostea pe care Mughit o simte pentru Barira și de ura Barirei pentru Mughit?»

Apoi, el s-a întors spre Barira, spunându-i:

«De ce nu te întorci la el?»

Ea l-a întrebat:

«Mesager al lui Allah, îmi ceri să fac acest lucru?»

El a răspuns:

«Nu, eu doar intervin pen-

tru el.»

Atunci, ea a spus:

«Eu nu am nevoie de el.»

(relatat de Bukhari)

Trebuie remarcat faptul că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mijlocit pentru cineva, dar a fost refuzat, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a găsit nimic rău în acest lucru.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se dăruia Ummei Islamului. A folosit toată energia și tot timpul său în lupta pe Calea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*. Pe câmpul de luptă, a fost cel mai brav și cel mai aproape de inamic.

În ciuda generozității sale, considera eforturile sale minime. Junda ibn Sufyan, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Într-una dintre sacrele bătălii, unul dintre degetele Mesagerului lui Allah a fost rănit și a început să sângereze. El a spus:

«Tu ești doar un deget care sângerează, iar ceea ce s-a întâmplat este pentru Allah.»

(relatat de Bukhari)

**Redactor
Alya Iacob**

Promisiuni onorate, o moralitate profetică

Despre Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a spus:

„Nu am mai văzut pe nimeni cu calități morale mai bune decât Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*.”

(relatat de Tabarani)

Companionii, *radhi Allahu anhum*, și chiar și dușmanii săi au observat și au recunoscut această trăsătură deosebită a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Abu Sufyan nu a putut ascunde sublima moralitate a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atunci când Heraclius l-a întrebat despre atributele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Abdullah ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Abu Sufyan mi-a spus că Heraclius a zis:

«Atunci când te-am întrebat ceea ce ți-a cerut el

(Mohammed) să faci, tu mi-ai răspuns că ți-a cerut să stabilești Rugăciunea, să spui numai adevărul, să fii cast, să îți ții întotdeauna promisiunile și să fii de încredere.»

Apoi, Heraclius a adăugat:

«Acestea sunt cu adevărat calitățile unui Profet.»”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost cel mai bun exemplu, în ceea ce privește onorarea promisiunilor față de Allah *subhanahu wa ta'ala*. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a crezut întotdeauna în Unicitatea Creatorului și a îndeplinit acest legământ în cel mai perfect mod. A reușit să determine pe necredincioși să adere la religia lui Ibrahim, *aleihi sallam*, și niciodată nu s-a închinat vreunui idol, ci, din contră, a disprețuit idolii încă din copilărie, din perioada pre-islamică, îndemnându-i și pe oamenii din jurul

său să facă același lucru.

Onorarea angajamentului de a transmite Mesajul lui Allah subhanahu wa ta'ala, a făcut-o în cel mai bun mod, iar Umma a mărturisit acest fapt. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„...«Nu am transmis mesajul lui Allah vouă?»

Oamenii au răspuns:

«Ba da.»

Apoi, el a zis:

«O, Allah, fii martor!»”

(relatat de Bukhari)

În plus, Allah subhanahu wa ta'ala a desăvârșit religia Sa prin el, robul și Mesagerul Său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, oferindu-i Harul Divin, pentru ca el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să poată transmite adevăratul Mesaj tuturor oamenilor, așa cum este scris în Nobilul Coran:

„...În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...”

(Surat Al-Ma'ida, 5:3)

Loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de soțiile sale, a fost un exemplu fără precedent; și cum ar fi putut fi altfel, atâta timp cât acest fapt

a fost menționat în Nobilul Coran, care este lumină limpede, adânc încrustată în caracterul său moral:

„Însă dacă divorțați de ele înainte de a le atinge, dar după ce le-ați hotărât dota, atunci ele au dreptul la jumătate din ce ați statornicit, cu excepția situației în care ele se lipsesc [de aceasta], sau acela în mâinile căruia se află contractul de căsătorie renunță. Iar renunțarea este mai aproape de pietate. Și nu uitați că Allah este Cel care Vede Bine [*Basir*] ceea ce faceți!”

(Surat Al-Baqara, 2:237)

Devotamentul pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a avut pentru soția sa, Khadija, *radhi Allahu anha*, este cel mai frumos exemplu de loialitate care a existat vreodată. Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Nu am fost geloasă pe niciuna dintre soțiile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, așa cum am fost geloasă pe Khadija, chiar dacă niciodată nu am văzut-o. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, menționa numele ei foarte des și ori de câte ori sacrifică o oaie, trimitea o parte și prietenelor Khadijei. Uneori îi

spuneam:

«Parcă nu exista nicio altă femeie pe pământ cu excepția ei.»

La aceasta, el îmi răspundea:

«Khadija era așa și așa și de la ea am avut copii.»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Aisha, radhi Allahu anha, a mai spus:

„Odată, Hala bint Khuwaylid, sora Khadijei, a cerut permisiunea să îl vadă pe Profet. La aceasta, și-a amintit cum Khadija obișnuia să ceară permisiunea, iar acest lucru i-a stârnit emoții. El a spus:

«O, Allah, Hala!»

Pentru că eram geloasă, am zis:

«Ce te face să îți amintești de o femeie bătrână, din rândul femeilor bătrâne din neamul Quraish, cu gingii roșii (fără dinți), care a murit cu mult timp în urmă și în locul căreia Allah subhanahu wa ta'ala ți-a dat una mai bună decât ea?»”

(relatat de Bukhari)

Într-o altă relatare, ea, radhi Allahu anha, a adăugat:

„Când a auzit aceasta, culoarea feței Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a schimbat atât de tare, așa cum se întâmpla numai atunci când primea o

revelație, sau ca atunci când observa un nor despre care nu știa dacă aduce îndurare sau pedeapsă.”

(relatat de Ahmad și Albani)

Loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de Khadija, radhi Allahu anha, a fost rezultatul unei iubiri profunde și sincere, de o mare intensitate, astfel încât, atunci când auzea numele ei, radhi Allahu anha, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, simțea nenumărate emoții.

Când o femeie bătrână a venit să îl viziteze pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a primit-o în cel mai frumos mod cu putință. Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„«Ai acordat prea multă atenție acestei femei!»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«Mă vizita atunci când trăia Khadija și, cu siguranță, loialitatea este o parte a credinței.»”

(relatat de Hakim și Albani)

Aceasta a fost loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de soția sa care a decedat cu mult timp în urmă. Nu a uitat-o niciodată și nu a

uitat nici faptele ei bune față de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Mai mult decât atât, această loialitate a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, caracteriza atitudinea sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de toate soțiile sale. Atunci când Allah *subhanahu wa ta'ala* a revelat versetul prin care îi cerea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să le dea soțiilor sale o șansă de separare de el:

„O, Profetule! Spune soțiilor tale: «De voiți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință. ~ Iar de Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său și Casa de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplată mare!»”

(Surat Al-'Ahzab, 33:28-29),
Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început cu Aisha, *radhi Allahu anha*, spunându-i:

„Vreau să îți spun ceva și aș dori să nu te grăbești să răspunzi, până când nu îți vei consulta părinții.”

(relatat de Muslim)

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Profetul a venit prima dată la mine și mi-a spus:

«Vreau să îți propun ceva, Aisha, dar te rog să îmi răspunzi în cel mai scurt timp cu putință, nu înainte de a-ți consulta părinții.»

Ea a întrebat:

«Despre ce este vorba, Mesager al lui Allah?»

Apoi, el a recitat versetul:

„O, Profetule! Spune soțiilor tale: «De voiți voi această viață și podoabele ei, atunci veniți, căci eu vă voi da vouă mijloacele cele necesare și vă voi da vouă dezlegare [prin divorț], după cuviință. ~ Iar de Îl voiți voi pe Allah, precum și pe Trimisul Său și Casa de Apoi, atunci Allah a pregătit pentru cele binefăcătoare dintre voi răsplată mare!»”

(Surat Al-'Ahzab, 33:28-29),
după care ea a spus:

«Mesager al lui Allah, pentru ce ar trebui să îmi consult părinții în această privință? Cu siguranță, Îl aleg pe Allah, pe Trimisul Său și Casa din Viața de Apoi. Însă, te rog să nu dezvălui niciuneia dintre soțiile tale ceea ce am ales eu. »

El i-a spus:

«Dacă vreuna dintre ele mă va întreba despre alegerea ta, nu

„Îi voi spune care a fost aceasta. Allah nu m-a trimis să fiu aspru, sau ca să fac rău, ci m-a trimis ca să îi învăț pe oameni și ca să fac lucrurile mai simple.» ”

(relatat de Muslim)

Acest fapt arată dragostea nemăsurată pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o simțea față de tânăra sa soție, care nu avea o experiență foarte bogată și care nu știa cum să acționeze în anumite situații; fapt pentru care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a considerat că este necesar să îi recite ei pentru prima dată acest verset.

La rândul ei, Aisha, *radhi Allahu anha*, arăta o dragoste nemăsurată și un devotament deosebit Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, căruia îi cunoștea înalta moralitate.

Promisiunile sale, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de rude, au atins un vârf înalt, chiar dacă unele dintre acestea nu îmbrățișaseră Islamul, iar unul dintre cele mai bune exemple în acest sens este unchiul său, Abu Talib, care l-a crescut până la maturitate, l-a susținut și l-a protejat în orice situație, chiar și în fața celor din tribul său care îi doreau

răul. Atunci când moartea s-a apropiat de unchiul său politeist, devotamentul simțit față de acesta l-a determinat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să își dorească să îl salveze de la Focul Iadului, implorându-l să accepte Islamul ca religie adevărată și spunându-i:

„Unchiule, spune:

«La ilahe illa Allah, cuvinte pe care le voi folosi în favoarea ta, în fața lui Allah, în Viața de Apoi.»”

Însă, în același timp, liderii necredincioșilor, Abu Jahl și Abdullah ibn Abu Umayya, nu l-au lăsat pe Abu Talib să facă mărturisirea de credință, spunându-i:

„Abu Talib, vei renunța la religia lui Abdul Muttalib?”

Au repetat în mod continuu această întrebare, până când ultimele cuvinte ale lui Abu Talib au fost acelea că el rămâne în religia lui Abdul Muttalib, fapt care l-a făcut să moară necredincios.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întristat profund din această cauză, însă, devotamentul față de unchiul său l-a făcut să spună:

„«...Voi continua să cer iertarea lui Allah pentru tine, cu

excepția cazului în care mi s-ar cere să **nu** fac acest lucru.»

Apoi, următorul verset a fost revelat:

„Nu se cade ca Profetul și cei care cred să ceară iertare pentru politești, chiar dacă ei sunt rude, după ce li s-a arătat limpede că ei sunt oaspeții ladului.”

(Surat At-Tawba, 9:113)

Apoi, a fost revelat și următorul verset:

„Tu, [Mohammed], nu călăuzești pe cine-ți place, ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îți cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.”

(Surat Al-Qasas, 28:56) ”

(relatat de Bukhari)

Promisiunea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cuprins toate persoanele care l-au crescut de mic, până la vârsta de cinci ani. În acest sens, este întâmplarea din ziua de Hunain, atunci când musulmanii au capturat multe femei și copii, precum și multe averi din triburile Hawazin și Thaqif, ca și pe câțiva dintre cei din Banu Sa'd ibn Bakr, cu care Halima (cea care l-a alăptat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*) era înrudită.

Un bărbat pe nume Abu Jar-

wal Zuhayr ibn Surad a venit la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-a spus:

„Femeile noastre sunt mătușile tale pe cale maternă și paternă, pe linia celei care te-a alăptat și dacă femeile din neamul nostru ar fi alăptat pe Al-Harith ibn Abu Shamir și pe An-Nu'maan ibn Al-Munhir și ar fi făcut ceea ce tu ai făcut (să ne învingă), am fi avut o speranță în generozitatea lui și l-am fi rugat să returneze prizonierii și averile, și tu ești cel mai bun dintre cei care au fost alăptați de femeile noastre.”

Apoi, a recitat un lung poem prin care îl lauda pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Marwan ibn Al-Hakim și Miswar ibn Makhram, *radhi Allahu anhum*, au relatat:

„Atunci când delegația celor din tribul Hawazin a sosit la Mesagerul lui Allah după ce au îmbrățișat Islamul și i-au cerut să le returneze proprietățile și prizonierii luați în timpul războiului dintre ei, Mesagerul lui Allah le-a spus:

«Pentru mine, cel mai bun cuvânt este cel al adevărului și cu adevărat vă spun, că voi nu pu-

teți primi ambele lucruri; trebuie să alegeți fie prizonierii, fie averile voastre, iar eu am întârziat distribuirea lor.»

Profetul a așteptat un răspuns de la ei timp de zece zile de la sosirea lui de la Ta'if. Atunci când a fost evident pentru ei că Profetul nu le va returna decât unul dintre cele două lucruri, au spus:

«Alegem prizonierii.»

Profetul a mers în rândul oamenilor, slăvindu-L și lăudându-L pe Allah, apoi a zis:

«Acești frați ai voștri au venit la noi cu pocăință, căutând iertarea; de aceea, am decis să le înapoiez prizonierii. Deci, oricare dintre voi vrea, de asemenea, să facă această favoare, poate să o facă, și cine vrea să își păstreze partea, poate să o facă, până când acesta va fi recompensat cu prima pradă de război, pe care Allah ne-o va da.»

Oamenii au răspuns în cor:

«Așa vom face, returnăm prizonierii de bunăvoie.»

Mesagerul lui Allah le-a spus, apoi:

«Nu știu care dintre voi a fost de acord cu aceasta și care nu, așa că mergeți înapoi și lăsați-i pe liderii voștri să mă anunțe

despre decizia voastră.»

Astfel, oamenii au plecat și au discutat problema cu liderii lor, apoi s-au întors și l-au informat pe Profet că toți oamenii și-au dat consimțământul cu privire la returnarea captivilor de la Hawazin.”

(relatat de Bukhari)

Acestea au fost promisiunile onorate de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de rudele celei care l-a alăptat. I-a așteptat pentru a le putea înapoia ceea ce a confiscat de la ei. Atunci când ei nu au venit și prada devenise legală pentru companionii săi, *radhi Allahu anhum*, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a făcut tot ce a putut pentru a le înapoia prizonierii, pentru că aceștia erau cei mai valoroși pentru ei.

Cât de măreață loialitate și ce model demn de urmat pentru noi toți!

Loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de companionii săi, *radhi Allahu anhum*, a fost una exemplară și nu s-a limitat doar pe perioada de viață a acestora, lucru în care mulți pot excela, ci aceasta a trecut chiar și dincolo de moarte, sentimentele Profetului, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, rămânând aceleași chiar și după ce aceștia s-au stins din viață, lucru pe care îl putea face numai o persoană cu un caracter moral deosebit.

După moartea acestora, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a arătat devotamentul față de ei prin grija pe care o avea față de familiile acestora, ca și de copiii lor, și le plătea datoriile, atunci când era nevoie. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Sunt mult mai responsabil pentru fiecare credincios, decât este el pentru sine. Cel care lasă în urma sa o avere, aceasta este pentru copiii săi, și cel care lasă în urmă o datorie, aceasta este în grija mea.”

(relatat de Muslim)

Ce mare loialitate! Ce recunoștință adâncă! Aceasta este ceea ce a făcut Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu neamul Ansar, după cucerirea Meccăi.

Abu Sa'id Al Khudri, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Atunci când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a oferit celor din neamul Quraish și triburilor arabe cadouri, nu a dat

nimic Ansarilor. Atunci, un grup dintre Ansari a plecat și a început să spună lucruri rele despre Profet; atât de multe, încât unul dintre ei a zis:

«Pe Allah, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întâlnit acești oameni!»

Apoi, Sa'd ibn Ubada l-a întâlnit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-a spus:

«Mesager al lui Allah, acest grup al Ansarilor este nemulțumit de distribuirea prăzii. Ai dat rudelor tale și triburilor arabe, dar acest grup nu a obținut nimic.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a întrebat:

«Sa'd, tu crezi toate acestea?»

Sa'd a răspuns:

«Mesager al lui Allah, eu fac parte din acest trib.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Cheamă-ți oamenii și adu-i în acest loc.»

Prin urmare, Sa'd a mers și și-a chemat oamenii. Atunci când aceștia s-au adunat, el l-a informat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

«Acesta este tribul Ansarilor,

care a venit să te întâlnească, așa cum ai dorit.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit la ei și a început să îi mulțumească și să îl laude pe Allah *subhanahu wa ta'ala* așa cum se cuvine, apoi a întrebat:

«Mi s-a spus că ați găsit ceva împotriva mea, în inimile voastre. Nu ați fost voi în rătăcire și Allah v-a ghidat? Nu ați fost voi săraci, și Allah v-a dat bogăție? Nu ați fost voi dușmani, și Allah a făcut să vă iubiți unul pe altul?»

Ei au răspuns:

«Da, Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.»

Apoi, el a spus:

«Ce vă împiedică să răspundeți Mesagerului lui Allah acum, voi, trib al Ansarilor?»

Ei au spus:

«Care ar trebui să fie răspunsul, Mesager al lui Allah, când lui Allah și Mesagerului Său le aparțin bunăvoința și harul?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Pe Allah, poate ați răspuns cu adevărul, pentru că eu am mărturisit adevărul (spunând):

„Ați venit la noi și ne-ați conțrazis, și ne-ați respins, dar noi v-am acceptat; neajutorați, și noi

v-am ajutat; fără adăpost, și noi v-am adăpostit; săraci, și noi v-am alinat.

O, voi, Ansari, vă simțiți triști pentru lucrurile josnice ale acestei lumi, în timp ce eu v-am adus pe calea Islamului, în care sunteți deja stabiliți? Nu sunteți voi mulțumiți că oamenii pleacă cu oi și cu cămile, în timp ce voi vă întoarceți cu Mesagerul lui Allah la casele voastre? Pe Cel în Măinile Căruia se află viața mea, dacă nu ar fi fost emigrarea, aș fi fost unul dintre Ansari. Dacă toți oamenii ar fi trebuit să treacă printr-o vale și un culoar, iar Ansarii ar fi trecut printr-o altă vale și un alt culoar, aș fi mers prin valea și culoarul prin care ar fi mers Ansarii. O, Allah, ai milă de Ansari, de copiii Ansarilor și de nepoții Ansarilor!”»

Oamenii au lăcrimat până când bărbile lor s-au udat și au spus:

«Da! Noi suntem mulțumiți cu Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, că el să fie soarta noastră.»

Apoi, Profetul a plecat de la adunare și oamenii s-au dispersat.”

(relatat de Ahmad și Albani)
Sunt numeroase exemplele

care atestă promisiunile onorate de către Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care pot fi găsite în cărțile de ahadith și în *Sirat An-Nabawiya*.

Suntem surprinși atunci când citim despre asemenea fapte uimitoare, însă acest lucru este ușor de înțeles atunci când ne amintim de loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de dușmanii săi, cei care nu au lăsat nici măcar o piatră neîntoarsă complotând împotriva sa și a companionilor acestuia, *radhi Allahu anhum*.

În ciuda tuturor acestor acțiuni deosebit de atroce, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a încetat niciodată să își respecte promisiunile față de ei, lucru pe care până și ei l-au mărturisit.

Sunt multe relatări care atestă modul în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a onorat legămintele față de politeiști și evrei, cum a fost și respectarea tratatului de la Al-Hudaibiya. Mulți dintre companionii, *radhi Allahu anhum*, nu au fost de acord cu condițiile tratatului, considerând că acestea erau prea nedrepte și aspre pentru musulmani. Printre aceste condiții, era și următoarea:

„Dacă vreunul dintre politeiști vine la musulmani, aceștia trebuie să îl trimită înapoi, dar dacă unul dintre musulmani merge la Quraish, aceștia nu trebuie să îl trimită înapoi.”

Aceasta s-a întâmplat în timpul în care Abu Jandal ibn Suhail ibn Amr, *radhi Allahu anhu*, a venit clătinându-se la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cerând să fie salvat de torturile la care era supus de către cei din neamul Quraish. Atunci când Suhail ibn Amr (tatăl lui) l-a văzut pe Abu Jandal, s-a ridicat și l-a lovit peste față și, luându-l de guler, a spus:

„O, Mohammed, acest acord a fost încheiat înainte ca acest om să vină la tine.”

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a replicat:

„Ai dreptate.”

Apoi, ținându-l de gât, a început să-l tragă, în timp ce Abu Jandal țipa:

„Și voi fi înapoiat politeiștilor, care mă pot reține de la religia mea musulmană!”

A fost o situație foarte dificilă și, cu toate acestea, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a păstrat legământul făcut.

Profetul, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, l-a consolată pe Abu Jandal, radhi Allahu anhu, și i-a spus:

„Ai răbdare, și mulțumește-te cu voința lui Allah subhanahu wa ta'ala, Care vă va da ție și tovarășilor tăi neajutorați ușurare și un mijloc de ieșire din aceasta. Am încheiat un tratat de pace cu ei și am luat acest angajament în numele lui Allah. Prin urmare, nu avem circumstanțe favorabile ca să îl rupem.”

(relatat de Ahmad)

Un alt exemplu al onorării promisiunii față de dușmanii săi a fost momentul în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a predat pe Abu Bair, un nou musulman convertit, din neamul Quraish, care a venit la el, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Necredincioșii au trimis în urmărire lui doi oameni, care i-au spus Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

„«Ține-ți promisiunea față de noi.»

Așa că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a predat acestora, iar ei l-au luat.”

(relatat de Bukhari)

Un alt eveniment a fost povestit de Abu Rafi, radhi Allahu anhu, care a spus:

„Tribul Quraish m-a trimis la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar atunci când l-am văzut pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Islamul mi-a intrat în inimă, așa că am spus:

«Mesager al lui Allah, jur pe Allah că nu mă voi întoarce niciodată la ei.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mi-a spus:

«Nu voi rupe legământul, în ceea ce privește legământul cu necredincioșii; întoarce-te, și dacă simți și atunci ceea ce simți acum, vino înapoi.»

Așa că am plecat, apoi m-am întors la Profet și am acceptat Islamul.”

(relatat de Abu Dawud)

S-a relatat sub autoritatea lui Hudhaifa ibn Al-Yaman, radhi Allahu anhu, care a spus:

„Nimic nu m-a împiedicat să iau parte la bătălia de la Badr, cu excepția acestui incident. Am ieșit cu tatăl meu, Husail, ca să participăm la bătălie, dar am fost prinși de către necredincioșii din tribul Quraish. Ei ne-au întrebat:

«Intenționați să mergeți la Mohammed?»

Noi am răspuns:

«Nu intenționăm să mergem

la el, noi dorim să ne întoarcem la Medina.»

Astfel, ei ne-au pus să facem un legământ în numele lui Allah, prin care să promitem că, atunci când ne vom reîntoarce la Medina, nu vom merge să luptăm alături de Mohammed și nici nu îi vom povesti lui acest incident. Însă, noi am mers la Mesagerul lui Allah și i-am povestit incidentul. El a spus:

«Mergeți înapoi, amândoi; noi am făcut un legământ cu ei și cerem ajutor lui Allah împotriva lor.»”

(relatat de Muslim)

Oamenii din neamul Quraish au fost cei care au luptat împotriva chemării la adevăr, au rănit musulmanii și i-au alungat din casele lor pe nedrept, doar pentru că au mărturisit că Domnul lor era Allah Unicul! Tot ei au fost cei care i-au ucis pe Sumaia și pe Yassir și l-au torturat pe Bilal, radhi Allahu anhum. Mai mult decât atât, ei au complotat să îl ucidă pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Cu toate acestea, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost corect și nu a încălcat legământul făcut, cerându-le și oamenilor din jurul

său același lucru:

„Mergeți înapoi, amândoi; noi am făcut un legământ cu ei și cerem ajutor lui Allah împotriva lor.”

(relatat de Muslim)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, arăta același tip de loialitate chiar și necuvântătoarelor.

Imran ibn Husain, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„...O femeie din neamul An-sarilor a fost luată prizonieră alături de Al-Adhbi (cămila femeii a Profetului). Femeia a fost legată cu frânghii. Oamenii care au capturat-o își odihneau animalele în fața caselor lor, iar femeia a scăpat din frânghii și a mers la cămile. Atunci când a ajuns aproape de ele, acestea s-au speriat și s-au agitat, așa că le-a lăsat și a mers la Al-Adhbi. Aceasta nu s-a agitat, ci s-a așezat pe spate și s-a rostogolit. Astfel, ea a scăpat. Atunci când cei care o luaseră prizonieră au aflat, au mers să o caute, dar ea și cămila evadaseră. Atunci, femeia a făcut o promisiune lui Allah, că dacă El o va salva cu ajutorul acestei cămile, ea o va oferi ca sacrificiu. Atunci când cămila a

ajuns în Medina, oamenii au spus:

«Aici este Al-Adhbi, cămila Mesagerului lui Allah.»

Femeia a spus că a făcut o promisiune în fața lui Allah, că dacă se va salva cu ajutorul acestei cămile, ea o va sacrifica. Companionii au mers la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-au povestit acest lucru. Apoi, el le-a răspuns:

«SubhanaAllah! Cât de amară este recompensa ei, pentru că a făcut legământ în fața lui Allah că o va sacrifica dacă El o salvează cu ajutorul acestei cămile! Nu există o împlinire a acestui jurământ, care este un act de nesupunere, și nu este ceva de care poate dispune o persoană.»

(relatat de Muslim)

Dacă ne uimește loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de animale, ce putem spune, atunci, despre loialitatea sa față de obiectele neînsuflețite?

Aceași a fost loialitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, și față de un trunchi de curmal, pe care obișnuia să stea atunci când își ținea discursurile. Atunci când a fost construit amvonul unde Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, urma să își țină discursurile, trunchiul a început să geamă de durere. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a îmbrățișat și a spus:

„...Trunchiul plângea pentru că nu mai auzea ceea ce era obișnuit să audă, cunoștințele religioase transmise în preajma sa.”

(relatat de Bukhari)

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

Redactor
Yasmin Dorina

Curajul și forța Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut o inimă fermă, a unui om brav și cu nicio altă creație nu se poate compara stăpânirea lui de sine, atât a inimii, cât și a trupului. Curajul și vitejia sa, salla Allahu aleihi wa sallam, au atins perfecțiunea.

Nu numai că era cel mai brav în lupte, dar avea curajul moral, dovedit clar prin modul în care se adresa figurilor proeminente ale societății. Vorbea încă de la o vârstă fragedă, chiar și înainte ca Allah subhanahu wa ta'ala să îl onoreze cu revelația Sa, curajul său manifestându-se odată cu transmiterea adevăratului Mesaj pe care Allah Preaînaltul i l-a revelat. Nu se temea de mustrarea nimănui, căutând numai mulțumirea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

„În plus, el, salla Allahu aleihi wa sallam, își declara

public ura față de falșii idoli ai poporului său și nu acorda atenție furiei acestora.”

(relatat de Abu Nu'aym, în *Dalaa'il An-Nubuwwa*, Ibn Sa'd în *At-Tabaqaat*, Ibn Kathir în *Sirat An-Nabawiya* și Albani)

Atunci când Allah subhanahu wa ta'ala i-a oferit revelația, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a declarat public Islamul, cu un curaj unic, în ciuda atacurilor grave sau amenințărilor oamenilor.

De asemenea, curajul pe care Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, îl arăta în lupte, a apărut tot de la o vârstă fragedă, participând împreună cu tribul său în războiul Al-Fijar, protejând oamenii de săgețile inamicilor, ori de câte ori aceștia îi atacau.

După ce a primit revelația prin intermediul Îngerului Jibril, aleihi sallam, de la Allah

subhanahu wa ta'ala, a luptat numai pe Calea Sa, el, salla Allahu aleihi wa sallam, fiind cel mai bun exemplu de vitejie pe câmpul de luptă. Chiar dacă erau buni luptători, inamicii fugeau atunci când îl întâlneau în luptă, în timp ce el, salla Allahu aleihi wa sallam, era ferm ca un munte, întotdeauna avansa și nu se retrăgea niciodată. Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este singurul om despre care nu s-a spus niciodată că ar fi fugit din fața inamicilor.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Dacă nu aş fi considerat că este prea greu pentru cei care mă urmează, nu aş fi rămas în urma niciunei sariya (armată) care merge să împlinească jihad și mi-ar fi plăcut să fiu martirizat pe calea lui Allah și să mă reîntorc la viață, pentru a deveni martir din nou, și să mă reîntorc la viață, pentru a deveni iarăși martir pe calea lui Allah.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a luat parte la bătălia de la Uhud, pe care chiar el, salla Allahu aleihi wa sallam, a condus-o cu vitejie;

nu a renunțat niciodată la lupta pe Calea lui Allah subhanahu wa ta'ala, deși, în timpul acesteia, a pierdut mulți dintre companionii săi, radhi Allahu anhum, el însuși, salla Allahu aleihi wa sallam, fiind rănit.

Sahl, radhi Allahu anhu, atunci când a fost întrebat despre rănilor suferite de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, în ziua bătăliei de la Uhud, a relatat:

„A fost rănit la față, iar unul dintre dinții săi din față a fost rupt, și casca ce îi proteja capul a fost distrusă. Fatima îi spăla sângele de pe față, în timp ce Ali aducea apă. Atunci când a observat că sângerarea nu se oprește, ea a ars o rogojină, până când a obținut cenușă, pe care a presărat-o peste rană și, astfel, sângerarea s-a oprit.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nu s-a temut niciodată de amenințări sau de situații dificile. A acceptat tot ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a hotărât pentru el, a fost mulțumit și a crezut întotdeauna în ceea ce Allah Preaînaltul i-a promis.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a fost cel mai bun, cel mai generos și cel mai curajos dintre toți oamenii.”

(relatat de Bukhari)

Abdullah ibn Omar, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Nu am văzut niciodată pe cineva mai generos, mai curajos, mai radios ori mai arătos decât a fost Mesagerul lui Allah, **salla Allahu aleihi wa sallam**.”

(relatat de Ad-Darimi)

Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, mergea în luptă fără teamă, punându-și viața într-un mare pericol, lăsându-se numai în voia lui Allah subhanahu wa ta'ala; chiar și atunci când lupta devenea mai grea, săbiile se rupeau, săgețile erau aruncate, capetele erau tăiate și moartea era de jur împrejur, Profetul Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**, își proteja companionii, radhi Allahu anhum, cu propriul său corp.

Niciodată nu a acordat atenție numărului de inamici, sau cât erau de puternici, ci, mai degrabă, îndrepta rândurile soldaților, încurajându-i, fiind în fruntea acestora.

Descriind curajul Profetului Mohammed, **salla Allahu aleihi**

wa sallam, Al-Bara', radhi Allahu anhu, a spus:

„...Când lupta era acerbă, pe Allah, noi eram în spatele lui, căutând protecție, iar cel mai curajos dintre noi era Profetul, care se afla întotdeauna în plin atac.”

(relatat de Muslim)

În ziua de Hunain, musulmanii se retrăgeau spre Profet, **salla Allahu aleihi wa sallam**, care călărea pe catârul său, în timp ce unchiul său, Al-Abbas, ținea frâiele acestuia, încercând să-l încetinească. Dușmanii l-au înconjurat, dar el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, nu a fugit, ci a descălecat și a spus cu voce tare:

„Eu sunt Profetul și aceasta nu e o minciună. Eu sunt descendentul lui Abdul Muttalib.”

(relatat de Muslim)

Pieptul său a fost expus loviturilor săbiilor și sulițelor, în nenumărate rânduri. Mulți luptători bravi au căzut în fața sa, dar el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a rămas ferm. Acesta a fost curajul de neegalat al Profetului Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**, fiind un exemplu demn pentru omenire.

Într-o noapte, oamenii din Medina au auzit un zgomot care i-a speriat. Unii dintre ei au

pornit în direcția de unde s-a auzit zgomotul, întâlnindu-se cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care se întorcea din acel loc, după ce văzuse ce anume a cauzat acel zgomot. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mers singur să facă față potențialului pericol, înainte ca altcineva să se fi mișcat.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a spus:

„...Nu vă temeți! Nu vă temeți!...”

(relatat de Bukhari)

Ce curaj măreț!

În bătălia de la Al-Khandaq, complicitățile dușmanilor s-au adunat de peste tot, împotriva Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, musulmanii fiind foarte speriați, aflându-se, astfel, într-o situație extrem de dificilă și chiar până și cei mai credincioși dintre ei erau speriați. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, continua să se roage și să îl invoce pe Allah *subhanahu wa ta'ala*, cerând ajutorul Său, Preaînaltul, până când Allah *subhanahu wa ta'ala* le-a dat victoria, trimițând Îngerii, *aleihum sallam*, și un vânt rece, împotriva dușmanilor, care s-au

retras umiliți.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu se temea decât de Allah Preaînaltul. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și-a dat toată averea de dragul lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, făcând oamenii să creadă în Unicitatea Lui, stabilind adevărul și eliminând minciuna.

Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a ajutat în tot ceea ce și-a propus să facă, i-a dat victorie și a făcut ca religia Lui, Preaînaltul, să domine toate celelalte religii.

Este necesar să amintim curajul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu fiecare exemplu pe care îl avem, menționând eroismul său.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea o forță fizică uimitoare: puterea sa era egală cu puterea a 30 de bărbați, *masha-Allah*.

Qatada, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Anas, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Profetul obișnuia să își viziteze toate soțiile pe rând, într-o singură zi. L-am întrebat pe Anas:

«Avea Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, puterea să facă aceasta?»

El a răspuns:

«Obişnuiam să spunem că Profetului i-a fost dată puterea a treizeci de bărbați.»”

(relatat de Bukhari)

Rukan, radhi Allahu anhu, un luptător iscusit, care nu a fost învins niciodată înainte de a îl întâlni pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus că, odată, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a întâlnit pe o cărare a muntelui din Mecca și i-a zis:

„«Rukan, te vei teme de Allah și vei accepta, dacă te voi chema?»»

Rukan a răspuns:

„Dacă poți dovedi că tu ești un Mesager adevărat, te voi urma.”

Așa că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Dacă aş lupta cu tine și ai pierde? Asta te-ar face să crezi că sunt un Profet adevărat?»

Bărbatul a răspuns:

«Da.»

Apoi, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Hai să mă lupt cu tine.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a luptat cu el și l-a învins.

Rukan, radhi Allahu anhu, a fost surprins de aceasta și a cerut

Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, să îl lase să își ia revanșa. Au luptat din nou și Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a câștigat încă o dată. Rukan, uimit, a spus:

«Mohammed, pe Allah, aceasta este uimitor! Tu chiar m-ai pus la pământ?!»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, l-a învins pentru a treia oară și, de fiecare dată, pentru o sută de oi. A treia oară, Rukan a spus:

«Nimeni nu a reușit să mă pună la pământ, în afară de tine, Mesager al lui Allah, și tu ai fost persoana cea mai urâtă pentru mine. Mărturisesc că nimeni nu este demn de adorare, cu excepția lui Allah și că tu ești Mesagerul Său.»

Mesagerul lui Allah l-a lăsat și i-a înapoiat oile.”

(Ibn Kathir, în *Sirat An-Nabawiya*)

Curajul și vitejia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au fost controlate întotdeauna cu rațiune. Nu s-a folosit de acestea decât atunci când lupta pe Calea lui Allah subhanahu wa ta’ala.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a ridicat mâna a-

supra niciunei femei și a niciunui sclav, decât atunci când lupta pe Calea lui Allah subhanahu wa ta'ala.

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a bătut niciodată pe nimeni cu propria mână, niciun servitor și nicio femeie, cu excepția faptului când lupta pe Calea lui Allah, și nu s-a răzbunat niciodată pentru nimic, cu excepția momentului în care ceea ce era făcut inviolabil de către

Allah era încălcat; așadar, el îl răzbuna pe Allah, Cel Măreț și Glorios.”

(relatat de Muslim)

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

Redactor
Alya Iacob

Concepția religioasă și modul de viață în satisfacerea trebuințelor materiale, trăite de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*

Acest concept a fost foarte bine studiat și aplicat de către Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiind total diferit de ceea ce putea să beneficieze el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ca Profet.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost acela care, dacă ar fi dorit, munții acestui pământ ar fi fost făcuți din aur și argint pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Referitor la aceste bogății ale lumii, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Nu am nimic de-a face cu această lume. Alegoria dintre mine și această lume este ca unui călăreț care se sprijină la umbra unui copac, apoi îl părăsește, mergând mai departe.»

(relatat de Ahmad, Tirmidhi și Albani)

Ascetismul

Profetului

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a fost ceva necesar, însă, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prefera acest lucru, retrăgându-se adesea în peștera Hira, pentru a medita.

De câte ori se întâmpla să fie luată ca pradă de război o sumă mare de bani, pradă pe care musulmanii o dobândeau de la necredincioși, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împărțea totul pe Calea lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și nu păstra nimic pentru el însuși, preferând recompensa de la Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Amr ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ne conducea în Rugăciune, stând în apropierea unei cămile pe care o luase ca pradă de război și, când a oferit salutul, a smuls un fir de

păr de pe aceasta, spunând:

«Nu am niciun drept asupra acesteia, pentru că ea este și prada voastră, cu excepția unei cincimi, care vă va fi și ea returnată.»”

(relatat de Abu Dawud)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a lăsat de înțeles că și acea cincime care i s-ar fi cuvenit lui, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o va împărți în interesul musulmanilor, cumpărând cu aceasta arme, cai și alte lucruri.

Atunci când a sosit prada de la Bahrain, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Distribuiți-o în moschee...”

(relatat de Bukhari)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu s-a ridicat de acolo până când și ultimul dirham a fost împărțit.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a refuzat toate bogățiile și frumusețile acestei lumi. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost persoana cea mai modestă dintre toți oamenii, neacordând interes pentru bogățiile acestei lumi, iubind Viața de Apoi mai mult decât pe cea prezentă. Allah *subhanahu wa ta'ala* i-a oferit oportunitatea de a fi rege și Profet, dar el, *salla*

Allahu aleihi wa sallam, a ales să fie rob și Profet.

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Jibril a venit și s-a așezat lângă Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. S-a uitat spre Paradis și a văzut un Înger coborând. Apoi a spus:

«Acest Înger nu a mai coborât de când a fost creat.»

Când Îngerul a coborât, a zis:

«O, Mohammed, Domnul tău m-a trimis la tine ca să te întreb: ți-ar plăcea ca Allah să te numească rege și Profet, sau rob și Profet?»

Jibril a spus:

«O, Mohammed, smerește-te în fața Domnului tău.»

Prin urmare, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Rob și Profet.»”

(relatat de Ahmad și Albani)

Modestia și ascetismul erau prezente în toate acțiunile sale, în viața de zi cu zi. Spre exemplu, casa Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost făcută din lut, cu acoperiș jos și camere mici. Hasan Al-Basri, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Intram în camerele soțiilor Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în timpul Califatului lui

Uthman ibn Affan, și atingeam acoperișul lor cu mâinile mele.”

(Siyar A'laam An-Nubalaa)

Ata Al-Khurasani, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am văzut camerele soțiilor Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam: ele erau făcute din ramuri de palmieri, iar ușile lor erau perdele de păr negru.”

(At-Tabaqat Al-Kabra, de Sa'd și Hayat As-Sahaba)

Cât despre patul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, acesta dormea pe o saltea de paie și nu era nimic sub ea, iar amprenta acesteia îi rămânea pe corp, atunci când se ridica.

Anas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Am mers la Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, în casa lui și l-am găsit stând întins pe un pat făcut din tulpini și frunze de palmieri împletite, cu frânghii, iar perna era din fibre de palmier. Apoi, un grup format din companionii, în care era și Omar, a sosit în casa acestuia. Atunci când Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a întors, Omar a văzut că nu era nicio haină pusă între saltea și corpul lui, astfel lăsând

urme pe corpul său. Ochii lui Omar s-au umplut de lacrimi (atunci când a văzut aceasta), iar Mesagerul lui Allah i-a spus:

«Ce te face să plângi, Omar?»

Omar a spus:

«Mesager al lui Allah, pe Allah, știu că în fața lui Allah ești mai bun decât Chosroe și Cezar, dar ei trăiesc o viață de lux, iar tu trăiești acest stil de viață.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Nu te mulțumește că această lume este pentru ei, iar Viața de Apoi este pentru noi?»

Omar a răspuns afirmativ. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Așa este.»

(relatat de Ahmad și Ibn Hibban)

De asemenea, Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Nu îmi amintesc să-l fi văzut vreodată pe Profet mâncând la masă, sau de pe o farfurie mică și niciodată nu a mâncat o pâine bine făcută la vreo masă.”

(relatat de Bukhari)

Hainele Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în general, erau simple. Abu Burda, radhi Allahu

anhu, a relatat:

„Aisha ne-a arătat o pânză peticită și o haină subțire și scurtă, spunându-ne:

«Profetul a murit purtând aceste două.»”

(relatat de Bukhari)

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că i-a spus lui Urwa, radhi Allahu anhu:

«Tu, fiu al surorii mele, obișnuiam să vedem luna nouă în creștere timp de două luni, perioadă în care nu făceam foc în casele Mesagerului lui Allah.»

Urwa a întrebat:

«Și cum trăiați?»

Aisha a răspuns:

«Cu cele două lucruri negre: curmalele și apa, cu excepția acelor momente când vecinii noștri dintre Ansari, care aveau cămile, îi dădeau Profetului un pic de lapte din casele lor, iar el ni-l lăsa nouă să-l bem.»”

(relatat de Bukhari)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, înfometat, a mers să doarmă câteva nopți succesive, timp în care nici el și nici familia sa nu aveau nimic pentru cină mai multe nopți la rând – iar pâinea lor, de cele mai multe ori

era din orz.”

(relatat de Tirmidhi și Albani)

Odată, An-Nu'man ibn Bashir, radhi Allahu anhu, a ținut o predică, menționând felul de viață al Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. El, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Omar a menționat bogățiile acestei lumi la care au ajuns oamenii și a spus:

«L-am văzut pe Profetul vostru, salla Allahu aleihi wa sallam, atunci când nu găsea suficient pentru a își potoli stomacul, nici chiar o mică cantitate de curmale.»”

(relatat de Muslim)

Este uimitor să găsim casa celei mai bune creații a lui Allah, casa Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, fără mâncare, fără strictul necesar, cum ar fi curmalele, în așa măsură încât atunci când Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, avea musafiri, ruga apropiații să îi primească.

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Un bărbat a venit la Mesagerul lui Allah și el trebuia să aibă grijă de acesta, pentru că îi era oaspete, numai că nu avea

nimic ce să-i ofere. De aceea, a întrebat dacă este cineva printre cei prezenți și poate să îl primească în casa lui, asigurându-l pe cel care va face aceasta că Allah va fi Îndurător cu el. Un bărbat dintre Ansari, Abu Talha, s-a ridicat și l-a primit pe acesta în casa lui.”

(relatat de Muslim)

Au fost momente în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a găsit nimic de mâncare în casa sa și a mers să caute în altă parte.

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah a ieșit din casa lui pentru o zi întreagă și i-a întâlnit pe Abu Bakr și Omar. Profetul a întrebat:

«Ce v-a făcut să ieșiți afară din casa voastră, la această oră?»

Ei au răspuns:

«Foamea, Mesager al lui Allah.»

Apoi, el a spus:

«Pe Cel în mâinile Căruia se află sufletul meu, ceea ce v-a făcut pe voi să ieșiți afară din

casă, m-a făcut și pe mine să ies.»”

(relatat de Muslim)

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a lăsat ca moștenire, atunci când a murit, niciun dirham, niciun sclav sau o sclavă, și nimic altceva în afară de cântarul său alb, armele sale și o bucată de pământ, pe care a dat-o drept caritate.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, este relatat:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a murit în timp ce armura sa era ipotecată unui evreu, pentru treizeci de Sa’a (măsuri) de orez.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Și Allah *subhanahu wa ta’ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

Redactor
Alya Iacob

Candoarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cel mai bun om, de o puritate morală și sufletească exemplară, aceasta făcându-l la respectarea Cuvintelor lui Allah subhanahu wa ta'ala:

„A venit la voi un Trimis chiar dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu drept-credincioșii este el milos-tiv și îndurător [Ra'uwf, Rahim]”

(Surat At-Tawba, 9:128)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost un exemplu de smerenie, sub toate formele ei, interzicând oamenilor orice fel de laudă la adresa lui.

Omar, radhi Allahu anhu, a relatat:

„L-am auzit pe Profet spunând:

«Nu exagerați în a mă lăuda așa cum creștinii l-au lăudat pe fiul Mariei, pentru că eu sunt

doar un rob. Deci, spuneți-mi Robul lui Allah și Mesagerul Său.»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Un om i-a spus Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam:

«Tu ești stăpânul nostru și fiul Stăpânului nostru, cel mai bun dintre noi și al Celui mai Bun dintre noi.»

Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a spus:

«O, oameni, spuneți ce aveți de spus, dar nu lăsați diavolul să vă păcălească. Eu sunt Mohammed, fiul lui Abdullah, robul lui Allah și Mesagerul Său. Pe Allah, nu-mi place că tu mă înalți în rang mai mare decât cel pe care Allah mi l-a acordat.»”

(relatat de Ahmad, Nasa'i și Albani)

Cum ar putea unii, care pretind că-l iubesc, să închidă

ochii la ceea ce el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a poruncit și asupra căruia i-a avertizat pe cei care-l laudă în mod nejustificat?!

De asemenea, a fost relatat de Anas ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, că:

„Un om a venit la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i-a spus:

«O, tu, cel mai bun dintre toate creațiile»; și îndată Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«El este Ibrahim, *aleihi sallam*.»”

(relatat de Muslim)

A fost relatat că Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Jibril a venit și s-a așezat lângă Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. S-a uitat spre Paradis și a văzut un Înger coborând. Apoi a spus:

«Acest Înger nu a mai coborât de când a fost creat.»

Când Îngerul a coborât, a zis:

«O, Mohammed, Domnul tău m-a trimis la tine să te întreb: ți-ar plăcea ca Allah să te numească rege și Profet, sau rob și Profet?»

Jibril a spus:

«O, Mohammed, smerește-te în fața Domnului tău.»

Prin urmare, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«Rob și Profet.»”

(relatat de Ahmad și Albani)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunea:

„Eu mănânc la fel cum un rob mănâncă și stau tot la fel cum un rob stă.”

(relatat de Bayhaqi și Albani)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să stea pe jos, pe covorașe din rogojină de stuf.

Abdullah ibn Basr, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea un vas mare, numit *gharra'*, pe care doar patru oameni îl puteau ridica. Când companionii săi făceau Rugăciunea de dinaintea prânzului, era adusă *gharra'* plină de *tharid* și ei se așezau în jurul ei. Când s-au înmulțit la număr, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a așezat în genunchi. Un beduin a zis odată:

«Ce fel de poziție este aceasta?»

La care, Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«Allah m-a făcut un slujitor cuviincios, nu un tiran groaznic.»

Apoi a adăugat:

«Mâncați dinspre marginea vasului spre interior, căci totul este binecuvântat.»”

(relatat de Abu Dawud)

A fost relatat de Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, că:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să stea pe jos, mânca pe jos și bea lapte de oaie.”

(relatat de Tabarani și Albani)

Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a văzut un om tremurând de frică la vederea lui, i-a spus:

„Liniștește-te, eu nu sunt un rege, sunt fiul unei femei din Quraish, care a mâncat și carne uscată.”

(relatat de Ibn Majah, Al-Hakim și Albani)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl invoca pe Allah *subhanahu wa ta'ala* spunând:

„O, Allah, fă-mă să trăiesc în smerenie, să mor în smerenie și reunește-mă cu cei smeriți, în Ziua Învierii!”

(relatat de Albani și Tirmidhi)

Candoarea față de Allah *subhanahu wa ta'ala* a fost trăsătură cea mai bine evidențiată din caracterul său nobil. A fost cel mai umil și cel mai supus dintre

toți oamenii, față de Creatorul său.

A fost relatat de Sa'id Al-Khudri, radhi Allahu anhu:

„...L-am văzut pe Profetul lui Allah prosternându-se în apă și noroi, și am văzut urmă de noroi pe fruntea sa.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

A fost relatat de Ibn Abbas, radhi Allahu anhu:

„Ishaq ibn Abdullah ibn Kinna a relatat:

«Al-Walid ibn Utba, guvernatorul orașului Medina, m-a trimis la Ibn Abbas, să-l întreb despre Rugăciunea pentru ploaie (*Istisqaa*), oferită de Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El a povestit: „Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ieșit purtând haine vechi într-un mod umil și smerit, până a ajuns la locul de Rugăciune. Apoi a urcat la amvon, dar nu a început imediat predica, așa cum făcea de obicei. A rămas concentrat făcând dua, arătând smerenie față de Allah și rostind takbir *Allahu Akbar...*”»”

(relatat de Abu Dawud)

Candoarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de companionii săi, radhi Allahu anhum, a fost la fel de omnipre-

zentă, pentru că era trăsătura naturală a caracterului său. A acceptat atât invitația omului liber, cât și pe cea a sclavului, a celui bogat ori a celui sărac; obișnuia să viziteze bolnavii, chiar dacă ei se aflau în cele mai îndepărtate locuri din Medina și accepta scuzele oricui i le oferea.

A fost relatat de Uthman ibn Affan, radhi Allahu anhu:

„Noi îl acompaniam pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atât când călătorea, cât și atunci când nu călătorea. El îi vizita pe bolnavi, mergea la înmormântări, lupta alături de noi în bătălii și ne oferea mai multă sau mai puțină alinare.”

(relatat de Ahmad)

De asemenea, a fost relatat că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a nesocotit niciodată văduvele sau oamenii nevoiași, ajutându-i mereu.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„O femeie, parțial alienată, a spus:

«Mesager al lui Allah, vreau ceva de la tine.»

El a zis:

«Mamă a lui cutare și cutare, vezi în care parte a drumului

(vrei să stăm și să vorbim), astfel încât să pot să rezolv ceea ce ai tu nevoie.»

El a stat lângă ea în stradă, până când a primit ceea ce avea nevoie.”

(relatat de Muslim)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, accepta orice invitație la masă, chiar dacă aceasta era formată din pâine din orz.

Cât de manierat era el, *salla Allahu aleihi wa sallam*!

Cine ar accepta o invitație unde se mănâncă doar pâine din orz?

Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Bunica mea, Mulaika, l-a invitat pe Profetul lui Allah să mănânce din mâncarea gătită de ea. El a mâncat, apoi a spus:

«Ridicați-vă! Vă voi conduce în Rugăciune.»

Anas a adăugat:

«Mi-am luat hasira, am spălat-o pentru că devenise neagră din cauză că nu fusese demult folosită și Mesagerul lui Allah s-a așezat pe ea. Orfanul (Damira sau Ruh) și cu mine ne-am aliniat în spatele lui, și femeia bătrână, Mulaika, s-a așezat în spatele nostru. Mesagerul lui Allah ne-a

condus în Rugăciune, oferind două rakaat, apoi a plecat.»”

(relatat de Bukhari)

Putem vorbi despre smerenia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și atunci când ne referim la modul în care călărea cămila lui, adesea fie cu cineva în spatele lui, fie prin rotație, dar în multe ahadith găsim că nu se ferea să meargă călare chiar și pe un măgar.

A fost relatat de către Usama ibn Zaid, *radhi Allahu anhu*:

„Profetul lui Allah călărea un măgar, acoperit cu un postav confecționat în Fadak...”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, a fost relatat de Ibn Mas’ud, *radhi Allahu anhu*, că:

„Într-una din zilele bătăliei de la Badr, fiecare trei oameni clăreau o cămilă. Abu Lubaba și Ali ibn Abu Talib au fost cei care erau cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Când a venit rândul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să meargă pe jos, cei doi au spus:

«Noi o să mergem pe jos în locul tău, iar tu rămâi călare.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Nu, voi nu sunteți mai pu-

ternici decât mine și nu am mai puțină nevoie de răsplată decât voi.»”

(relatat de Ahmad și Ibn Hibban)

A existat cineva atât de cunoscut și iubit de poporul său, care ar fi acceptat așa ceva?

Dar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost mereu smerit și modest cu credincioșii, fiind un ajutor pentru bătrâni, pentru cei aflați în dificultate, sau pentru cei lipsiți de apărare. Vizita bolnavii, se juca cu copiii, glumea cu membrii familiei, vorbea cu sclavii, nu refuza invitațiile la masă, stătea și dormea pe jos, pe nisip sau pe rogojini de stuf. La fel, smerenia îl caracteriza în relația cu familia sa.

A fost relatat de Al-Aswad ibn Yazid, *radhi Allahu anhu*:

„Am întrebat-o pe Aisha:

«Ce obișnuia să facă Profetul acasă?»

Ea a răspuns:

«Obișnuia să-și ajute familia, apoi când auzea Adhan-ul pleca.»”

(relatat de Bukhari)

Vedem cum Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas cel mai bun dintre creaturile lui Allah

subhanahu wa ta'ala; își ajuta familia, pe când, în zilele noastre, mulți dintre cei care susțin că-l iubesc, desconsideră munca în propria casă, refuzând de multe ori să-și ajute familia.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„El își cârpea hainele, își rpara sandalele, și făcea ceea ce orice om obișnuit făcea în propria casă.”

(relatat de Ahmad, Albani și Ibn Hibban)

Făcea dovada smereniei sale inclusiv prin îmbrăcămintea pe care o purta, aceasta fiind simplă și obișnuită.

Mu'ad ibn Anas, radhi Allahu anhu, a relatat că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă cineva se abține de la a purta haine bune, din smerenie față de Allah, deși el are posibilitatea să le poarte, atunci el va fi chemat în Ziua Învierii în fața creaturilor și i se va permite să poarte oricare din hainele credinței.”

(relatat de Ahmad și Tirmidhi)

Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a mai spus într-

un alt hadith:

„...Purtarea de haine vechi este o parte a credinței...”

(relatat de Abu Dawud)

Purta mereu haine simple, uzuale, cu care nu ieșea în evidență, adeseori purtând o pelerină, haine aspre sau cămașă lungă, descheiată la guler.

Umm Salama, radhi Allahu anha, Umm al muminin, a relatat că:

„Îmbrăcămintea pe care Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o plăcea cel mai mult era cămașa (qamis).”

(relatat de Abu Dawud)

Deși purta haine simple și umile, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, acorda o deosebită atenție aspectului curat și mirosului plăcut. Considera că a fi mândru din cauza hainelor frumoase nu este o trăsătură bărbătească; mai degrabă, pune accent ca hainele să fie curate și simple. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, purta haine noi doar la Rugăciunile de vineri, de sărbători, sau atunci când primea delegații.

Gabriela Gharabli
Redactor Șef Adjunct

Bună-cuviința Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în relația sa cu Creatorul

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a atins cel mai înalt grad în relația sa cu Allah subhanahu wa ta'ala. Tot ceea ce a făcut a fost pentru mulțumirea și slăvirea Sa. El, salla Allahu aleihi wa sallam, făcea toate actele de adorare cu cel mai mare respect față de Allah Preaînaltul, niciodată nu a cutezat a-și întoarce fața de la El, subhanahu wa ta'ala, și niciodată nu a căutat ajutor decât de la Allah Preaînaltul.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a încălcat niciodată, nici cu privirea și nici cu inima, ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala i-a poruncit.

În Sfântul Coran, Allah subhanahu wa ta'ala descrie această nobilă calitate a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în timpul ascensiunii la

cel mai înalt nivel din Paradis:

„Privirea nu s-a abătut și nici nu a trecut mai departe.”

(Surat An-Najm, 53:17)

Acest verset conține numeroase perfecțiuni, atestând nobilele sale calități, ale singurei ființe umane care a reușit să le atingă.

„Allah subhanahu wa ta'ala ne arată, astfel, moralitatea sublimă a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. În călătoria sa, Al-Miraj, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a depășit ceea ce a fost rânduit pentru el să vadă, chiar dacă a întâlnit semne și minuni uimitoare în acea noapte, ci, mai degrabă, el, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a comportat asemenea unui rob drept-credincios, fapt care a condus la ascultarea și supunerea totală față de Allah subhanahu wa ta'ala, pentru că

a făcut numai ceea ce i-a fost spus și nu a căutat mai mult.”

(Ibn Al-Qayyim, Madaarij As-Salikin)

„Acesta este cel mai bun exemplu pentru nobilele calități ale Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, față de Allah subhanahu wa ta’ala, pe care nimeni altcineva nu le poate avea, pentru că acestea sunt calități ale sufletului său și sunt așezate într-o poziție rafinată, pentru a aspira la ceea ce este dincolo.”

(Ibn Al-Qayyim, Madaarij As-Salikin)

Pudoarea, o calitate excelentă a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, față de Allah subhanahu wa ta’ala, a atins un asemenea nivel măreț încât l-a determinat să se abțină de la a cere ceva de la Domnul său, chiar dacă avea o mare nevoie de ea. Un frumos exemplu este că în Noaptea Ascensiunii (Al-Miraj), atunci când s-a întors la Allah subhanahu wa ta’ala pentru a Îl ruga să reducă numărul Rugăciunilor care au fost poruncite neamului său, a fost foarte rușinos. După ce a cerut acest lucru de mai multe ori, i-a spus lui Moise, aleihi sallam, când

acesta l-a rugat să mai meargă o dată la Allah Preaînaltul:

„Am cerut deja prea mult de la Domnul meu și îmi este rușine să mai cer ceva.”

- parte dintr-un lung hadith despre călătoria Al-’Isra’

(relatat de Bukhari și Muslim)

Ceea ce l-a oprit, de fapt, pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, să meargă să mai ceară ceva de la Allah subhanahu wa ta’ala a fost tocmai acea sublimă pudicitate pe care a simțit-o față de Allah Preaînaltul.

Un alt exemplu al nobilelor sale calități, pe care le avea față de Allah subhanahu wa ta’ala, a fost faptul că era un adevărat credincios, supus lui Allah subhanahu wa ta’ala, de care se temea mai mult decât oricine altcineva, amintindu-și-L în fiecare clipă. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, aducea laude lui Allah subhanahu wa ta’ala, Îi mulțumea și cerea iertarea Sa, chiar dacă păcatele sale au fost iertate dinainte.

Rușinea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, față de Allah subhanahu wa ta’ala, l-a făcut să își petreacă nopțile

stând în picioare, apoi în proster-nare, slăvindu-L, implorându-L, lăudându-L pe Allah subhanahu wa ta'ala până când pieptul său se umplea de lacrimi.

Când Aisha, radhi Allahu anha, a întrebat:

„O, Profet al lui Allah, de ce faci toate acestea, când știi că Allah Preaînaltul ți-a iertat deja toate păcatele trecute și pe cele viitoare?”

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns:

„O, Aisha, nu ar trebui să fiu un sclav recunoscător?”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Manierele rafinate și timidi-tatea (alte calități sublime ale Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam) l-au făcut să se simtă rușinat chiar și

atunci când dormea, deoarece nu putea mulțumi lui Allah subhanahu wa ta'ala pentru harul ce i-a fost oferit.

Toate aceste lucruri s-au datorat moralității ideale a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, pentru că aceste standarde morale înalte au fost oferite unui rob excepțional, care îl adoră numai pe Allah subhanahu wa ta'ala.

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”
(Surat Al-Qalam, 68:4)

Redactor
Umm Mariya

Milostivenia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Milostivenia Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost una universală, ea cuprinzând în egală măsură pe oameni și pe djinni. Multe persoane contemporane Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, au fost martore ale numeroaselor sale fapte de milostivenie la adresa celor din jurul său. El, salla Allahu aleihi wa sallam, îi ghida pe drept-credincioși, îi apăra pe ipocriți din fața tuturor pericolelor, oprea pedepsele care se aduceau necredincioșilor și, de asemenea, obișnuia să onoreze toate angajamentele pe care le făcea cu Oamenii Cărții.

Mai mult, toate creațiile lui Allah subhanahu wa ta'ala – animale, păsări și insecte deopotrivă – au beneficiat de mila Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam.

Astfel, nu rămâne nicio ur-

mă de îndoială asupra faptului că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost un Profet al milei și al îndurării supreme, așa cum Allah subhanahu wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:107)

Cu siguranță, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a meritat cele două mărețe și unice attribute (Ra'uwf și Rahim) pe care Allah subhanahu wa ta'ala i le-a dăruit, ceea ce nu s-a întâmplat cu niciunul dintre profeții anteriori, aleihum sallam, așa cum spune în Sfântul Coran:

„A venit la voi un Trimis chiar dintre voi, căruia îi sunt grele necazurile ce vă lovesc, care este plin de grijă pentru voi, iar cu drept-credincioșii este el milostiv și îndurător [Ra'uwf, Rahim]”

(Surat At-Tawba, 9:128)

Aceste două Atribute nu sunt deținute de niciunul dintre oameni, ele îl caracterizează doar pe Allah subhanahu wa ta'ala, așa cum chiar El, Atotcuprinzătorul, Se descrie în Coranul cel Nobil:

„Oare nu vezi că Allah v-a supus vouă ceea ce este pe pământ, iar corăbiile plutesc pe mare din porunca Lui? El ține cerul să nu cadă peste pământ, decât cu voia Sa. Allah este Cel cu Milă [și] Îndurător cu oamenii [*Ra'uwf, Rahim*].”

(Surat Al-Hajj, 22:65)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea aceste două atribute, așa cum Allah subhanahu wa ta'ala Însuși îl descrie; caracteristici care sunt confirmate de către toți cei care s-au aflat în preajma Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Spre exemplu, Malik ibn Al-Huwayrit, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus atunci când și-a dat seama că, după nopți petrecute departe de familie, aceasta le lipsește:

„Întoarceți-vă la familiile voastre și învățați-i (despre religie)...”

(relatat de Bukhari și Mus-

lim)

De asemenea, numeroase exemple dovedesc faptul că milostivenia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost un atribut al său, acesta putând fi observat în modul în care el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vorbea și în acțiunile și gesturile sale.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost o îndurare pentru poporul său, oferind cel mai bun exemplu care a existat vreodată, arătând, astfel, milă și bunăătate tuturor, indiferent care erau problemele cu care aceștia se confruntau.

În ceea ce privește actele de adorare, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, își dorea cu ardoare să ușureze totul pentru poporul său, astfel încât acestea să cuprindă doar limitele capacităților pe care oamenii le aveau. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să spună oamenilor din jurul său:

„Faceți fapte bune, care nu depășesc capacitățile voastre, tot la fel cum Allah nu obosește niciodată să ofere răsplată; faceți fapte bune până când obosiți să faceți fapte bune.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, mila Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, putea fi observată și prin faptul că el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis în repetate rânduri *al-wisaal* (postul continuu, fără a îl întrerupe la apus sau fără a mânca înainte de răsăritul soarelui), pentru oamenii aflați în preajma sa. Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a interzis *al-wisaal*, ca o dovadă a milei și îndurării sale, însă, oamenii i-au spus nedumeriți:

«Dar tu ții postul *al-wisaal*!»

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a răspuns:

«Eu nu sunt asemenea vouă; mie Domnul meu îmi oferă mâncare și băutură.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus cu numeroase ocazii că, dacă nu ar fi considerat că aceste lucruri sunt prea grele pentru oameni, el însuși, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-ar fi cerut acestora să îndeplinească anumite acte de adorare. Spre exemplu, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă nu m-aș fi temut că

este prea greu pentru cei care mă urmează, le-aș fi cerut să folosească *siwak* – în mod obligatoriu curățarea dinților – înainte de orice Rugăciune.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Abu Salama, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Zayd ibn Khalid Al-Juhanni, *radhi Allahu anhu*, a spus că l-a auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

„Dacă nu aș fi crezut că este prea greu pentru Umma mea, le-aș fi cerut să folosească *siwak* înainte de orice Rugăciune și să își amâne Rugăciunea de Isha până când o treime din noapte a trecut.”

(relatat de Tirmidhi)

Printre cele mai minunate forme ale milei și compasiunii Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se numără faptul că, în repetate rânduri, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se lăsa pe sine în favoarea Ummei sale. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Când am început Rugăciunea, m-am gândit să o prelungesc (fiind vorba de a citi sure lungi), însă, am auzit plânsetul unui copil și am scurtat-o (am spus sure scurte), pentru că nu îmi place să supăr mama unui

copil.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă nu aş fi considerat că este prea greu pentru cei care mă urmează, nu aş fi rămas în urma niciunei *sariyya* (armată) care merge să împlinească *jihad* şi mi-ar fi plăcut să fiu martirizat pe Calea lui Allah şi să mă reîntorc la viaţă, pentru a deveni martir din nou, şi să mă reîntorc la viaţă, pentru a deveni iarăşi martir pe Calea lui Allah.”

(relatat de Bukhari)

Mai mult chiar, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din îndurare pentru cei care îl urmau, înlesnea afacerile care se făceau între musulmani şi restul naţiunilor.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl implora cu ardoare pe Allah *subhanahu wa ta'ala* să aibă milă de ei, robii Săi, şi obișnuia să se roage pentru ca toţi cei care erau împovăraţi cu grea încercare să aibă puterea să înfrunte toate acestea. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se ruga lui Allah Cel Atotputernic astfel:

„O, Allah, pe oricine supune

la grea încercare pe oamenii din Umma mea, în orice chestiune, şi îi tratează cu asprime, tratează-i cu asprime; şi pe oricine supune la grea încercare pe Umma mea şi îi tratează cu bunătate, tratează-i cu bunătate.”

(relatat de Muslim)

Mila pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o va arăta pentru cei care l-au urmat, în Ziua Judecăţii, nu se va compara cu nicio îndurare existentă pe acest pământ. În acea Zi, în care oamenii vor încerca să se salveze, vor merge spre profeţii lor, *aleihum sallam*, încercând să fie salvaţi de ei, dar fiecare profet, *aleihi sallam*, îi va trimite mai departe, spre ceilalţi profeţi, *aleihum sallam*, încercând să se salveze pe ei înşişi. Singurul care va putea mijloci pentru dreptcredincioşi este Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care strigă:

„...O, Domnul meu, Umma mea! Umma mea!”

(relatat de Bukhari şi Muslim – o parte din *hadith-ul de mijlocire pentru dreptcredincioşi*)

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu va avea linişte până când, numai cu voia lui Allah

Preaînaltul, întreaga Umma va intra în Paradis.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, chiar și în momentul în care Îl invoca pe Allah *subhanahu wa ta'ala*, se gândea la Umma, lăsând pentru ea o dua specială, dua care va fi invocată în Ziua Judecății:

„...Pentru fiecare profet, a existat câte o dua prin care Îl invocă pe Allah, invocația fiindu-i acceptată (în timpul vieții sale), însă eu am păstrat invocația mea (specială) pentru a putea interveni în Ziua Judecății, pentru oamenii din Umma.”

(relatat de Bukhari)

Multe sunt exemplele care atestă mila și îndurarea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu numai față de familie, de copii, de cei săraci, ci față de întreaga Umma.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că l-a văzut pe Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, plângând atunci când copilul unui drept-credincios a murit și a spus:

„...ochii noștri sunt plini de lacrimi, iar inimile noastre sunt pline de tristețe, dar nu putem spune altceva decât Preamărit să fie Domnul nostru! O, Ibrahim,

cu adevărat suntem triști din cauza morții tale!”

(relatat de Muslim)

Asma bint Umais, soția lui Ja'far ibn Abu Talib, *radhi Allahu anhum*, a relatat că:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit în casa noastră și i-a chemat pe toți copiii lui Ja'far. L-am văzut cum îi săruta pe fiecare în parte. Apoi, ochii săi au început să lăcrimeze. Am întrebat:

«Există vreo noutate despre Ja'far?»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns:

«Da, a devenit martir astăzi.»

Cu toții am început să plângem, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors și a spus:

«Fă mâncare pentru familia lui Ja'far, pentru că a venit ceva la ei care i-a preocupat.»”

(relatat de Abu Dawud)

Milostivenia pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o arăta tuturor copiilor, a surprins întreaga comunitate, pentru că ei nu erau obișnuiți cu un așa tip de comportament. Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că un grup de beduini a

venit la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și l-au întrebat:

„«Tu îți săruți copiii?»»

El a răspuns:

«Da.»

Apoi, ei i-au zis:

«Pe Allah, dar noi nu ne sărutăm copiii.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a spus apoi:

«Atunci, ce pot să fac eu dacă Allah a scos mila din inimile voastre?»»

(relatat de Muslim)

De asemenea, a fost relatat că, atunci când Al-Aqra' ibn Habis, *radhi Allahu anhu*, l-a văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sărutându-l pe Al-Hasan, el (Al-Aqra') a spus:

„«Am zece copii și nu l-am sărutat niciodată pe vreunul dintre ei.»»

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Cine nu este îndurător cu cei din jurul său, nu va fi tratat cu îndurare.»»

(relatat de Bukhari)

Când companiile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au observat mila și bunătatea copleșitoare cu care acesta se comporta cu toți copiii,

au început să își aducă copiii la el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pentru ca el să îi ceară lui Allah *subhanahu wa ta'ala* să îi binecuvânteze pe aceștia.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„Copiii erau aduși la Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar el invoca mila și binecuvântarea lui Allah asupra lor...”

(relatat de Bukhari)

Mila și îndurarea față de familia sa era la fel de mare ca și cea față de copii, iar aceasta se manifesta prin marea grijă de a îi feri de pedeapsa lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, fapt pentru care îi sfătuia întotdeauna să urmeze porunca și Cuvântul lui Allah Cel Atotputernic.

Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a trezit și a spus:

«SubhanaAllah! Mărire lui Allah! Câte nenorociri au fost coborâte în această noapte și câte comori au fost arătate! Mergi și trezește-le pe femeile care dorm în aceste camere (soțiile sale), pentru Rugăciune. Un suflet bine îmbrăcat din această lume poate să fie dezbrăcat în Viața de

Apoi.»”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să își sfătuiască familia cu o mulțime de lucruri folositoare, atât pentru această viață, cât și pentru Viața de Apoi.

Juwayriyya bint Harith, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„Trimisul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ieșit din casa sa dimineața, în timp ce ea era atentă la Rugăciunea de dimineață, în locul ei de adorare. El s-a întors înainte de amiază și ea încă stătea acolo. El i-a spus:

«Ai rămas în același loc, de când am plecat?»

Ea a răspuns:

«Da.»

Astfel, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spuse:

«Am recitat patru cuvinte de trei ori de când te-am lăsat și dacă acestea vor cântări mai mult decât ceea ce ai recitat tu, încă de dimineață, atunci acestea le vor depăși, iar aceste cuvinte sunt:

„Măreț fie Allah și mulțumirile I se cuvin Lui, conform numărului creației Sale, și conform mulțumirii Lui – Unicul, și

conform greutateii Tronului Său, și conform cernelii Cuvintelor Sale.”»”

(relatat de Muslim)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să le sfătuiască atât pe soțiile sale, cât și pe soțiile drept-credincioșilor, de fiecare dată când o anumită situație o cerea. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a îndemnat întotdeauna să efectueze cât mai multe fapte bune, să ofere caritate, precum și să îi asculte pe soții lor, în tot ceea ce le este permis.

Astfel, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le aducea îndemnurile și sfaturile pe care Allah *subhanahu wa ta'ala* le-a transmis prin Sfântul Coran:

„Și poruncește neamului tău Rugăciunea [*As-Salat*] și fii statornic în ea! Noi nu-ți cerem câștig, fiindcă Noi îți dăm câștig ție, iar urmarea bună este a evlaviei.”

(Surat Ta-Ha, 20:132)

De asemenea, este scris în Nobilul Coran:

„O, voi, cei care credeți! Păziți-vă (6) pe voi înșivă și familiile voastre de un Foc ale cărui vreascuri sunt oamenii și pietrele

și peste care sunt Îngeri neînduplecați și aspri, care nu se răzvrătesc împotriva lui Allah în ceea ce le poruncește și care fac ceea ce li se poruncește.”

(Surat At-Tahrim, 66:6)

Explicația numărului din paranteză, din verset:

6) Prin abținerea de la săvârșirea de păcate și prin supunerea față de Allah subhanahu wa ta'ala.

Milostivenia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de soțiile sale putea fi observată și prin modul în care acesta le ajuta la treburile casnice, de fiecare dată când era nevoie, precum peticirea propriilor haine sau curățarea încălțărilor sale.

S-a relatat că Aisha, *radhi Allahu anha*, atunci când a fost întrebată despre treburile pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să le facă în propria casă, a spus:

„Era ocupat să își ajute familia, iar atunci când era ora de Rugăciune, se ridica și pleca.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„El își cârpea hainele, își repara sandalele, și făcea ceea ce orice om obișnuit făcea în propria casă.”

(relatat de Ahmad, Albani și Ibn Hibban)

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se comporta cu cei slabi și săraci în cel mai milos și mărinimos mod cu putință. Îndurarea pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o arăta necredincioșilor îi uimea pe cei din jurul său, pentru că acesta era un lucru pe care mulți dintre ei nu puteau să îl înțeleagă.

Necredincioșii îl răneau în mod constant și obișnuiau să arunce în el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu pietre, însă, în momentul în care i-a cucerit și ar fi putut să se răzbune pentru toate umilințele îndurate, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Nu. Mai bine sper că Allah le va oferi copiii care Îl vor adora doar pe Allah, Unicul, și că nu vor sluji pe nimeni cu excepția Sa.”

(relatat de Bukhari)

Mila și îndurarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu se limita doar la a trece cu vederea atacurile lor, ci și la a avea extremă răbdare,

atunci când era rănit în mod constant de către ei. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi ghida și încerca prin toate mijloacele să îi salveze de la pedeapsa promisă de Allah *subhanahu wa ta'ala* tuturor necredincioșilor. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, rămânea întotdeauna calm în fața nedreptăților pe care aceștia le făceau la adresa lui.

Câți mai sunt cei care cheamă la religia adevărată? Islamul, astăzi, s-a îndepărtat de această milă și compasiune și mai ales de ghidarea oamenilor pe Calea cea Dreaptă!

Allah *subhanahu wa ta'ala* spune în Sfântul Coran:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra trebuirilor, dar o dată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care se încred [în El].”

(Surat 'Al-'Imran, 3:159)

Abdullah ibn Amr, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu*

aleihi wa sallam, a spus:

„Cei care sunteți lipsiți de milă, amintiți-vă că Cel Milostiv este plin de Îndurare. Arătați milă celor care se află pe pământ, pentru ca Cel care se află în Paradis să fie Milostiv cu voi!”

(relatat de Bukhari)

Cum putea el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să fie altfel, când Allah *subhanahu wa ta'ala* a spus, referitor la cei milostivi:

„Cel Milostiv are milă de cei care sunt milostivi. Fii milostiv cu cei care se află pe pământ, astfel încât Cel care se află în Paradis să aibă milă de tine!...”

(relatat de Tirmidhi și Albani)

Milostivenia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se răsfrângea chiar și asupra păsărilor și animalelor. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, interzicea capturarea păsărilor, arderea mușuroaielor, precum și biciuirea animalelor. De asemenea, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a sfătuit pe oameni să le trateze cu bunătate și i-a atenționat pe cei care le torturează că vor avea parte de același tratament în Viața de Apoi. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Temeți-vă de Allah, în ceea ce privește aceste animale care nu pot vorbi! Călăriți-le atunci când sunt în stare bună și hrăniți-le atunci când sunt în stare bună!”

(relatat de Abu Dawud și Albani)

Astfel, nu este nicio îndoială asupra faptului că Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost trimis ca milă și îndurare pentru întreaga lume, indiferent de rasă, de religie sau din ce colț al lumii ar fi. Allah

subhanahu wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Și Noi nu te-am trimis decât ca o îndurare pentru lumi.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:107)

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată.”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor
Mariam Oana**

Bună-voința și bunătatea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, față de copii

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Ori de câte ori trecea pe lângă un grup de băieți, Profetul îi saluta.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, este relatat că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Băieții erau aduși la Profet și el invoca binecuvântarea lui Allah asupra lor. Odată, un băiețel a fost adus la el și acesta a urinat pe hainele Profetului. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a cerut apă și a turnat-o pe hainele sale, fără a le spăla.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

De asemenea, această rela-tare se regăsește și în următorul hadith:

„Într-o seară, Abu Layla, radhi Allahu anhu, s-a așezat alături de Profet, apoi a venit lângă ei Al-Hasan sau Al-Hussein,

așa că Profetul l-a ridicat și l-a lipit de abdomenul său. Copilul urină pe abdomenul Profetului. Abu Layla a spus:

«Am văzut urina cum se scurgea pe abdomenul Profetului. Așa că am sărit, dar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zis:

„Lăsați-l în pace pe fiul meu. Nu-l speriați.”»

Când copilul a terminat de urinat, a cerut apă și a aruncat pe abdomenul său.”

(relatat de Ahmad și Tabarani)

Abdullah ibn Abu Qatada a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Atunci când stăteam la Rugăciune, intenționeam să o lungesc, însă, atunci când auzeam un copil plângând, scurtam Rugăciunea, pentru că îmi displăcea să o supăr pe mama copilului.”

(relatat de Bukhari și Mus-

lim)

De fapt, sunt multe întâmplări neașteptate care arată modul clar al bună-voinței Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de copii. Abdullah ibn Shaddad a relatat că a auzit de la tatăl său:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit într-o noapte să ne conducă la Rugăciunile de Maghrib și de Isha și îi ducea în brațe pe Hasan și pe Hussein. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a lăsat din brațe (copiii), apoi a spus Takbir și a început să se roage. În timpul Rugăciunii, el a lungit prosternarea sa. (...) Când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a terminat Rugăciunea, oamenii au spus:

«Mesager al lui Allah, în timpul Rugăciunii ai fost în prosternare atât de mult timp încât am crezut că s-a întâmplat ceva sau ai primit o revelație.»

El a spus:

«Nimic din acestea nu s-a întâmplat, dar fiul meu călărea pe spatele meu și nu am vrut să îl deranjez, până când nu a vrut el.»

(relatat de Nasa'i)

Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi pune pe Usama ibn Zayd și pe Hasan ibn Ali, *radhi Allahu anhum*, pe coapsele sale și îi îmbrățișa, spunând:

„O, Allah, ai milă de ei, așa cum am și eu milă de ei.”

(relatat de Bukhari)

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se juca cu Zaynab, fiica lui Umm Salama, *radhi Allahu anhunna*, spunând:

«O, Zuwaynib, o, Zuwaynib (un diminutiv la Zaynab)», în mod repetat.”

(relatat de Adh-Dhiyaa' Al-Maqdisi și Albani)

Câteodată, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, făcea Rugăciunea ținând în brațe pe Umama, fiica lui Zaynab, *radhi Allahu anha*; atunci când stătea în picioare, o ridica și pe ea, apoi când era în prosternare, o pune jos.

Odată, în timp ce Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea un discurs, Hasan și Hussein, *radhi Allahu anhum*, au intrat împiedicându-se, purtând cămăși roșii. El, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, a coborât din amvon, i-a luat în brațe și i-a pus în fața sa. Apoi a zis:

„Allah Atotputernicul a spus adevărul:

«Averile voastre și copiii voștri sunt numai o ispită și la Allah se află o mare răsplată.»

(Surat At-Taghabun, 64:15).

Când i-am văzut poticnindu-se, nu m-am putut abține până când nu am întrerupt discursul meu, pentru a îi ridica în brațe.”

(relatat de Abu Dawud, Ahmad, Nasa’i și Ibn Majah)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a subliniat grija pe care trebuie să o avem pentru emoțiile copiilor, prin tratarea lor cu milă și abilitate, glumind și jucându-ne cu ei. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a acordat o importanță deosebită copiilor. A fost atent la sentimentele și stările emoționale ale acestora. Se juca cu ei și îi trata cu blândețe. Nu a fost spus niciodată că s-ar fi încruntat la vreunul dintre ei, ci mai degrabă avea un zâmbet larg pe față, ori de câte ori întâlnea un copil. Biografia sa este un exemplu practic al acestui lucru.

Ya’la ibn Murra, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Am ieșit cu Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, și am fost invitați undeva la masă. Pe drum, l-am întâlnit pe Hussein ju-cându-se pe stradă. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a grăbit să întindă mâna spre el. Băiatul fugea de colo-colo și Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, râdea cu el. Apoi l-a ridicat și a pus o mână sub bărbia lui și cealaltă peste capul lui și l-a îmbrățișat, spunându-i:

«Hussein este al meu și eu sunt al lui Hussein. Allah îi iubește pe cei care îl iubesc pe Hussein. Hussein este unul dintre toți ne-poții.»”

(relatat de Ahmad)

De asemenea, Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Într-o zi, Profetul a ieșit afară și nu a vorbit cu mine, la fel cum nici eu nu am vorbit cu el până când am ajuns în piața Bani Qainuqa, unde s-a așezat lângă casa Fatimei și a întrebat despre cel mai mic dintre băieți (nepotul său, Hasan), însă Fatima l-a ținut pe băiat în casă, pentru un timp. Mă gândeam fie că îi schimbă hainele, fie că îl spală pe băiat. După un timp, băiatul a venit în fugă la el, iar Profetul l-a îmbrățișat și sărutat și a spus apoi:

«O, Allah! Iubește-l pe el și pe oricine îl iubește pe el.»

(relatat de Bukhari)

De asemenea, a fost relatat că Umm Khalid ibn Said, radhi Allahu anha, a spus:

„Am mers la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, împreună cu tatăl meu și purtam o cămașă galbenă. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Sanaah! Sanaah!» (Abdullah, cel care a preluat această relatare, a spus că acest (cuvânt) înseamnă «drăguț» și este în limba etiopiană.)

Apoi am început să mă joc cu sigiliul profeției (cel aflat între umerii Profetului), iar tatăl meu m-a certat pentru aceasta, însă, Mesagerul lui Allah a spus tatălui meu:

«Las-o.»

Apoi, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus (de trei ori):

«Poartă această cămașă până când se uzează, și poart-o apoi până când se uzează din nou, și apoi poart-o până când se uzează din nou.»

(relatat de Bukhari)

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să ne viziteze. Aveam un frate mai mic, pe care îl strigam Abu Omar, ce avea o Nughayr (o pasăre) cu care se juca. Păsărea a murit și într-o zi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit la noi și l-a găsit trist. Apoi a întrebat:

«De ce este Abu Omar atât de trist?»

Oamenii au răspuns:

«Mesager al lui Allah, pasărea cu care obișnuia să se joace a murit.»

Apoi, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«...Tu, tată al lui Omar! Ce a făcut Nughayr?»

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost persoana cea mai plină de bună-voință, compasiune față de copii, acordând o atenție deosebită și luând în considerare tot ce era bun pentru ei.

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Nu am văzut niciodată pe nimeni cu mai multă compasiune pentru copii, decât Trimisul lui Allah. Fiul său, Ibrahim, se afla în grija unei doici, pe dealurile din jurul Medinei. El obișnuia să se

ducă acolo și noi mergeam cu el. El intra în casă, își lua copilul în brațe și îl săruta, apoi se întorcea.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, Ibn Abbas a relatat, privind comportamentul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de copiii din tribul său:

„Când Profetul a sosit la Mecca, copiii din tribul Bani Abdul Muttalib l-au primit. Apoi, el a ridicat pe unul dintre ei în

fața sa și pe celălalt în spatele său.”

(relatat de Bukhari)

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată.”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor Șef Adjunct
Gabriela Gharabli**

Comportamentul Profetului, **salla Allahu aleihi wa sallam**, față de servitori, săraci și nevoiași

Oare a cunoscut istoria un rob care să își laude Stăpânul în același mod în care robul și Mesagerul lui Allah, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a făcut-o?

Anas, **radhi Allahu anhu**, a spus cuvinte uimitoare despre Profetul Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**:

„L-am servit pe Profet, **salla Allahu aleihi wa sallam**, timp de zece ani și nu mi-a spus niciodată «Uff!» (un cuvânt de dispreț); și nu m-a certat niciodată spunând:

«De ce ai făcut asta?»

sau «De ce nu ai făcut asta?»»

(relatat de Bukhari)

De remarcat este faptul că Anas, **radhi Allahu anhu**, l-a servit pe Profetul Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**, timp de zece ani, nu zece luni sau zece zile. Este o perioadă destul de mare de timp, care a inclus multe momente de fericire, tristețe,

furie și alte emoții variate, pentru fiecare ființă umană. În ciuda tuturor acestor stări, Profetul Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**, nu l-a muștrat și nu l-a acuzat de nimic în tot acest timp. Mai degrabă, Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, îl recompensa și îl trata cu amabilitate. În plus, el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, îi îndeplinea nevoile lui și familiei sale și îl invoca pe Allah **subhanahu wa ta'ala** să le ofere tot ce era mai bun pentru ei.

Aisha, **radhi Allahu anha**, a relatat:

„Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, nu a bătut niciodată pe nimeni cu propria mână, nici un servitor și nicio femeie, cu excepția faptului când lupta pe Calea lui Allah, și nu s-a răzbunat niciodată pentru nimic, cu excepția momentului în care ceea ce era făcut inviolabil de către Allah era încălcat; așadar el îl răzbuna

pe Allah, Cel Măreț și Glorios.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, este relatat că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Ori de câte ori Mesagerul lui Allah trebuia să aleagă între două aspecte, el îl alegea pe cel mai ușor dintre ele, atâta timp cât acesta nu implica un păcat; dar dacă acesta era un păcat, el nu se apropia de acel aspect. Mesagerul lui Allah nu s-a răzbunat niciodată (pe cineva) pentru propria persoană, dar a făcut-o atunci când rânduielele sacre ale lui Allah Atotputernicul au fost încălcate, caz în care o făcea de dragul lui Allah.”

(relatat de Bukhari)

De fapt, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a acordat o atenție deosebită servitorilor. Își exprima interesul față de afacerile personale ale slujitorilor săi, îi vizita când erau bolnavi, îi ajuta ori de câte ori era nevoie și întreba despre starea lor. Acest lucru nu era rar, mai degrabă, era o cauză a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, și îi sfătuia în afacerile lor. Nu aștepta ca oamenii să îl întrebe despre ceva anume, ci mergea la ei și se

interesa de problemele lor.

A fost relatat că Ibn Rabia ibn Ka'b, radhi Allahu anhu, servitorul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, m-a întrebat într-o zi:

«Cere-mi ceva ce pot să îți dau.»

Așa că am cerut Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, să mă lase un timp, să mă gândesc la aceasta. El mi-a zis:

«Nu te grăbi.»

Așa că am stat pe gânduri pentru această problemă și, în final, i-am spus:

«Această lume se va sfârși într-o zi, așa că de ce nu aș avea ceva de care să beneficiaz în Ziua de Apoi?»

Așa că m-am prezentat în fața Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. El m-a întrebat:

«Ce îți dorești?»

Am răspuns:

«Mesager al lui Allah, te rog să mijlocești pentru mine în fața lui Allah Atotputernicul, să mă salveze de focul Iadului.»

M-a întrebat:

«Cine te-a sfătuit așa?»

Am spus:

«Nu, pe Allah! Nimeni nu m-a sfătuit. M-am gândit bine la această problemă și am fost ghidat să aleg ceea ce este permanent și de durată, în locul a ceva ce este temporar și perisabil.»

Apoi, el a spus:

«Atunci ajută-mă (să împlinesc această dorință) pentru tine, prin efectuarea multor prosternări.»”

(relatat de Ahmad și Tabarani)

Preocuparea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a fost numai pentru sclavii săi musulmani, ci și pentru cei nemusulmani, cum a fost cazul băiatului evreu ce lucra pentru el. Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Un băiat evreu, care obișnuia să îl servească pe Profetul Mohammed, s-a îmbolnăvit. Profetul a mers să îl viziteze. A stat la capul lui și l-a rugat să îmbrățișeze Islamul. Băiatul a privit la tatăl său care stătea acolo, apoi, mai târziu, acesta i-a zis:

«Ascultă-l pe Abu-Qasim (Profetul).»

Atunci, băiatul a îmbrățișat Islamul. Apoi, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, a ieșit afară spunând:

«Lăudat fie Allah, Care l-a salvat de focul iadului.»”

(relatat de Bukhari)

Mai mult decât atât, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu avea întotdeauna timpul necesar pentru aceste probleme, dar făcea tot posibilul să îndeplinească nevoile săracilor și nevoiașilor. Este relatat că Abdullah ibn Abu Awfa, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu se ferea să meargă lângă o văduvă sau un sărac și să îi ajute.”

(relatat de Nasa’i și Albani)

De asemenea, este relatat că Anas, *radhi Allahu anhu*, a zis:

„O femeie, parțial alienată, a spus:

«Mesager al lui Allah, vreau ceva de la tine.»

El a zis:

«Mamă a lui cutare și cutare, vezi în care parte a drumului (vrei să stăm și să vorbim), astfel încât să pot să rezolv ceea ce ai tu nevoie.» El a stat lângă ea în stradă până când ea a primit ceea ce avea nevoie.”

(relatat de Muslim)

Redactor
Umm Raschid

Felul de a glumi al Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, era întotdeauna vesel cu membrii familiei sale și cu companionii, radhi Allahu anhum. El, salla Allahu aleihi wa sallam, glumea cu soțiile sale, radhi Allahu anhunna, având conversații prietenoase, tratându-le în cel mai frumos și amabil mod cu putință.

El, salla Allahu aleihi wa sallam, avea cel mai radiant zâmbet și oricine îl întâlnea, îl îndrăgea imediat. El, salla Allahu aleihi wa sallam, glumea, dar întotdeauna spunea adevărul. Glumele sale îi amuzau și îi distrau pe companionii, radhi Allahu anhum, le înviora sufletele și îi făceau să zâmbească.

Jarir ibn Abdullah Al-Bajali, radhi Allahu anhu, a relatat:

„...Ori de câte ori mă vedea, mă întâmpina cu un zâmbet.”

(relatat de Bukhari)

Profetul, salla Allahu aleihi

wa sallam, a fost întotdeauna moderat în ceea ce privește gluma și râsul. Niciodată nu a exagerat sau a trecut dincolo de ceea ce se potrivea statutului său. El, salla Allahu aleihi wa sallam, glumea cu companionii săi, radhi Allahu anhum, dar și cu alții.

Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Un bărbat a venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și a spus:

«Mesager al lui Allah, oferă-mi un animal pentru a putea călări.»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a răspuns:

«Îți voi da puiul unei cămile pentru a călări.»

Bărbatul a spus:

«Ce pot să fac cu un pui de cămilă?»

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a răspuns:

«Este alt animal, în afara unei cămile, care să nască pui de cămilă?»»

(relatat de Abu Dawud)

Evident, orice cămilă, chiar și matură, este puiul unei cămile!

Într-o altă relatare, Anas, radhi Allahu anhu, a spus:

„O femeie în vârstă a venit la Profetul Mohammed și a zis:

«Mesager al lui Allah, roagă-te lui Allah Atotputernicul să intru în Paradis.»

El a spus, glumind:

«Mamă a lui cutare, femeile bătrâne nu intră în Paradis.»

Bătrâna a plecat plângând, așa că Profetul a zis:

«Spune-i că ea nu va intra în Paradis ca femeie bătrână, pentru că Allah Atotputernicul spune:

„Noi le-am creat pe ele desăvârșite ~ și le-am făcut pe ele neprihănite, ~ Mlădioase și toate de o vârstă.”

(Surat Al Waqî'a, 56:35-37)»»

(relatat de Tirmidhi și Albani)

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Oamenii au spus:

«Mesager al lui Allah, tu glumești cu noi.»

El a răspuns:

«Da, dar spun numai adevă-

rul.»»

(relatat de Ahmad)

Anas, radhi Allahu anhu, a spus că, odată, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, i s-a adresat spunându-i:

„«...Tu, cel cu două urechi.»»

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

De asemenea, Shuaib, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am venit la Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și el avea câteva curmale și pâine și mi-a spus:

«Mănâncă.»

Am început să mănânc curmale. Apoi, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Mănânci curmale, chiar dacă știi că mâncând multe curmale te vor durea ochii?»

Shuaib era un om isteț, așa că a răspuns:

«Mesager al lui Allah, mestec pe partea care nu mă doare.»

La acest răspuns, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a zâmbit.”

(relatat de Ibn Majah și Albani)

Anas, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Era un om din rândul bedu-

inilor, al cărui nume a fost Zahir ibn Haram, radhi Allahu anhu. Ori de câte ori a venit în Medina, pentru a rezolva câte ceva, el aducea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, câte un cadou, cum ar fi brânză sau unt. De asemenea, când acesta pleca, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi pregătea câte un mic dar, cum sunt curmalele. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îl iubea și obișnuia să spună:

«Zahir este beduinul nostru și noi suntem orășenii săi.»

Zahir, radhi Allahu anhu, nu era o persoană frumoasă. Într-o zi, el, radhi Allahu anhu, a părăsit deșertul și a venit la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, dar nu l-a găsit. El avea produse de vânzare și a mers la piață. Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a aflat de sosirea lui, s-a dus la piață să-l caute. Când a ajuns, el l-a văzut vânzându-și marfa, cu sudoarea curgându-i pe față și purtând haine de beduin, care nici ele nu aveau un miros plăcut. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a îmbrățișat strâns, din spate, în timp ce Zahir, radhi Allahu anhu, nu știa și nu putea vedea cine îl

îmbrățișa. Zahir s-a speriat și a spus:

«Dă-mi drumul! Cine ești?»

Dar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas tăcut. Zahir, radhi Allahu anhu, a încercat să se elibereze din strânsoarea lui și a început să se uite în dreapta și în stânga. Când l-a văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a liniștit, lăsându-și spatele pe pieptul Profetului. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a început să glumească cu el, spunând celor din jur:

«Cine va cumpăra acest sclav? Cine va cumpăra acest sclav?»

Apoi, Zahir, radhi Allahu anhu, s-a uitat la el și s-a gândit la sărăcia sa extremă, deoarece nu era nici bogat, nici frumos. El a spus:

«Îți va fi greu să mă vinzi, o, Mesager al lui Allah.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Tu nu ești greu de vândut, tu ești foarte iubit de Allah.»

(relatat de Ahmad și Albani)

Chiar dacă Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, glumea cu familia și cu oamenii din jurul său, râsul lui nu era zgomotos, obișnuia doar să zâmbească cu

un zâmbet foarte larg.

Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Nu l-am văzut niciodată pe Profet râzând atât de tare încât să i se vadă cerul gurii; el întotdeauna obișnuia doar să zâmbească.”

(relatat de Bukhari)

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată.”
(Surat Al-Qalam, 68:4)

Redactor
Umm Mariya

Toleranța și iertarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Nu există niciun fel de îndoială asupra faptului că manierele și comportamentul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au atins cel mai înalt grad pe care o ființă umană l-a avut vreodată. Despre aceasta, Allah subhanahu wa ta'ala spune în Sfântul Coran:

„Și datorită îndurării lui Allah, tu, [Mohammed], ai fost așa de blând cu ei! Iar de ai fi fost fără blândețe și aspru la inimă, ei ar fi fugit din preajma ta. Deci iartă-le lor și roagă-te [lui Allah] pentru iertarea lor! Sfătuiește-te cu ei asupra treburilor, dar odată ce ai luat o hotărâre, încrede-te în Allah! Allah îi iubește cu adevărat pe cei care cred [în El].”

(Surat 'Al-'Imran, 3:159)

Delicatețea, bunătatea și blândețea au fost caracteristicile distinse care defineau toleranța Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. El, salla Allahu aleihi wa

sallam, a atins gradul de perfecțiune morală pe care nicio persoană nu a mai atins-o, pentru că toleranța și iertarea sa s-au extins chiar și asupra celor care erau ignoranți și care neglijau Cuvântul lui Allah subhanahu wa ta'ala. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, urma, astfel, ceea ce Allah subhanahu wa ta'ala a poruncit:

„Fii cu iertare, poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!”

(Surat Al-'A'raf, 7:199)

El, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a comportat întotdeauna cu răbdare și cu toleranță față de toți oamenii, indiferent de modul în care aceștia se comportau. Firea sa a fost una împăciuitoare și căuta iertarea mai ales în timpurile grele, în care disputele apăreau pretutindeni. A fost afectat în nenumărate rânduri de răutatea și de asprimea beduinilor, însă el, salla

Allahu aleihi wa sallam, s-a purtat întotdeauna cu blândețe cu aceștia. De asemenea, cei din neamul Quraish au făcut tot posibilul să îl defăimeze și să îi facă rău; cu toate acestea, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a rămas întotdeauna răbdător și a trecut cu vederea peste tot ceea ce aceștia făceau și peste toate injuriile pe care i le-au adus. Mai mult, cu cât ei persistau în răutatea și agresivitatea lor, cu atât mai mult mila, compasiunea și toleranța față de ei creșteau. Toleranța sa, salla Allahu aleihi wa sallam, cuprindea toți oamenii, fie ei prieteni sau dușmani, bărbați sau femei, rude sau oameni din comunitate, tineri sau bătrâni.

În ceea ce privește familia sa, este recunoscut caracterul său exemplar, fiind un model unic de comportament față de soțiile sale și cel mai iertător dintre toți soții.

Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Noi, oamenii din tribul Quraish, am avut autoritate asupra soțiilor noastre, însă, atunci când am început să conviețuim alături de Ansari, am observat cu uimire că aceștia erau dominați de către

soțiile lor, iar soțiile noastre au început să adopte și ele obiceiurile acestora. Odată, am strigat la soția mea, iar ea mi-a răspuns, la rândul său; iar acest fapt mi-a dispăcut. Ea a spus:

«De ce te-a deranjat faptul că ți-am răspuns? Pe Allah, soțiile Profetului fac același lucru, ba chiar mai mult, unele dintre ele nu îi mai vorbesc până la căderea nopții.»

Acest fapt m-a îngrijorat și am spus:

«Cea care a făcut acest lucru va suporta o pierdere îngrozitoare.»

Apoi, am mers la fiica mea, Hafsa, și i-am spus:

«Vreuna dintre voi îl lasă pe Mesagerul lui Allah să fie mânios toată ziua?»

Ea a zis:

«Da.»

Apoi, eu i-am spus:

«Voi sunteți pierdute! Nu vă e teamă că mânia lui Allah se va abate asupra voastră din cauza mâniei pe care i-o provocați Mesagerului lui Allah și, astfel, voi veți fi distruse?»

(relatat de Bukhari)

Ce poate fi mai minunat decât acest lucru, ca, în ciuda tuturor acestor fapte ale soțiilor sale,

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să se comporte cu ele cu bunătate și cu noblețe, ca și cum ele nu ar fi făcut nimic rău?!

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

„«Știu și atunci când ești supărată, și atunci când ești mulțumită.»

L-am întrebat:

«Cum poți să știi acest lucru, Mesager al lui Allah?»

El mi-a zis:

«Când ești mulțumită, spui: „Da, pe Domnul lui Mohammed”, dar atunci când ești supărată, spui:

„Nu, pe Domnul lui Ibrahim (Avraam).”»

Eu i-am spus:

«Da, însă nu fac altceva decât să sar peste numele tău.»”

(relatat de Bukhari)

Răbdarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, față de soțiile sale a fost una extraordinară și, indiferent cât de tare îl mânia comportamentul acestora, nu își pierdea niciodată calmul și se purta întotdeauna frumos cu ele.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„În timp ce Profetul se afla

în casa uneia dintre soțiile sale, una dintre mamele credincioșilor a trimis o farfurie cu mâncare. Soția în casa căreia se afla Profetul, a lovit mâna servitorului, făcând, astfel, farfuria să cadă și să se spargă. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a strâns cioburile farfuriei și a început să adune mâncarea care fusese în farfurie, spunând:

«Mama ta (soția mea) s-a simțit geloasă.»

Apoi, l-a reținut pe servitor până când o altă farfurie a fost adusă. El a dat farfuria cea bună soției care trimisese mâncare și a păstrat farfuria cea spartă în casa în care se afla.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, închidea ochii în fața unui asemenea comportament și arăta răbdare, toleranță și iertare când era martor la astfel de fapte.

În ceea ce privește toleranța sa cu servitorii, Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost cel mai bun dintre oameni, în ceea ce privește comportamentul său. Într-o zi, a vrut să mă trimită într-o misiune și i-am spus:

«Pe Allah, nu voi merge.»

Însă, intenția mea era să merg și să fac ceea ce mi-a poruncit Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Am ieșit și am lovit niște băieți care se jucau în piață și, acolo, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, m-a luat (prin surprindere) după gât. M-am uitat la el și el a zâmbit. Apoi a spus:

«O, Anas, ai mers și ai făcut ceea ce ți-am cerut?»

I-am spus:

«Da, Mesager al lui Allah, voi merge.»

Anas a adăugat:

«Pe Allah, l-am servit timp de zece ani și nu l-am auzit niciodată să mă întrebe de ce am făcut un lucru într-un anume fel și de ce nu am făcut un anumit lucru pe care trebuia să îl fac.»”

(relatat de Muslim)

Toleranța și iertarea sa față de companioni, *radhi Allahu anhum*, este un alt exemplu deosebit, care atestă natura iertătoare a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ierta orice greșeală a companionilor, *radhi Allahu anhum*, și nu îi muștra pe niciunul dintre ei pentru faptele lor.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Un beduin a urinat în moschee, iar oamenii s-au grăbit să îl lovească pentru aceasta. Mesagerul lui Allah le-a cerut să îl lase în pace și să toarne din abundență un vas (plin) cu apă peste locul unde acesta a urinat. Apoi, Profetul a spus:

«Ați fost trimiși pentru a face lucrurile ușoare (pentru oameni) și nu pentru a face lucrurile mult mai dificile pentru ei.»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Pe când mergeam cu Mesagerul lui Allah, care purta o pelerină din Najran, cu o bandă groasă și grea, un beduin l-a urmat și i-a tras-o de pe umeri cu atât de multă violență, încât am putut vedea că o parte din umărul său a fost lovit de puterea cu care a fost smulsă pelerina. Beduinul i-a spus:

«Oferă-mi o parte din averea pe care Allah ți-a dăruit-o.»

Profetul s-a întors spre el și a zâmbit, apoi a ordonat să i se dăruiască ceva.”

(relatat de Bukhari)

Astfel, puterea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, asupra dușmanilor săi consta în faptul că el arăta toleranță și iertare acestora, iar aceasta reprezintă o puternică dovadă a nobilelor maniere ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a calităților adânc înrădăcinate în caracterul său, care se extindeau și asupra dușmanilor, la fel cum se extindeau și asupra companionilor săi, *radhi Allahu anhum*.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să arate aceeași bună-voință și aceeași iertare chiar și față de evrei, precum și față de cei care au fost împotriva sa și care au complotat împotriva sa și a companionilor săi, *radhi Allahu anhum*.

Toleranța și iertarea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au atins cel mai mare și uimitor grad față de oamenii din neamurile Quraish și Ta'if, care au provocat cele mai mari dureri și care i-au tratat cel mai rău. Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„L-am întrebat pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*:

«Ai avut vreodată o zi care să fie chiar și mai grea decât bătălia de la Uhud?»

Profetul, *salla Allahu aleihi*

wa sallam, mi-a răspuns:

«Triburile tale m-au tulburat mult, iar cel mai greu moment a fost cel din ziua de Aqaba, când m-am prezentat lui Ibn Abd Yaalil ibn Abd Kulal, iar el nu mi-a răspuns. Astfel, copleșit, m-am depărtat, simțind o tristețe excesivă, mergând fără țintă, neștiind exact spre ce loc mă îndreptam, până când am ajuns la Qarn Ath-Tha'alib, unde mi-am ridicat privirile spre cer și am observat un nor deasupra mea, venit pe neașteptate. M-am uitat deasupra și l-am văzut pe Îngerul Jibril stând pe el. M-a strigat, spunându-mi:

„Allah a auzit cuvintele spuse ție de către oameni și modul în care aceștia ți-au răspuns. Allah l-a trimis pe Îngerul Munților pentru tine, astfel încât îi poți porunci să facă tot ceea ce dorești acestor oameni.”

Îngerul Munților a venit la mine și m-a salutat, apoi mi-a spus:

„O, Mohammed, poruncește ceea ce tu dorești. Dacă dorești, voi lăsa Al-Akhshabayn (cei doi munți care împrejmuiesc Mecca) să se prăbușească peste ei.”

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a răspuns:

«Nu, dar sper că Allah le va da copiii care Îl vor sluji pe Allah, Unicul, și pe nimeni altcineva cu excepția Sa.»”

(relatat de Bukhari)

Ce magnifică toleranță și ce natură iertătoare!

Cel mai minunat lucru este faptul că toleranța și natura iertătoare a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cuprindea pe toată lumea, inclusiv pe dușmanii săi, care luptau împotriva sa.

Sperăm, *inshaAllah*, să putem și noi să ne tratăm atât frații, cât și dușmanii așa cum o făcea și Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Cât de minunată a fost atitudinea sa față de oamenii din Mecca, atunci când Allah Cel Atotputernic i-a dat puterea de a îi învinge, ajutându-l să intre victorios și demn în oraș. Ani întregi, necredincioșii din Mecca au complotat împotriva lui și l-au forțat să emigreze de la Mecca la Medina. Ei au luptat împotriva sa cu înverșunare, cauzându-i înfrângerea și chiar moartea multora dintre persoanele dragi lui. Însă el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a uitat toate abuzurile lor și i-a iertat. Mai mult decât atât, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*,

le-a asigurat siguranța, proprietăți și chiar onoarea. Un exemplu evident în acest sens este Abu Sufyan, care a fost martor al naturii iertătoare a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în ziua cuceririi Meccăi și care a spus:

„Fie ca mama și tatăl meu să se sacrifice pentru tine! Cât de tolerant, generos și bun ești cu rudele tale și cât de măreață este iertarea ta!”

(relatat de At-Tabarani și Albani)

Cea mai surprinzătoare formă de toleranță și de iertare pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a arătat-o, este cea extinsă asupra ipocriților. Chiar dacă Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a informat asupra numelor acestora, asupra planurilor, decepțiilor și trădării pe care aceștia i le vor provoca, el i-a iertat. Mai mult, a deschis ușa milei pentru ei, cerând la Allah *subhanahu wa ta'ala* să îi ierte și, de asemenea, s-a rugat pentru ei.

Atunci când cel mai mare dintre ipocriți, Abdullah ibn Ubai ibn Salul, a murit, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost chemat pentru a

face Rugăciunea de înmormântare, iar el a oficiat-o, fără a ține cont de toată durerea pe care acesta i-o provocase. Omar ibn Al-Khattab, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Când Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a ridicat pentru a face Rugăciunea, m-am dus spre el și i-am spus:

«Mesager al lui Allah, vei face Rugăciunea pentru Ibn Ubai, când el a spus ceea ce a spus în atâtea și atâtea ocazii?» și am început să menționez tot ceea ce acesta a spus.

Mesagerul lui Allah a zâmbit și mi-a zis:

«Pleacă de lângă mine, Omar!»

Când am început să vorbesc prea mult, el mi-a spus:

«Mi s-a oferit șansa și, astfel, am ales (să ofer Rugăciunea). Dacă aș fi știut că el ar fi fost iertat dacă aș fi cerut de șaptezeci de ori acest lucru lui Allah, atunci cu siguranță că așa aș fi făcut.»

Mesagerul lui Allah a făcut Rugăciunea de înmormântare și a revenit, apoi, la scurt timp, unde au fost revelate următoarele două versete coranice, din Surat Al-Baqara:

„Dar nu! Aceia care au săvârșit un păcat și pe care i-a împresurat păcatul, aceia sunt oaspeții Focului și ei în el vor rămâne veșnic.”

(Surat Al-Baqara, 2:81)

„Am făcut legământ cu voi să nu vărsați sângele vostru și să nu vă alungați din casele voastre. Atunci ați încuviințat aceasta și voi puteți fi martori.”

(Surat Al-Baqara, 2:84)

Mai târziu, am fost uimit de îndrăzneala mea în fața Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din aceea zi, iar Allah și Mesagerul Său știu cel mai bine.”

(relatat de Bukhari)

Așadar, reflectați asupra magnificei sale toleranțe și iertări asupra celui mai mare dintre ipocriți, care i-a ponegrit onoarea și l-a pus în multe situații critice!

Opriți-vă și reflectați asupra acestor mărețe maniere ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*! Cât de îndurător a fost el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu Umma sa și cât de răbdător cu dușmanii săi!

**Redactor
Mariam Oana**

Caracterul mirobolant al Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut un caracter remarcabil, fenomenal, maniere mărinimoase și trăsături sublime. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cel mai generos și cel mai drept dintre toți oamenii. Allah subhanahu wa ta'ala l-a onorat și a lăudat frumoasele calități morale ale Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată!”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care au cele mai bune maniere și cel mai bun caracter.”

(relatat de Bukhari)

Soția Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, Safiyya bint Huyayy, radhi Allahu anha, a spus:

„Nu am mai văzut pe nimeni

cu calități morale mai bune decât Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam.”

(relatat de Tabarani)

Atunci când a fost întrebată Aisha, radhi Allahu anha, despre calitățile morale ale Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, ea, radhi Allahu anha, a răspuns:

„Caracterul său a fost Coranul.”

(relatat de Ahmad și Muslim)

Aceste cuvinte prețioase ale Aishei, radhi Allahu anha, indică faptul că în caracterul Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a întruchipat tot ceea ce cuprinde Nobilul Coran. El, salla Allahu aleihi wa sallam, a îndeplinit tot ceea ce i s-a poruncit și a evitat ceea ce i s-a interzis.

Cu privire la aceasta, Ibn Kathir a spus în Tăfsir:

„Aceasta înseamnă că

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, acționa în conformitate cu poruncile și interdicțiile din Coran. Natura și caracterul său au fost modelate în funcție de Coran. Deci, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a făcut tot ceea ce este poruncit în Coran și a evitat tot ceea ce este interzis în Coran; și acest lucru a fost posibil pentru că Allah subhanahu wa ta'ala l-a înzestrat pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, cu calități mărețe, precum generozitate, curaj, iertare, toleranță și multe alte calități frumoase.”

În plus, aceste nobile calități ale Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, sunt menționate și în celelalte Cărți Sfinte, înainte ca acestea să fie modificate. Sub autoritatea lui Atta', radhi Allahu anhu, este relatat:

„L-am întâlnit pe Abdullah ibn Amr ibn Al-As și i-am cerut:

«Spune-mi despre descrierea Mesagerului lui Allah, așa cum este menționată în Tora.»

El a spus:

«Da, pe Allah, este menționat în Tora cu câteva dintre calități, atribuite lui și în Coran, du-

pă cum urmează:

„Noi te-am trimis pe tine ca martor, vestitor de bine și pre-venitor.”

(Surat Al-Fath, 48:8)

și ca un salvator al analfabeților. Tu ești sclavul și Mesagerul Meu. Te-am numit *Al-Mutawakkil* (cel care își pune toată încrederea în Allah subhanahu wa ta'ala). Tu nu ești nici dur, nici cel care răspunde cearta în piață. Tu nu ai răspuns cu rău celor care ți-au făcut rău; ci tu i-ai tratat cu bunățate și toleranță. Allah nu îi va lua sufletul (Profetului) până când el nu va îndrepta o națiune prin el și până când îi va face pe oamenii necredincioși să spună:

„Nicio divinitate nu este demnă de a fi adorată, cu excepția lui Allah; și până când el (Profetul) nu va deschide ochii care sunt orbi, urechile care nu aud și inimile împietrite.”»

(relatat de Bukhari)

Prin urmare, să nu lăsăm să se piardă cele mai înalte valori și attribute ale Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, astfel încât să le putem învăța și să beneficiem de ele, inshaAllah.

**Redactor
Mariam Oana**

Al-Amin – Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

Printre oamenii acelor timpuri, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, chiar și de înaintea primirii revelației, a fost persoana cea mai demnă de încredere care a trăit vreodată. Acțiunile care atestă faptul că el, salla Allahu aleihi wa sallam, era demn de încredere sunt numeroase. Acest atribut a reprezentat unul dintre cele mai nobile principii ale sale, fiind recunoscut pentru onestitatea sa, fapt care a dus la numirea de «Al-Amin» (cel demn de încredere).

Oamenii spuneau, atunci când îl vedeau:

„Al-Amin sosește, Al-Amin pleacă.”

(*Sirat An-Nabawiya* de ibn Hisham)

În povestea refacerii Ka'abei, atunci când cearta izbucnise între șefii neamului Quraish, fiecare spunea că este demn de

onoarea de a pune Piatra Neagră. În cele din urmă, aceștia au spus:

„«Îl desemnăm pe primul om care va intra în cetate, ca el să fie mediatorul nostru.»

Așadar, șteptând ca cineva să apară, îl văd pe Mohammed, iar oamenii, când l-au văzut apropiindu-se, au strigat toți odată:

«Al-Amin a venit!»

(relatat de Ahmad, Bayhaqi și Hakim)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost descris întotdeauna ca cel mai demn om de încredere, fiind un ideal și cel mai bun exemplu de onestitate. Nicio altă persoană nu-i era asemănătoare, nici în acele timpuri și nici după el nu va mai fi vreuna, nici în rândul societății pre-islamice, nici în rândul societății noastre. Onestitatea Profetului, salla Allahu aleihi wa

sallam, atinsese un asemenea nivel încât toți oamenii își lăsau banii, economiile strânse și tot ceea ce reprezentau valori pentru ei, în mâna Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, tocmai pentru faptul că el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era «Al-Amin».

Este extraordinară această încredere a lor în Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a rămas în afara oricărei umbre de îndoială, chiar dacă și-au exprimat ostilitatea față de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atunci când a venit cu Mesajul, spunându-le să se încreadă în Allah Preaînaltul, Unicul Creator.

Al-Amin... ce mare și delicat nume i-a fost atribuit! Toate acestea sunt uimitoare, dar adevărate.

*„În timp ce a auzit că se complota uciderea sa, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avut grijă ca toate averile și economiile care i-au fost încredințate să fie returnate în siguranță, lăsându-l pe Ali ibn Abu Talib, *radhi Allahu anhu*, după migrarea sa în Mecca, să le redea oamenilor tot ceea ce avusese în posesia sa.”*

(Bayhaqi, în *Sunna Al-Kubra, Sirat An-Nabawiya* de ibn Hisham, *Ar-Rahiq Al-Makhtum*)

Prin urmare, nu-i de mirare că dușmanii Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au mărturisit uimitoarea corectitudine a acestuia, recunoscând acest lucru chiar în fața companionilor, *radhi Allahu anhum*. Abu Sufyan, liderul orașului Mecca din acele vremuri, când stătea cu Heraclius, înainte de a îmbrățișa Islamul, ar fi avut mai multe motive să îl defăimeze pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din cauza urii și a ostilității lui; cu toate acestea, el nu a putut ascunde sublima lui moralitate, iar atunci când Heraclius l-a întrebat:

*„«Ce v-a poruncit (Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*) să faceți?»*

Abu Sufyan a răspuns:

«Ne-a spus să Îl adorăm pe Allah, Unicul și să nu adorăm nimic altceva cu excepția Sa, și să renunțăm la tot ceea ce strămoșii noștri ne-au învățat. Ne-a cerut să ne rugăm, să spunem numai adevărul, să ne păstrăm castitatea și să păstrăm bune relații cu rudele și cu cei apropiați.»”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Ga'far ibn Abu Talib, radhi Allahu anhu, în povestea cu Negus, regele Abisiniei, atunci când acesta i-a cerut să îi explice învățăturile religiei lui, a spus:

„...Allah a trimis un Mesager de a căru naștere, sinceritate, puritate și onestitate am fost conștienți.”

(relatat de Ahmad)

Astfel, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a fost cunoscut de toate popoarele pentru cinstea sa, de cei care l-au cunoscut sau au auzit de el, prieteni sau dușmani.

Nu este de mirare că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut acest nobil atribut al onestității, și a fost numit «Al-Amin», pentru că lui, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a fost încredințată noblețea revelației Coranului cel Sfânt, de către Allah subhanahu wa ta'ala, și într-adevăr, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, și-a asumat extraordinarul rol în cel mai bun mod cu putință.

De asemenea, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a acordat o deosebită

atenție oamenilor de încredere, credincioșilor, cât și celor care își țin promisiunile făcute, deoarece Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu există Iman (credință) pentru cel care nu este de încredere și nici religie, pentru cel care nu își ține promisiunea.”

(Musnad Imam Ahmad ibn Hanbal)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu numai că a încurajat încrederea în general, dar a și evidențiat-o, arătând, astfel, diferitele situații și incidentele care necesitau o deosebită grijă.

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a susținut cu tărie că oricui îi sunt încredințate afacerile musulmanilor, trebuie să o facă cu onestitate, iar neglijarea acestei încredere este o problemă serioasă și mai ales un mare păcat. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Orice persoană pe care Allah a așezat-o în fruntea altora și care, apoi, nu îi îngrijește în cel mai onest mod posibil, nici măcar vreodată nu va simți mirosul Paradisului.”

(relatat de Bukhari)

De asemenea, a fost relatat sub autoritatea lui Abu Dharr, radhi Allahu anhu:

„L-am întrebat pe Nobilul Profet:

«Mesager al lui Allah, nu îmi vei oferi și mie o funcție însemnată, pentru a îmi exercita autoritatea?»

Mi-a pus mâna pe umăr și mi-a spus:

«Abu Dharr, tu ești slab și autoritatea reprezintă încredere și, în Ziua Judecății, este o cauză a umilinței și a regretului, cu excepția celui care își îndeplinește obligațiile și care îndeplinește (în mod corespunzător) îndatoririle cu privire la acestea.»”

(relatat de Muslim)

Pentru Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, încrederea publică sau privată a unui musulman avea o foarte mare importanță. El, salla Allahu aleihi wa sallam, avea un singur răspuns cu privire la încrederea acordată și returnarea acesteia; astfel, a spus:

„Redă încrederea celui care ți-a încredințat-o, dar nu îl trăda pe cel care te-a trădat.”

(relatat de Tirmidhi)

Mulți dintre cei care au crezut că încrederea se referă doar

la bunurile materiale, nu au fost capabili nici să observe, și nici să înțeleagă toate celelalte moduri de manifestare ale acesteia, cum ar fi încrederea între soț și soție; iar referitor la aceasta, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cu adevărat, cel mai rău lucru în fața lui Allah, în Ziua Judecății, este acela când un om se apropie de soția sa în intimitate, răspunzându-i prin afecțiune, iar el, apoi, dezvăluie secretele ei.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, aici este inclusă și încrederea în împărtășirea secretelor. Cu privire la aceasta, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când un om îți spune un secret și apoi se depărtează, aceasta arată încredere.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Aici se include, de asemenea și încrederea de a oferi sfaturi și consiliere. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel care este consultat, este demn de încredere.”

(relatat de Tirmidhi, Ibn Majah și Albani)

Aceasta înseamnă că cel care este întrebat, trebuie să ofere cel mai bun și cel mai corect sfat pe care îl consideră valabil pentru situația respectivă, altfel, nu ar face altceva decât să trădeze încrederea care i s-a acordat. Sunt, de asemenea, multe alte forme de încredere care pot atesta acest lucru, arătând cât de demn este Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și că a fost într-adevăr un Mesager și Trimis al lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, pentru a ne face să înțelegem adevărul Mesajului Său.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a trădat niciodată încrederea cuiva, nici prin comportamentul său, nici prin cuvintele sau gesturile sale. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este cel care le-a spus companionilor, *radhi Allahu anhum*, care i-au cerut să le indice printr-o clipire a ochiului care prizonier trebuie ucis:

„Nu este recomandat ca un Profet să trădeze cu ochii.”

(relatat de Abu Dawud, Nasa'i și Albani)

Cât de departe sunt cei care spun că îl iubesc cu adevărat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de această nobilă și rafinată carac-

teristică ***Al-Amin*** (cel demn de încredere), care este greu de găsit printre musulmanii zilelor noastre; aceasta referindu-se la ceea ce Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus referitor la pierderea în mod gradual a onestității și a încrederii:

„Omul va merge la culcare, timp în care onestitatea sa va fi luată din inima sa și numai o copie a acesteia va rămâne în inima lui, asemenea unei umbre întunecate a unei pete; apoi, omul va merge (din nou) la culcare, timp în care onestitatea va scădea și mai mult, astfel încât copia va fi asemenea umbrei unei bășici asemănătoare cu cenușa aruncată pe picioarele cuiva, astfel făcând o mică fantă; și persoana va observa că onestitatea a fost furată, numai atunci când nu va mai rămâne nimic în interior, iar oamenii vor purta cu ei umbra acesteia; de aceea va fi greu de a găsi o persoană demnă de încredere. Se va spune:

«În cutare trib am găsit un om onest.»”

(relatat de Bukhari)

**Mariam Oana
Redactor**

**De ce a avut Profetul Mohammed,
salla Allahu aleihi wa sallam,
mai multe soții?**

**„Nu este niciun păcat pentru Profet,
întru ceea ce i-a poruncit Allah.
Aceasta este legea lui Allah, pentru
aceia care au fost mai înainte.
Porunca lui Allah este o hotărâre hărăzită”
(Surat Al-'Ahzab, 33:38)**

Unii critici aspri și fanatici ai Islamului, fie necunoscând adevăratele motive care au condus la căsătoriile Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, fie că vor să-l prezinte intenționat un egoist și un reprezentant al imoralității, îl acuză de un caracter defectuos și imoral, lucru total neadevărat, astaghfirullah, ceea ce este deja prea mult și pentru un om mediu.

Cum este, atunci, posibil, când vorbim de Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi

wa sallam, ultimul Trimis al lui Allah Preaînaltul – „pecetea” tuturor Trimișilor, aleihum sallam, care este exemplul cel mai bun de urmat pentru întreaga omenire, să i se aducă atâtea acuzații?

Din înregistrările biografice ușor accesibile, care reprezintă faptele și din hadith-urile autentice, reiese foarte clar faptul că toate căsătoriile Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, au făcut parte din viața riguros de disciplinată și de

fapt, de multe ori reprezentau o mare responsabilitate suplimentară, pe care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, trebuia să o suporte.

Motivele aflate la baza căsătoriilor Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, aveau o legătură strânsă cu rolul pe care trebuia să-l îndeplinească ca om, dar mai ales ca lider al comunității musulmane, urmate de norme și valori islamice bine stabilite.

Având în vedere mediul cultural și moral în care a trăit, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a bucurat de o reputație impecabilă, de recunoștință a purității și integrității sale morale.

Odată cu începerea misiunii sale profetice, dușmanii săi înverșunați l-au acuzat cu diferite lucruri, însă nici cei mai mari dintre dușmanii săi nu i-au contestat moralitatea, deoarece știau că dacă ar face acest lucru, ei vor deveni instantaneu ridicoli și își vor pierde credibilitatea.

Este important să realizăm că viața Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, încă din copilărie a fost bazată pe puritate sufletească și autodisci-

plină, iar acest lucru nu s-a schimbat până la moartea lui.

Prima căsătorie a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avut loc cu 15 ani înainte de începerea misiunii profetice. La 25 de ani, în floarea vârstei, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a căsătorit cu Khadija, *radhi Allahu anha*, o femeie cu 15 ani mai în vârstă decât el, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Ea a avut 6 copii cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar până la moartea ei, el nu a mai avut o altă soție.

Toate celelalte căsătorii ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au avut loc după ce a împlinit vârsta de 50 de ani, atunci când în viața unui om nu dorințele carnale sunt cele care predomină, deci toate aceste violențe verbale, venite din partea celor care atacă Islamul și pe Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*, sunt răutăcioase, absurde și mai ales nefondate în susținerea lor.

Mulți întreabă adeseori cum a fost posibil ca Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să aibă mai multe soții.

Există trei aspecte pentru a

răspunde la această întrebare, dar este bine să studiem, prima dată, cine anume întreabă. Ei sunt creștini, evrei (adică oamenii Cărții), dar mai sunt printre ei și atei. În general, în rândul acestor oameni, lipsa de cunoștințe despre adevăratul Islam este foarte mare. Întrebarea lor este, din păcate, rezultatul ignoranței, nedorind altceva decât să implanteze îndoială în sufletele celor cu credința slabă, sau a celor la fel ca ei.

Atunci, ne întrebăm de ce unii creștini și evrei atacă moralitatea Profetului nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din cauza căsătoriilor avute, atunci când știm că Profetul Solomon, *aleihi sallam*, respectat de evrei, creștini și musulmani, a avut mai multe soții decât Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, așa cum găsim scris în Biblie și în Coran.

Ar trebui să se cunoască faptul că, în perioada preislamică, fiecare șef de trib își lua ca soții toate femeile care îi plăceau din tribul său. Odată cu venirea Islamului, unul din lucrurile prioritare a fost eliberarea femeii, lucru pe care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a

tratat cu mare seriozitate. Deci, poligamia nu a pornit de la musulmani, iar în cazul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, rolul său esențial a fost de transmitere a mesajului Islamului și convertirea celor necredincioși.

O religie care cuprinde toate aspectele vieții, indubitabil ar trebui să vorbească și despre sfera intimă a familiei, lucru pe care doar partenerul de viață îl cunoaște. De aceea, trebuie să existe femei care pot da instrucțiuni clare, consiliere, pentru că, în unele cazuri, nu ne putem baza doar pe lucruri generale, referințe sau indicii.

Soțiile Profetului, *radhi Allahu anhunna*, au fost cele care au transmis și explicat atât femeilor cât și bărbaților, normele islamice și regulile în materie de căsătorie și viața privată.

Unele dintre căsătoriile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-au format din motive speciale, cum ar fi: soțiile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au fost și tinere, și de vârstă mijlocie, și mai mature. Familia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost prima în care s-au învățat și

adoptat legile islamice, ca mai apoi, cu ajutorul soțiilor, radhi Allahu anhunna, să fie răspândite în interiorul comunității musulmane.

Fiecare soție provenea din alt clan sau trib, iar în acest fel, prin căsătorii, se întăreau legăturile între tribul Quraish, din care făcea parte Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu celelalte triburi din Arabia acelor vremuri. Astfel, existând aceste legături de familie, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se putea deplasa liniștit oriunde și a fost mereu primit ca membru al familiei. Mai mult decât atât, oamenii se simțeau apropiați de el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și i se puteau adresa, dacă aveau nevoie de un sfat, sau dacă aveau probleme de orice fel. Nu numai familia restrânsă era mândră de legătura de rudenie cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ci întregul trib se simțea onorat și era mândru de acest fapt.

Și înainte, și după moartea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiecare soție, radhi Allahu anhunna, a jucat un rol important și de necontestat. Ele au răspândit și explicat Islamul în

interiorul tribului din care proveneau, experiențele interne și externe, abilitățile și comportamentul, credința omului, a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cărui viață, din toate punctele de vedere, a fost așa cum ne este descrisă de către Allah Preaînaltul, în Nobilul Coran. Astfel, fiecare membru al tribului a auzit despre Coran și a avut ocazia să cunoască esența și spiritul Islamului.

Vom continua cu principalele motive care au dus la căsătoria Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu aceste femei, radhi Allahu anhunna, demne de urmat, în ordinea căsătoriei lor cu Profetul nostru, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Khadija bint Khuwaylid, radhi Allahu anha, a fost prima soție a Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și atât cât a trăit ea, a fost singura lui soție. La căsătoria cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ea avea 40 de ani, provenind dintr-o familie nobilă și bogată, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea 25 de ani. A fost prima femeie care a îmbrățișat Islamul, *alhamdulillah*.

Această căsătorie în fața lui Allah Preaînaltul a fost de un rang înalt și excepțional. Cei 25 de ani pe care i-au petrecut împreună, au fost o perioadă de înțelegere, respect, iubire și loialitate reciprocă. Pe perioada vieții Khadijei, radhi Allahu anha, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a avut nicio altă căsătorie, cu toate că, dacă dorea, ar fi putut face acest lucru. Chiar și dușmanii au recunoscut că, de-a lungul acestor ani, moralitatea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas intactă.

Atunci când, în al zecelea an al profeției, Khadija, radhi Allahu anha, a murit, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas singur, însă avea copii și, cu toate acestea, nu s-a căsătorit timp de trei ani.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus despre ea:

„Ea a crezut în mine când nimeni altcineva nu credea. Ea a îmbrățișat Islamul când oamenii nu îmi acordau nicio atenție. Ea m-a ajutat și m-a consolată ca persoană și cu averea ei, când nimeni nu mi-a întins o mână de ajutor. Am avut copii numai cu ea.”

(relatat de Ahmad)

Ei au avut împreună 6 copii, 2 băieți – Qasim și Abdullah, amândoi murind la vârste fragede – și 4 fete. Khadija, radhi Allahu anha a fost mai mult decât o soție; i-a fost un prieten de nădejde, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în mod remarcabil, i-a împărtășit ideile și idealurile lui. Căsătoria lor a fost binecuvântată timp de 25 de ani, până la moartea ei, radhi Allahu anha.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cea mai bună dintre femeile lumii a fost Maryam, fiica lui Imran, și cea mai bună femeie dintre femeile noastre, a fost Khadija bint Khuwaylid.”

(relatat de Bukhari)

În mijlocul tuturor faptelor de răutate și a indignărilor din timpul persecuțiilor meccane, cu care s-au confruntat, Khadija, radhi Allahu anha, a fost pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, un punct de sprijin și un ajutor de nădejde. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a iubit-o profund, iar această căsătorie a stat mereu sub semnul prieteniei, a respectului reciproc, fiind un sprijin și un confort pentru

toți, ca și un model de căsătorie.

Deși a fost un soț loial și își iubea fiecare soție, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a uitat-o niciodată pe Khadija, *radhi Allahu anha*, și se cunosc numeroase *ahadith* despre felul în care vorbea despre ea, amintind mereu despre virtuțile ei. După moartea acesteia, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a rămas singur, fiind mamă și tată pentru copiii lor într-o singură persoană, asigurându-le hrana zilnică, ocupându-se de unul singur de problemele gospodăriei.

Sawda bint Zam'a, *radhi Allahu anha*, a fost văduva lui Sakran ibn Amr, ei fiind printre primii care au îmbrățișat Islamul și au emigrat în Abisinia. Odată cu moartea soțului, ea a rămas în sărăcie și fără niciun ajutor sau protector, la vârsta de 50 de ani. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cunoscut toate aceste greutăți, i-a cunoscut evlavia și spiritul ei de dreptate și, cu toate că și el suferea de lipsuri materiale, ca să o ajute, a luat-o de soție. Această căsătorie i-a mirat foarte mult pe cei din Mecca, știind că ea nu era nici tânără și nici frumoasă, dar nu acesta a

fost motivul pentru care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a luat-o de soție, ci, cunoscând sacrificiile acestei femei aduse pe calea Islamului, a dorit să-i ofere siguranța unei familii.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a devenit soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, când ea avea 9 ani, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în jur de 50 de ani. Mulți necunosători, ignoranții și în special cei care vor să atace Islamul, condamnă cu vehemență această căsătorie, neluând în considerare o serie de circumstanțe și condiții care au condus la această uniune binecuvântată. Ei ignoră faptul că acest tip de căsătorie, acum mai bine de 1400 de ani, pe vremea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu era un lucru ieșit din comun, iar acuzațiile lor injuste nu sunt decât pentru a distorsiona imaginea pură a celui mai bun om dintre toți cei creați de Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Dovada cea mai puternică, în ceea ce privește faptul că această căsătorie a fost dorința lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, sunt

cuvintele Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, relatate de Aisha, *radhi Allahu anha*:

„Mi-ai fost arătată de două ori în vis. Și-am văzut imaginea pe o bucată de mătase și cineva mi-a spus:

«Aceasta este soția ta.» Când am descoperit imaginea, am văzut că este a ta.

Am spus:

«Dacă aceasta este de la Allah, va fi împlinit.»»

(relatat de Bukhari)

De asemenea, Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, tatăl Aishei, *radhi Allahu anha*, a fost cel mai apropiat companion al Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prieten de nădejde și primul bărbat care a îmbrățișat religia lui Allah Preaînaltul, urmându-l pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, la bine și la rău, fiindu-i mereu alături. După moartea Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a devenit primul Calif drept-călăuzit al Islamului. Această căsătorie i-a făcut o deosebită plăcere lui Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, întărind și mai mult legătura dintre el și Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi*

wa sallam.

Mariajul Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu Aisha, *radhi Allahu anha*, a adus beneficii de necontestat întregii Umma și Islamului, Aisha, *radhi Allahu anha*, încă din tinerețe având capacitatea să-și însușească foarte repede principiile Islamului de la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, fiind foarte înțeleaptă încă din copilărie.

Aisha bint Abu Bakr, *radhi Allahu anha*, a fost o femeie învățată, de o inteligență sclipitoare, cu o memorie minunată, având mare dragoste de învățatură, fiind apreciată pentru tenacitatea și judecata sa.

Viața ei este o dovadă vie că o femeie poate exercita influență asupra bărbaților și femeilor, oferindu-le inspirație și conducere și, în același timp, tot aceeași femeie poate fi complet feminină, o sursă de plăcere, bucurie și confort pentru soțul ei.

Aisha, *radhi Allahu anha*, nu a absolvit nicio universitate și totuși, ideile ei sunt studiate în facultățile de literatură, iar afirmațiile juridice făcute de ea sunt principiile de bază în facultățile care studiază dreptul, viața și lu-

crările ei fiind cercetate de către profesorii de istorie islamică.

Aisha, radhi Allahu anha, a fost cea mai învățată femeie musulmană și cea mai bună în privința problemelor publice; ea ne-a lăsat relatate peste 2210 ahadith ale Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

A fost o sursă de cunoștințe și înțelepciune pentru timpurile de atunci și pentru toată omenirea, fiind numită

«Aisha, mama tuturor credincioșilor».

Musa ibn Talha, radhi Allahu anhu, a spus:

„Nu am văzut pe nimeni mai elocvent decât Aisha.”

Având darul de a expune frumos și convingător, prin înțelepciunea pe care a dobândit-o pe parcurs, Aisha, radhi Allahu anha, i-a lăsat pe unii dintre contemporanii ei să spună:

„Dacă cunoștințele Aishei, radhi Allahu anha, ar fi puse pe o parte a unui cântar și cunoștințele tuturor femeilor pe cealaltă parte a cântarului, partea Aishei, radhi Allahu anha, ar fi mai grea decât a femeilor.”

Abu Musa, radhi Allahu anhu, a spus:

„Oricând o relatare părea du-

bioasă, îndoielnică pentru noi, o întrebam pe Aisha despre ea, pentru că întotdeauna învățam ceva de la ea.”

„Superioritatea Aishei asupra celorlalte femei este ca superioritatea tharid-ului (care este un fel de mâncare) asupra celorlalte mâncăruri.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Urwa ibn Az-Zubair a spus despre Aisha, radhi Allahu anha:

„Nu am văzut pe nimeni cu mai multe cunoștințe despre Coran sau despre îndatoririle musulmanului, despre ceea ce este permis și despre ceea ce este interzis, sau despre poezie și despre spusele arabilor, sau despre genealogie, decât Aisha.”

Aisha, radhi Allahu anha, a ascultat mulți creștini și evrei care veneau să se certe cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în speranța că vor găsi o scuză plauzibilă, care să justifice respingerea lor și, prin aceste schimburi de idei, Aisha, radhi Allahu anha, a reușit să distingă ceea ce era adevărat din ceea ce era fals.

De asemenea, ea obișnuia să petreacă timpul cu celelalte femei și să le transmită informații de la Profet, *salla Allahu aleihi*

wa sallam.

Aisha, radhi Allahu anha, obișnuia să țină post, să se roage noaptea și să facă fapte bune; rareori avea bani, deoarece făcea acte de caritate. Alt lucru care indică virtutea și rangul ei în fața lui Allah subhanahu wa ta'ala, este într-un hadith unde Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, spune:

„«O, Aisha, acesta este Jibril, care te salută.»

Apoi ea a răspuns:

«Pacea și mila lui Allah fie asupra lui.»”

(relatat de Bukhari)

Hafsa bint Omar, radhi Allahu anha, a fost fiica lui Omar ibn Khattab, radhi Allahu anhu. Primul ei soț, Khunais ibn Hudhafa As-Sahmi, a murit în bătălia de la Badr, ea rămânând văduvă la vârsta de numai 18 ani. Tatăl ei, unul dintre cei mai apropiați și iubiți companionii ai Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a simțit o binecuvântare Divină când însuși Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, i-a cerut fiica de soție.

Prin această căsătorie, legătura dintre Profetul Mohammed,

salla Allahu aleihi wa sallam, și cel care va deveni al doilea Calif al Islamului s-a consolidat și mai mult.

Zaynab bint Khuzayma, radhi Allahu anha, a fost fiica lui Khuzayma ibn Abdullah, din neamul Hilal ibn Amir ibn Sa'sa'a și văduva lui Abdullah ibn Jahsh, martir în lupta de la Uhud. Prin căsătoria Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, cu văduve, acesta a dat un exemplu minunat și de necontestat, ghidându-i și pe alții pentru a face acest pas, ca aceste femei, care deveniseră o povară socio-economică în comunitatea lor din acele timpuri, să fie reabilitate, acordându-li-se ajutor și adăpost, fără a fi rănit respectul lor de sine.

Umm Salama Hind bint Abu Umayya, radhi Allahu anha, și primul ei soț, Abdullah ibn Abdul Asad, au fost printre primii din comunitatea meccană care au îmbrățișat religia islamică, încă de la începuturile ei. Împreună, au avut de suferit din cauza presiunilor neamului Quraish, care a încercat să-i forțeze să-și abandoneze noua lor credință. Din această cauză, au fost în pri-

mul grup de musulmani care s-au refugiat în Abisinia, cerând protecția regelui Negus. Crezând că situația musulmanilor din Mecca s-a îmbunătățit, ei s-au întors, dar s-au înșelat, Umm Salama și soțul ei, cerând, astfel, permisiunea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de a emigra în Medina, iar acesta le-a acordat-o.

În bătălia de la Uhud, Abu Salama, *radhi Allahu anhu*, a fost grav rănit și imobilizat la pat, iar Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a fost cea care îl îngrijea și care îi trata rănilor. Odată cu moartea lui, Umm Salama, *radhi Allahu anha*, și cei patru copii ai lor au rămas singuri, fără niciun sprijin.

Cunoscând situația grea a acestei femei, atât Abu Bakr, cât și Omar ibn Al-Khattab, *radhi Allahu anhum*, au cerut-o de soție, dar ea a refuzat, crezând că nimeni nu îl poate înlocui pe primul ei soț. După o perioadă, însuși Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cerut-o de soție pe această femeie plină de credință, care a îndurat multe greutăți pentru a-și putea păstra religia, hotărât fiind să-i ofere protecția și siguranța de care avea nevoie atât ea, cât și cei

patru copii ai săi.

Deci, ca o dovadă a compasiunii și milei lui nemărginite, în apropierea vârstei de 60 de ani, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a luat în căsătorie o femeie văduvă cu copii, asumându-și toate responsabilitățile și greutățile.

Umm Salama, *radhi Allahu anha*, nu a fost singura femeie rămasă văduvă după bătălia de la Uhud, dar, datorită acestei căsătorii, mulți dintre compa-nioni, *radhi Allahu anhum*, au urmat exemplul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, căsătorindu-se cu văduve, oferindu-le, astfel, siguranță și protecție, atât lor, cât și copiilor rămași orfani.

Zaynab bint Jahsh, *radhi Allahu anha*, a fost verișoara Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, născută într-una din cele mai nobile familii ale acelor timpuri. A fost o femeie care s-a dedicat în mod constant adorării lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, ținea adesea post și-i ajuta mereu pe cei nevoiași.

Anas ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Odată, când Profetul

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a intrat în moschee, a găsit o sfoară atârând între doi stâlpi și a întrebat:

«Ce este aceasta?»

I s-a spus:

«Este pentru Zaynab. Ea se roagă, și atunci când își pierde concentrarea sau se simte oboșită, se ține de ea.»

În acel moment, Profetul a spus:

«Deznoad-o, roagă-te atâta timp cât te simți odihnită, dar atunci când simți că-ți pierzi concentrarea ori obosești, trebuie să te odihnești.»

(relatat de Bukhari)

Atunci când Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a cerut mâna lui Zaynab, radhi Allahu anha, în numele lui Zayd, radhi Allahu anhu, fiul adoptat al Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, membrii familiei au fost șocați și la început au refuzat, până când Allah subhanahu wa ta'ala a revelat versetul:

„Nu se cuvine ca un dreptcredincios și nicio dreptcredincioasă să mai aleagă, dacă Allah și Trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru. Iar acela care se răzvrătește împotriva lui Allah

și a Trimisului Său, se află în rătăcire învederată.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:36)

Prin această căsătorie a lui Zayd cu Zaynab, radhi Allahu anhum, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a vrut să abroge o serie de obiceiuri păgâne, cum ar fi interzicerea căsătoriei dintre un sclav eliberat, cum era Zayd, radhi Allahu anhu, și o femeie liberă, precum și diferențele de rasă, Zayd, radhi Allahu anhu, fiind negru.

Căsătoria nu a fost un succes, deși amândoi îl iubeau pe Allah Preaînaltul și pe Trimisul Său, salla Allahu aleihi wa sallam, dar erau foarte diferiți și nu au putut depăși incompatibilitatea dintre ei. Zayd, radhi Allahu anhu, a cerut permisiunea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, să divorțeze, și, deși a fost sfătuit să se teamă de Allah subhanahu wa ta'ala, în cele din urmă, divorțul a avut loc.

Allah Preaînaltul i-a poruncit Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, să se căsătorească cu Zaynab, radhi Allahu anha, revelând următorul verset:

„...Apoi, când Zayd a întrerupt orice legătură cu ea, Noi ți-

am dat-o ție să-ți fie soață, pentru ca drept-credincioșii să nu mai aibă reținere în privința soțiilor fiilor lor adoptivi, dacă aceștia întrerup orice legături cu ele. Și porunca lui Allah trebuie să fie împlinită.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:37)

Astfel, prin această căsătorie, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a demonstrat, fără nicio îndoială, că în Islam, un fiu adoptat nu este privit în aceeași lumină cu un fiu natural și că, deși un tată nu se poate căsători cu femeia de care fiul său natural a divorțat, tatăl unui fiu adoptat se poate căsători cu femeia de care fiul adoptat a divorțat. În plus, prin căsătoria cu Zaynab, *radhi Allahu anha*, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a confirmat, de asemenea, că este permisă căsătoria între verișori.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus despre Zaynab, *radhi Allahu anha*:

„Eu niciodată nu am văzut o femeie atât de pură ca și Zaynab, cu așa frică de Dumnezeu, atât de sinceră, atât de atentă în legăturile de familie, atât de generoasă, cu atât sacrificiu de sine în viața de zi cu zi, atât de

caritabilă și, astfel, atât de aproape de Allah Preaînaltul.”

(relatat de Bukhari)

Juwayriyya bint Harith, *radhi Allahu anha*, a fost fiica conducătorului tribului Mustaliq, fiind luată ostatică împreună cu familia ei și alte 200 de familii, în urma victoriei musulmanilor asupra celor din Banu Mustaliq, în lupta de la Muraishi.

După ce musulmanii au revenit în Medina, aducând cu ei prizonierii și prada de război, ea a cerut să se întâlnească cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Atunci când a fost condusă în fața Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era foarte tristă pentru că membrii familiei ei au pierdut totul și-i era frică pentru siguranța lor.

Cu toate că Juwayriyya, *radhi Allahu anha*, a fost tânără, frumoasă și de neam nobil, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a gândit, de fapt, că prin căsătoria lor să îi salveze, atât pe ea, cât și pe tribul ei, de o soartă rușinoasă. Oamenii din Banu Mustaliq puteau să intre în Islam cu onoare și cu umilința înfrângerii lor recente ștearsă și,

astfel, ei nu ar mai fi considerat necesar să se angajeze într-un război de răzbunare, până când una din cele două părți să fie anihilată.

De îndată ce căsătoria a fost anunțată, toți prizonierii din Banu Mustaliq au fost eliberați și toată prada de război a fost returnată, pentru că ei erau acum rude prin alianță cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și astfel, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a câștigat nu numai inima ei, *radhi Allahu anha*, ci a întregului trib, care i-a devenit aliat Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Aisha a spus odată despre Juwayriyya bint Harith, *radhi Allahu anhunna*:

„Eu nu cunosc nicio femeie care să fi fost o binecuvântare mai mare pentru poporul ei decât Juwayriyya bint Harith.”

Umm Habiba Ramla, *radhi Allahu anha*, a fost fiica lui Abu Sufyan, cel care vreme îndelungată a fost un dușman înverșunat al Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cheltuind o parte a averii sale în favoarea armatei necredincio-

șilor, conducându-i în bătăliile majore timpurii, precum bătălia de la Badr, Uhud și Al-Khandaq. Cu toate acestea, fiica lui, Umm Habiba, *radhi Allahu anha*, și primul ei soț, Ubaydullah ibn Jahsh, au fost printre primii oameni care au îmbrățișat Islamul și au emigrat în Abisinia; el, acolo, abandonând Islamul, a devenit creștin. Acest lucru a pus-o pe Umm Habiba, *radhi Allahu anha*, într-o poziție dificilă, din moment ce o musulmană nu putea rămâne cu un soț nemusulman, iar la tatăl ei nu putea reveni, acesta fiind un dușman al Islamului. Divorțând de soțul său nemusulman, ea a rămas singură cu fiica ei, în Abisinia, trăind o viață simplă, în izolare.

Allah *subhanahu wa ta'ala* a răsplătit-o pentru toate încercările suferite, atunci când Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, aflând de situația ei grea, prin intermediul regelui Negus, a cerut-o de soție, ceea ce a încântat-o și a acceptat imediat.

Prin această căsătorie, s-a pornit schimbarea în inima lui Abu Sufyan, care a îmbrățișat Islamul și, alături de el, toți cei ce îl urmau au devenit, din dușmani

înfocați, aliați de nădejde ai musulmanilor.

Safiyya bint Huyayy, radhi Allahu anha, a fost fiica lui Huyayy ibn Akhtab, liderul tribului Nadir, format din evrei, care plănuiau să-l ucidă pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*; de asemenea, complota cu tribul Qurayza, pentru a ucide toți musulmanii în lupta de la Al-Khadaq.

Ca și în cazul Juwayriyyei, Safiyya, radhi Allahu anhunna, a fost luată prizonieră în urma unei lupte în care ea și-a pierdut tatăl, fratele și soțul. Singura persoană care o putea salva să nu devină sclavă, după ce se bucurase de un rang înalt în societatea în care trăia, era Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Arborele genealogic al ei ajungea până la Harun, fratele lui Moise, *aleihum sallam*.

Odată, când Hafsa, radhi Allahu anha, a rănit-o spunându-i „fiică de evreu”, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a consolat-o, zicându-i:

„...Tu ești fiica unui Profet (Harun), și unchiul tău a fost un Profet (Moise) și tu ești că-

sătorită cu un Profet (Mohammed)...”

(relatat de Ahmad)

Deși știa de complotul plănu- it împotriva sa de familia ei, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu purta nicio ranchiună; din contră, față de cei care i-au greșit, el simțea mai degrabă milă, decât furie.

Ca prizonieră, a fost adusă în fața Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care, eliberând-o, i-a oferit posibilitatea de a alege între a rămâne în religia ei, întorcându-se, astfel, la tribul său, sau îmbrățișând Islamul, devenind soția lui.

Safiyya, radhi Allahu anha, a spus:

„L-am ales pe Allah și pe Trimisul Său.”

Prin această căsătorie, Safiyya, radhi Allahu anha, a avut nemărginita onoare să devină «mama credincioșilor», fiind înconjurată mereu de înțelegere și respect din partea compani- onilor Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Putea să simtă rafinamentul și, în același timp, simplitatea oame- nilor a căror viață a fost pusă în slujba lui Allah *subhanahu wa ta'ala* și a Mesagerului Său, *salla*

Allahu aleihi wa sallam.

Această căsătorie, de asemenea, a schimbat foarte mult viziunea evreilor asupra musulmanilor.

Maymuna bint Al-Harith, radhi Allahu anha, a fost descendentă mai multor familii nobile, una dintre surori, Umm Al-Fadl (Lubaba) fiind mama lui Abdullah ibn Abbas, fiul unchiului Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și unul dintre cei mai înțelepți compa-nioni. Surori vitrege i-au fost: Asma bint Umays, soția lui Jafar ibn Abu Talib, apoi al lui Abu Bakr, Salma bint Umays, soția lui Hamza «Leul lui Allah», Zaynab bint Khuzayma, «Umm Al-Mu-minin», radhi Allahu anhunna.

Astfel, Maymuna, radhi Allahu anha, a fost una dintre «Ahl Al-Bayt – Oamenii casei», nu numai prin căsătoria cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, dar, de asemenea, pentru descendența ei nobilă. Odată, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost întrebat cine sunt «Ahl Al-Bayt», iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Familia lui Ali ibn Abu Talib,

familia lui Jafar ibn Abu Talib, familia lui Aqil ibn Abu Talib și familia lui Al-Abbas ibn Abdal Muttalib.”

Maymuna, radhi Allahu anha, își dorea foarte mult să devină soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Astfel, a venit la sora ei, Umm Al-Fadl, și la soțul acesteia, Al-Abbas, să le ceară părerea. Al-Abbas, radhi Allahu anhu, a plecat imediat la Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a acceptat această propunere. După ce căsătoria lor a avut loc, Allah subhanahu wa ta’ala a revelat următorul verset:

„O, Profetule! Noi îți îngă-duim ție soțiile tale, căroră tu le dai zestre, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, pe care Allah ți le-a dăruit ca pradă, precum și pe fiicele unchiului tău după tată și pe fiicele mătușii tale după tată, pe fiicele unchiului tău după mamă și pe fiicele mătușii tale după mamă, care au purces împreună cu tine, și asemenea orice femeie drept-credincioasă, dacă se dăruiește ea însăși Profetului, dacă primește Profetul să o ia în căsătorie, a-

cesta este un privilegiu numai pentru tine, fără de [ceilalți] drept-credincioși. Noi știm ceea ce le-am impus lor în privința soațelor lor și acelora pe care le stăpânesc dreptele lor, ca să nu fie nicio stânjeneală pentru tine, iar Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”

(Surat Al-'Ahzab, 33:50)

Maria Al-Qibtiyya, radhi Allahu anha, a fost o sclavă creștină, din Egipt, trimisă Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, drept cadou de la un lider creștin. Ea a devenit soția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și astfel «Umm Al-Muminin» a născut un fiu, pe Ibrahim, care a murit la vârsta de un an și jumătate. La moartea lui, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu s-a putut abține să nu lăcrimeze.

În timpul înmormântării, a avut loc o eclipsă de Soare, iar mulți au legat acest fenomen de moartea lui Ibrahim, însă, la scurt timp, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a clarificat acest lucru spunând:

„...Soarele și Luna sunt două

semne din semnele lui Allah. Acestea nu se acoperă din cauza morții sau nașterii cuiva. Însă, de le vedeți, grăbiți-vă către Rugăciune.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Mulți dintre cei necredincioși și-au bătut joc de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, din cauză că și-a pierdut fiii la vârste fragede, astfel rămânând fără urmași, însă Allah Preaînaltul a revelat următoarele versete, arătând poziția Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, amenințându-i pe cei care îl urau:

„Noi ți-am dat ție [*Al-Kawthar*] prisosință. ~ Deci împlinește Rugăciunea pentru Domnul tău și jertfește! ~ Cel ce te urăște va fi fără copii!”

(Surat Al-Kawthar, 108:1-3)

Și:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul profeților, și Allah este Atoateștiutor.”

(Surat Al-'Ahzab, 33:40)

Soțiile Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, trebuie să fie un exemplu demn de urmat pentru modul lor de viață, atât în timpul

vieții, cât și după moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Ele au fost femei cu cele mai frumoase caracteristici morale, dedicate mereu lui Allah subhanahu wa ta'ala și Mesagerului Său, salla Allahu aleihi wa sallam.

Allah Preaînaltul să fie mulțumit de ele!

Amin.

Și Allah subhanahu wa ta'ala îl descrie pe Profetul

Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată.”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

Allahu Alam

**Redactor Șef Adjunct
Gabriela Gharabli**

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, în casa sa

Cel mai bun model, demn de urmat, pentru întreaga omenire, a fost Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Cel mai bun dintre voi este cel care se comportă cel mai frumos cu familia sa, iar eu mă comport cel mai frumos dintre toți cu familia mea...”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, avea pentru familia sa cel mai deosebit respect, la fel și pentru cei din jurul său; și-a respectat soțiile, radhi Allahu anhunna, era plin de compasiune pentru ele, le trata cu blândețe, era drept, glumea cu ele și nu pierdea nicio ocazie să le zâmbească, atingând un nivel pe care nimeni nu l-a

avut vreodată în rândul oamenilor.

Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Împreună cu Abu Talha, care călătorea în compania Profetului, mergând spre Medina, Safiyya, soția Profetului, călărea în spatele său, pe cămilă. După ce au mers un timp, dintr-odată, unul dintre picioarele cămilei a alunecat și amândoi, Profetul și Safiyya, au căzut. Abu Talha a sărit cu rapiditate jos de pe cămila sa, a venit la Profet și i-a spus:

«Mesager al lui Allah, te-ai rănit?»

Profetul a spus:

«Nu, însă ai grijă de soția mea.»”

(relatat de Bukhari)

Mai mult decât atât, dragostea și aprecierea Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, față de soțiile sale au rămas aceleași,

chiar și atunci când una dintre ele murea. Sentimentele sale profunde au rămas înrădăcinate în sufletul său, *salla Allahu aleihi wa sallam*, prelungindu-se chiar și după moartea acestora, *ma-shaAllah*.

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat:

„Nu am fost niciodată atât de geloasă pe o femeie, așa cum am fost pe Khadija, chiar dacă ea a murit cu trei ani înainte ca Profetul să se căsătorească cu mine și simțeam aceasta pentru că l-am auzit pe el amintind numele ei de nenumărate ori, și pentru că Allah i-a vestit că ea va avea un palat din *qasab* în Paradis, și, de asemenea, pentru că el obișnuia ca de fiecare dată când sacrifica o oaie, să trimită o parte din aceasta prietenelor ei.”

(relatat de Bukhari)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost foarte tolerant cu soțiile sale, *radhi Allahu anhunna*, și avea o răbdare foarte mare cu ele, atunci când acestea erau în momentele de gelozie, obișnuind să calmeze mânia soției care fusese tratată nedrept, sfătuind-o să își amintească de Allah *subhanahu wa ta'ala*.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Atunci când Safiyya a aflat că Hafsa a numit-o fiică de evreu, a început să plângă. Profetul a văzut-o plângând și a întrebat-o:

«De ce plângi?»

Ea a răspuns:

«Hafsa a spus despre mine că sunt fiică de evreu.»

Profetul i-a spus:

«Și tu ești fiica unui Profet (Harun), și unchiul tău a fost, de asemenea, Profet (Moise), și tu ești căsătorită cu un Profet (Mohammed). Atunci, cu ce este ea mai bună decât tine?»

Apoi, el a spus:

«Teme-te de Allah, Hafsa!»

(relatat de Ahmad)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, își întâmpina întotdeauna soțiile cu un zâmbet larg, știind că acest gest aducea fericire și veselie în inimile și casele lor.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pronunța numele Aishei, *radhi Allahu anha*, melodios, spunând:

„O, Aa'ish.”

(relatat de Bukhari)

și o chema cu numele „*Humayraa*” (cea cu ten rumen).

(relatat de Nasa'i)

De asemenea, o onora, chemând-o după numele tatălui ei, radhi Allahu anhu, spunând:

„Fiica lui As-Saddiq.”

(relatat de Ahmad, Tirmidhi și Ibn Majah, în Albani Sahih), făcând acest lucru din dragoste pentru ea și din respect pentru familia ei, radhi Allahu anha.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, își ajuta soțiile la treburile casnice și îndeplinea nevoile acestora.

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„El își cârpea hainele, își repara sandalele, și făcea ceea ce orice om obișnuit făcea în propria casă.”

(relatat de Ahmad, Albani și Ibn Hibban)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să cheme fetele din neamul An-sarilor pentru a se juca cu Aisha, radhi Allahu anha, știind că acest fapt o bucura pe ea, radhi Allahu anha, cel mai mult.

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Obișnuiam să mă joc cu păpușile în prezența Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și atunci când prietenele mele veneau la mine și îl vedeau

acolo, plecau, pentru că se simțeau rușinate de Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în timp ce el trimitea după ele înapoi, pentru a veni să se joace cu mine.”

(relatat de Muslim)

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost un om plin de compasiune pentru cei din jurul său și dacă Aisha, radhi Allahu anha, dorea ceva, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi îndeplinea imediat dorința, dacă aceasta era un lucru permis și nu depășea limitele religioase prescrise.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să bea apă din același loc din care a băut și Aisha, radhi Allahu anha.

Ea, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Când eram în perioada menstruației, îi dădeam cana din care am băut apă Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iar el pune buzele în același loc în care buzele mele au fost și bea apă, și dacă mâncam carne de pe un os și apoi îl dădeam Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, el mușca din același loc de unde mușcasem și eu.”

(relatat de Muslim)

De asemenea, Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, se întindea în poala mea în timp ce eram la menstruație și recita Coran.”

(relatat de Muslim)

Mai mult, Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a pupat-o în timp ce ținea post, iar ea a zâmbit.”

(relatat de Muslim)

Al-Aswad ibn Yazid, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Am întrebat-o pe Aisha:

«Ce obișnuia să facă Profetul acasă?»

Ea a răspuns:

«Obișnuia să-și ajute familia, apoi, când auzea Adhan-ul, pleca.»”

(relatat de Bukhari)

Aisha, radhi Allahu anha, a relatat:

„Mă plimbam cu Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, și am început să ne întrecem, iar eu am câștigat. După ce a trecut timpul, iar eu m-am mai îngrășat, ne-am întrecut din nou, iar el a câștigat. L-am însoțit din nou, în altă călătorie. El a spus:

«Aceasta este pentru acea zi în care tu ai câștigat.»”

(relatat de Ahmad și Abu Dawud)

**Corector
Ionela Noour**

Sorgintea de unde începe lumina învățaturii

✽ Abu Rajba Kutaiba ibn Sa'id a relatat de la Malik ibn Anas, care relatează de la Rabia ibn Abu Abdur-Rahman, radhi Allahu anhum:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a fost nici înalt, nici scund. De asemenea, el nu avea tenul nici închis la culoare, dar nici alb. Părul său nu a fost cârlionțat, însă nu a fost nici drept. Allah subhanahu wa ta'ala l-a numit ca Profet al Său pe când avea vârsta de patruzeci de ani...”

(relatat de Bukhari, Muslim și Malik)

✽ Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Profetul lui Allah a început să primească Inspirația Divină la vârsta de patruzeci de ani. Apoi, el a stat în Mecca treisprezece ani, primind Revelația Divină. Apoi, i s-a ordonat să migreze și

a trăit ca emigrant zece ani, murind la vârsta de șaizeci și trei de ani.”

(relatat de Bukhari)

✽ Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, a avut o înălțime medie, el nefiind nici înalt, nici scund. Era foarte chipesh, iar părul său nu era nici creț, nici foarte drept, ci ușor ondulat. Tenul lui avea culoarea grâului. Atunci când mergea, se apleca ușor în față.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Ahmad)

✽ Al Bara, radhi Allahu anhu, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, avea o înălțime medie, umeri largi, cu părul până la lobii urechilor. El purta o mantie roșie și nu am

mai văzut pe nimeni atât de chipeș ca Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud, Ibn Majah și Ahmad)

✽ Jabir ibn Samura a relatat:

„Am văzut sigiliul profeției între cei doi umeri ai Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a fost ca o tumoare roșie (o bucată de carne proeminentă), ca și cum ar fi fost un ou de porumbel.”

(relatat de Muslim, Tirmidhi și Ahmad)

✽ Ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Folosește khol, pentru că acesta luminează ochii (vederea) și face părul să crească.»

El a mai spus:

«Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avut un recipient mic în care păstra khol și din care aplica khol pe fiecare ochi, de trei ori în fiecare zi.»”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi, Nasa’i, Ibn Majah, Ad-Darimi și Ahmad)

✽ Umm Salama, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Îmbrăcămintea cea mai plăcută Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost cămașa (*qamis*).”

(relatat de Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah, Ahmad și Hakim)

✽ Anas ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ieșit din casa lui împreună cu sclavul său, Usama ibn Zayd, *radhi Allahu anhu*. El era acoperit cu o pânză yemenită, imprimată. A mers la moschee și i-a condus pe companionii săi în Rugăciune.”

(relatat de Ahmad, Ibn Hiban și Abu Shaik)

✽ Malik ibn Dinar, *radhi Allahu anhu*, a relatat:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu și-a umplut niciodată stomacul cu pâine sau carne, cu excepția câtorva ocazii.”

(relatat de Nasa’i)

✽ Abdullah ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Sandalele Profetului, **salla Allahu aleihi wa sallam**, aveau două fâșii de piele și curelele erau duble.”

(relatat de Ibn Majah)

✽Anas ibn Malik, **radhi Allahu anhu**, a relatat:

„Inelul Profetului, **salla Allahu aleihi wa sallam**, era argintiu, la fel ca și piatra pe care o avea.”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi, Abu Dawud, Nasa’i și Ahmad)

✽Anas, **radhi Allahu anhu**, a relatat că:

„Inscripția gravată pe inelul Profetului, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a fost Mohammed pe un rând, Profet în alt rând și Allah pe al treilea rând.”

(relatat de Bukhari și Tirmidhi)

✽Ali ibn Abu Talib, **radhi Allahu anhu**, a spus:

„Mesagerul lui Allah, **salla Allahu aleihi wa sallam**, purta inelul pe mâna dreaptă.”

(relatat de Abu Dawud, Nasa’i, Ibn Hibban, Bukhari și Muslim)

✽Ibn Omar, **radhi Allahu anhu**, a spus:

„Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, avea un inel din argint făcut pentru el și ținea fața pietrei întoarsă în palma sa. În acel inel, era gravat Mohammed, Profetul lui Allah. Oamenilor le-a fost interzis să facă această inscripție pe inelele lor.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Ibn Majah, Nasa’i, Abu Dawud și Ahmad)

✽Anas, **radhi Allahu anhu**, a relatat că:

„Mânerul sabiei Profetului lui Allah, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a fost făcut din argint.”

(relatat de Abu Dawud, Nasa’i și Tirmidhi)

✽Anas ibn Malik, **radhi Allahu anhu**, a relatat că:

„Profetul lui Allah, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a intrat în Mecca, în anul în care a cucerit Mecca, purtând o cască pe capul lui. I s-a spus că Ibn Akhtal a fost aproape de o draperie a Ka’abei. El a spus:

«Ucideți-l.»”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Tirmidhi)

✽Ibn Abbas, **radhi Allahu anhu**, a relatat că:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se adresa oamenilor de pe amvon, purtând un turban negru (sau un brâu de pânză uleioasă) pe capul lui.”

(relatat de Ahmad și Bukhari)

✽De la Abu Burda, care a relatat de la tatăl său, *radhi Allahu anhum*, că:

„Aisha ne-a arătat un petic de cearșaf și o frânghie groasă și aspră, apoi a spus:

«Sufletul Profetului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost luat în aceste lucruri.»”

(relatat de Bukhari, Muslim și Abu Dawud)

✽Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Nu am văzut pe nimeni mai chipeș decât Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Era ca și cum luminozitatea soarelui strălucea din fața lui. Nu am văzut pe nimeni să meargă mai repede decât el, ca și cum pământul ar curge sub el. Câteva momente în urmă a fost aici, apoi acolo. Era dificil să ținem pasul cu el în timp ce ne plimbam, deși avea un mers normal.”

(relatat de Tirmidhi și Ah-

mad)

✽De la unchiul lui Abbad ibn Tamim, care a relatat:

„L-am văzut pe Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, întins pe spate în mochee și punând picior peste picior.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Tirmidhi și Abu Dawud)

✽Jabir ibn Samura, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„L-am văzut pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, stând sprijinit pe o pernă, pe partea stângă.”

(relatat de Tirmidhi, Ahmad și Abu Dawud)

✽Abu Juhaifa, *radhi Allahu anhu*, a relatat că:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Dar eu nu mănânc sprijinit.»”

(relatat de Bukhari, Abu Dawud, Tirmidhi, Ibn Majah, Ahmad și Bayhaqi)

✽Ka'b ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Era obiceiul Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să folosească trei degete

în timp ce mânca și apoi le lingea.”

(relatat de Muslim, Abu Dawud și Ahmad)

✽ Abu Hazim a relatat că:

„L-am întrebat pe Shal ibn Sa'id:

«A mâncat Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, vreodată pâine albă (fină), de făină?»

El a răspuns:

«Profetul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, niciodată n-a folosit pentru mâncare făina albă, până în ultimele sale zile.»

Apoi am întrebat:

«Foloseați făină cernută, pe timpul Mesagerului lui Allah?»

El a răspuns:

«Nu, nu exista sita.»

Apoi am întrebat:

«Cum era preparată pâinea de orz?»

Shal, *radhi Allahu anhu*, a răspuns:

«Pentru a frământa foloseam făina și grăunțe mari (de orz) zburau în afară. Restul a fost făcut în aluat.»”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad)

✽ Anas ibn Malik, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, niciodată nu a mâncat la masă, nici din farfurii mici, nici nu a fost *chapaati* (un tip de pâine) făcut vreodată pentru el. Yunus, *radhi Allahu anhu*, a spus:

«Am întrebat pe Qatada:

„Apoi pe ce au pus și au mâncat mâncarea lor?”»

El a răspuns:

«Pe o față de masă din piele.»”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi, Ibn Majah și Ahmad)

✽ A fost relatat de la Omar ibn Al-Khattab, *radhi Allahu anhu*, că:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Folosiți ulei de măsline la gătit și în masarea corpului, pentru că este un copac binecuvântat.»”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

✽ Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Mesagerul lui Allah iubea dulciurile și mierea.”

(relatat de Bukhari, Muslim, Abu Dawud și Tirmidhi)

✽ Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a spus:

„A fost trimisă carne Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam, de la cineva. Partea superioară a fost arătată Mesagerului lui Allah, salla Allahu aleihi wa sallam. Lui i-a plăcut această parte a cărnii. Mesagerul lui Allah rupea carnea cu dinții și o savura.”

(relatat de Bukhari, Muslim și Tirmidhi)

✽ Umm Mundhir, radhi Allahu anha, a relatat:

„Mesagerul lui Allah m-a vizitat împreună cu Ali, radhi Allahu anhu. Aveam un ciorchine de curmale agățat. Mesagerul lui Allah a început să mănânce din el. Ali a vrut și el, dar Profetul l-a oprit, spunându-i:

«Abia ți-ai revenit dintr-o boală, nu ar trebui să mănânci.»

Ali s-a oprit, iar Profetul a continuat să mănânce. Umm Mundhir a spus:

«Am gătit sfeclă roșie.»

Atunci, Profetul i-a spus lui Ali:

«Mănâncă din aceasta, este mult mai bună pentru tine.»”

(relatat de Tirmidhi)

✽ Salaman, radhi Allahu anhu, a spus:

„Am citit în Tora că a te spăla înainte de masă este binecuvântare, așa că am menționat aceasta Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam. El a spus:

«Binecuvântarea mâncării stă în a te spăla înainte și după masă.»”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

✽ Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

«Atunci când unul dintre voi mănâncă, să menționeze numele lui Allah, iar dacă uită menționarea numelui lui Allah la început, să spună (atunci când își amintește):

„În numele lui Allah, de la început până la sfârșit.”»”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

✽ Omar ibn Ali Salama, radhi Allahu anhu, a spus:

„Am mers la Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în timp ce i se servea masa. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Vino lângă mine, fiule, și menționează numele lui Allah, și mănâncă cu mâna dreaptă din ceea ce este în fața ta.»”

(relatat de Bukhari, Muslim, Ibn Majah, Abu Dawud și alții)

✽Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Atunci când Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era la masă, a venit un ne-arab. Acesta a mâncat toată mâncarea din două mușcăături. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

«Dacă ar fi menționat numele lui Allah, mâncarea ar fi fost suficientă pentru toți.»”

(relatat de Tirmidhi, Ibn Majah, Darimi și Ahmad)

✽Thabit, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Anas, *radhi Allahu anhu*, a arătat o cană mare de lemn acoperită cu metal și a spus:

„Aceasta este cana Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.”

(relatat de Bukhari și Ahmad)

✽Adullah ibn Jafir, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să mănânce curmale proaspete cu castravete.”

(relatat de Bukhari, Tirmidhi, Abu Dawud și Ahmad)

✽Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, obișnuia să mănânce curmale proaspete cu pepene.”

(relatat de Tirmidhi și Abu Dawud)

✽Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus:

„Băutura pe care Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, o prefera, era aceea rece și dulce.”

(relatat de Tirmidhi și Ahmad)

✽Amr ibn Shuayb, *radhi Allahu anhu*, a relatat de la tatăl său și de la bunicul său:

„L-am văzut pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, bând apă în timp ce stătea în picioare și de asemenea în

„timp ce stătea jos.”

(relatat de Tirmidhi)

✽Anas, radhi Allahu anhu, a spus:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, respira de trei ori în timp ce bea apă și a spus:

«Setea este potolită, este mai sănătos și mai sățios.»”

(relatat de Muslim și Tirmidhi)

✽Anas ibn Malik, radhi Allahu anhu, a relatat de la tatăl său:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, avea un Sikka pe care îl folosea.”

(relatat de Abu Dawud)

✽Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că:

„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu povestea repede, așa cum spui povești una după alta, repede, ci povestea cu calm, cuvânt cu cuvânt. Persoana care asculta își putea aminti ceea ce a auzit.”

(relatat de Tirmidhi, Ahmad și Abu Dawud)

✽Anas ibn Malik, radhi

Allahu anhu, a spus:

„Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, repeta câteodată un cuvânt de trei ori (dacă era necesar), pentru ca cei care îl ascultau să înțeleagă bine.”

(relatat de Tirmidhi și Bukhari)

✽Jabir ibn Samura, radhi Allahu anhu, a spus:

„Pulpa piciorului Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era subțire. Râsul său era un zâmbet. Atunci când l-am privit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, am crezut că avea khol la ochi, dar nu folosisse în acel moment.”

(relatat de Tirmidhi)

✽De la Aisha, radhi Allahu anha:

„Cineva a întrebat-o:

«Mesagerul lui Allah recita poezii?»

Ea a răspuns:

«Câteodată recita, și, spre exemplu, spunea o poezie a lui Abdullah ibn Rawaha. Altădată recita:

„Câteodată, o persoană îți aduce vești pentru care tu nu poți oferi niciun fel de com-

pensație.”»”

(relatat de Tirmidhi)

✽ Amr ibn Sharid a relatat de la tatăl său, radhi Allahu anhum, care a spus:

„Într-o zi, în timp ce călăream alături de Profet, sala Allahu aleihi wa sallam, el mi-a spus:

«Îți aduci aminte de o poezie a lui Umayya ibn Abu Salt?»

Eu i-am răspuns:

«Da.»

El mi-a spus:

«Atunci recită.»

Am recitat un vers și el a spus:

«Mai recită.»

Apoi am mai recitat un vers și el a zis:

«Mai recită.»

Am recitat o sută de versuri (din poezie).”

(relatat de Muslim)

**Redactor
Umm Omar**

Ultima predică a Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

După ce Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a adus laudă și mulțumire lui Allah subhanahu wa ta'ala, a spus:

„O, voi oameni, ascultați-mă cu atenție, căci nu știu dacă voi mai fi printre voi, după acest an. De aceea, ascultați bine ceea ce vă spun și transmiteți aceste vorbe celor care astăzi nu sunt prezenți.

O, voi oameni, la fel cum priviți această lună, această zi, acest oraș, ca fiind sfinte, tot așa să priviți viața și averea fiecărui musulman, ca pe niște încredințări sacre. Redați bunurile date vouă, posesorilor lor de drept. Nu pricinuiți nimănui daune, pentru ca nimeni să nu vă rănească. Amintiți-vă mereu că Îl veți întâlni pe Domnul vostru și că El va socoti cu adevărat faptele voastre.

Allah v-a interzis să luați camătă, astfel că orice datorii provenite din camătă vor fi anulate.

Capitalul vostru vă este, însă, permis a-l păstra; nu veți mai pricinui, nici nu veți mai îndura nedreptate.

Allah a hotărât că nu va mai exista dobândă și, astfel, orice dobândă cuvenită lui Abbas ibn Abd Al-Muttalib, va fi anulată.

Păziți-vă de Sheitan, audhu billah, pentru siguranța religiei voastre. El, audhu billah, a pierdut toată speranța de a vă mai duce vreodată în rătăcire, în chestiunile mari. Deci, păziți-vă a-l urma în chestiunile mărunte!

O, voi oameni, este adevărat că aveți anumite drepturi în ceea ce le privește pe soțiile voastre, însă și ele au drepturi asupra voastră. Gândiți-vă că v-au fost încredințate ca soții numai cu permisiunea lui Allah. Dacă ele rămân lângă voi și vă dau drepturile voastre, atunci este dreptul lor ca voi să le hrăniți, și să le îmbrăcați, și să fiți cu bunătate. Purtați-vă bine cu

soțiile voastre și fiți binevoitori față de ele, căci ele sunt consoartele voastre și ajutorul vostru. Iar dreptul vostru este ca ele să nu poarte prietenie celor care nu vă sunt pe plac și să nu vă fie niciodată adultere, și nici voi să nu le comiteți adulter.

O, voi oameni, ascultați-mă cu atenție! Adorați-L pe Allah, împliniți cele cinci Rugăciuni zilnice, postiți în luna Ramadan și plătiți Zakat din averea voastră. Împliniți Hajj-ul, dacă aveți mijloacele pentru acesta.

Întreaga omenire se trage din Adam și Eva. Niciun arab nu este superior unui ne-arab și nici un ne-arab nu este superior unui arab, așa cum un alb nu este superior unui negru și niciun negru nu este superior unui alb, decât în evlavie și în fapte bune. În-vățați că fiecare musulman vă este frate și că musulmanii formează Umma.

Unui musulman nu-i este nimic permis din ceea ce aparține altui frate musulman, decât dacă acesta îi dă de bunăvoie. De aceea, nu fiți nedrești cu voi înșivă. Gândiți-vă că într-o zi veți fi aduși în fața lui Allah și veți fi întrebați de faptele voastre. Deci feriți-vă, nu părăsiți Calea cea

Dreaptă, după ce eu nu voi mai fi!

O, voi oameni, după mine nu va mai veni niciun Profet sau vreun Trimis și nu se va mai naște nicio religie. Gândiți-vă, deci, bine, o, voi oameni, și înțelegeți bine cuvintele pe care vi le spun.

Eu vă las două lucruri: Coranul și exemplul meu, Sunna, și dacă le urmați pe acestea două, nu vă veți mai rătăci niciodată.

Toți cei care mă aud, să transmită aceste cuvinte altora, și aceia să transmită, la rândul lor, altora, și fie ca ultimii să priceapă cuvintele mele mai bine decât cei care m-au auzit pe mine.

Fii martorul meu, o, Allah, că am transmis Mesajul Tău, oamenilor Tăi.”

„...În ziua aceasta am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi!...”

(Surat Al-Ma'ida, 5:3)

**Redactor
Umm Raschid**

Cum putem sprijini onoarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam?

Orice musulman care îl iubește sincer pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și îl susține, ar trebui să știe să răspundă la următoarele întrebări:

1. „Cum îl pot susține pe onorabilul Profet, salla Allahu aleihi wa sallam?”
2. „Cum pot să apere numele și onoarea sa, salla Allahu aleihi wa sallam?”
3. „Cum pot respinge atacurile odioase, care distorsionează și defăimează onoarea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam?”

Înainte să știe să răspundă la ele, va trebui să știe să răspundă la această întrebare primordială:

„Nu este, oare, demn de a fi iubit, acela care a avut atributele cele mai remarcabile și care a atins perfecțiunea umană?”

Cum v-ați simți dacă ați ști

că el, salla Allahu aleihi wa sallam, ar dori să vă cunoască, să plângă pentru voi și să simtă simpatia voastră?

Amr ibn Al-As, radhi Allahu anhu, a relatat:

„Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a recitat versetul în care Allah subhanahu wa ta'ala vorbește despre Ibrahim (Avraam), aleihi sallam:

«Doamne, ei i-au dus în rătăcire pre mulți oameni. Cel ce mă va urma, va fi dintre ai mei, iar cel ce nu mi se va supune... Tu ești Iertător, Îndurător [*Gha-fur, Rahim*].»

(Surat Ibrahim, 14:36)

De asemenea, el, salla Allahu aleihi wa sallam, a recitat versetul în care Allah subhanahu wa ta'ala vorbește despre Issa (Isus), aleihi sallam:

«De-i osândești, ei sunt doară robii Tăi, iar de-i ierți pe ei, Tu ești [Cel] Puternic, Înțelept

[Aziz, Hakim]!»

(Surat Al-Ma'ida, 5:118)

Apoi, el și-a ridicat mâinile
și a spus:

«O, Allah! Umma mea!
Umma mea!»

(relatat de Muslim)

Nu este nicio îndoială asupra faptului că în inima ta ai răspunde la toate acestea astfel:

„Da! Îl iubesc pe Profetul
Mohammed, *salla Allahu aleihi
wa sallam!*”

A spune că îl iubim pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu este suficient, dacă nu înțelegem și nu practicăm Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, care a spus:

„Niciunul dintre voi nu este cu adevărat credincios, până când nu mă va iubi mai mult decât pe copilul său, pe tatăl său și întreaga omenire.”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Acesta este răspunsul întrebărilor anterioare. De fapt, nu putem să îl susținem pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, până când nu înțelegem cum trebuie să îl iubim și că dragostea noastră pentru Profet, *salla Allahu aleihi wa*

sallam, trebuie să fie mai mare decât cea pentru noi înșine și pentru semenii noștri. Trebuie să transformăm această dragoste într-o realitate tangibilă, nu doar să o pretindem. Această dragoste trebuie să fie ca aceea care a umplut inima lui Abu Bakr As-Saddiq, *radhi Allahu anhu*, iubirea sa fiind un sentiment real, nu o exagerare.

Abu Bakr As-Saddiq, *radhi Allahu anhu*, a relatat despre migrația împreună cu iubitul nostru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de la Mecca la Medina, spunând:

„Pe când ne aflam pe drum, dintr-odată am văzut un cioban conducându-și turma. L-am întrebat al cui servitor este, iar el mi-a spus că este un servitor al unei persoane din neamul Quraish, spunându-i numele, iar eu l-am recunoscut. L-am întrebat:

«Oile tale au lapte?»

El a răspuns afirmativ, iar eu am întrebat din nou:

«Poți să mulgi o oaie pentru mine?»

El a încuviințat din nou; astfel, a legat o oaie de picioare, după care i-am cerut să curețe ugerul de praf, cu palmele sale, iar el, după ce l-a curățat, și-a

scuturat mâinile, apoi a muls laptele. Am pus lapte pentru Mesagerul lui Allah într-un vas, acoperindu-l cu o bucată de material, peste care am turnat apă, pentru a îl răci. L-am dus Profetului și i-am spus:

«Bea, Mesager al lui Allah!»

El a băut până când eu am fost mulțumit.”

(relatat de Bukhari)

O, Allah, câtă dragoste adevărată! „...a băut până când eu am fost mulțumit.” Cum a putut Abu Bakr As-Saddiq, radhi Allahu anhu, să fie mulțumit când iubitul său Profet, salla Allahu aleihi wa sallam, și-a potolit setea! A fost ca și cum Abu Bakr As-Saddiq, radhi Allahu anhu, ar fi fost cel care și-ar fi potolit setea!

De fapt, Abu Bakr As-Saddiq, radhi Allahu anhu, nu a exagerat cu nimic, pur și simplu și-a exprimat sentimentele care îi umpleau inima față de Profet, salla Allahu aleihi wa sallam.

Același tip de dragoste a umplut inimile companionilor, radhi Allahu anhum. O astfel de iubire va merge dincolo de limitele timpului și ale locului, până în Ziua Învierii. Astfel, Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că un

om a venit la Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și a spus:

„Mesager al lui Allah, tu îmi ești mai drag decât familia și copiii mei, și chiar mai drag decât mine. Câteodată, stau în casă și îmi amintesc de tine, și apoi, sunt cuprins de dorința de a te vedea. Când mă gândesc la moartea ta și la a mea, realizez că, atunci când vei muri, vei intra în Paradis alături de Profeți, dar mi-e teamă că, dacă intru în Paradis, nu te voi vedea...”

(relatat de Tabarani)

Același fel de dragoste a umplut inima lui Bilal, radhi Allahu anhu, atât de mult, încât el a fost mulțumit să primească moartea pentru că așa îl putea vedea pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Atunci când era pe patul de moarte, soția sa a strigat:

„«Ce durere!»

Bilal a spus:

«Ce bucurie! Mâine ne întâlnim cu cei pe care îi iubim, Mohammed și grupul său!»”

(Siyar A'laam An-Nubalaa')

La fel, și Zaid ibn Ad-Dathina, radhi Allahu anhu, a preferat moartea și a primit-o mulțumit.

Atunci când meccanii l-au scos din locul sacru pe Zayd ibn Ad-Dathina pentru a-l ucide, Abu Sufyyan i-a spus:

„«Te întreb, pe Allah, Zayd, nu ai fi vrut ca Mohammed să fi fost cu noi în locul tău, astfel încât eu să îi pot tăia capul și tu să fi în siguranță cu familia ta?»»

Zayd a răspuns:

«Pe Allah, nu aș dori să îl știu pe Mohammed într-un loc în care chiar și un spin l-ar răni, chiar dacă aceasta ar fi condiția ca eu să fiu cu familia mea!»

Abu Sufyyan a remarcat:

«Nu am văzut alți oameni care se iubesc așa cum companionii lui Mohammed îl iubesc pe Mohammed.»»

(Sirat An-Nabawiya de Ibn Hisham)

Inima lui Sa'd ibn Ar-Rabi, radhi Allahu anhu, a fost, de asemenea, plină de aceeași dragoste față de Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Cu puțin timp înainte de a muri, el a făcut ca dorința Ansarilor să fie susținerea Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Zayd ibn Thabit, radhi Allahu anhu, a spus:

*„În ziua de Uhud, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, m-a trimis să îl caut pe*

Sa'd ibn Ar-Rabi. L-am găsit printre răniți, cu o ultimă scântie de viață și avea aproape 70 de răni grave, făcute de sulițe, săbii și săgeți de arc. L-am spus:

*«Sa'd, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, mi-a ordonat să văd dacă ești printre cei vii sau cei morți.»*

El a spus:

*«Sunt printre cei morți. Prin urmare, aș vrea să trimit cu tine Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, *sallam-ul meu*, și spune-i că Sa'd ibn Rabi îi spune:*

„Fie ca Allah să te răsplătească cu cel mai bun lucru cu care El a răsplătit un Profet pentru oamenii lui!”

*Și trimite *sallam-ul meu* oamenilor tăi și spune-le că Sa'd ibn Rabi le spune:*

„Nu aveți nicio scuză în fața lui Allah, dacă Profetul vostru este rănit în timp ce ochii voștri încă mai clilesc (mai sunteți în viață).”»

Apoi a murit.”

(relatat de Al-Hakim)

Atunci care este scuza națiunii islamice, ce constă în circa un miliard și jumătate de musulmani, atunci când cei mai răi

oameni au greșit și au defăimat pe Nobilul Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*?

Dacă dragostea noastră pentru Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, ar fi un fapt real, atunci în mod inevitabil ar fi o realitate practică, ce s-ar vedea clar în manierele, comportamentul și preocupările noastre, ca un întreg al vieții.

O astfel de iubire adevărată ar conduce de la început la susținerea religiei iubitului nostru Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Mergând mai departe, ar trebui să explorăm fiecare posibilitate pe care o avem, să prezentăm minunata noastră religie, păstrând *motto*-ul celui mai sincer companion al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Abu Bakr As-Saddiq, *radhi Allahu anhu*.

Când religia iubitului Profet Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost vulnerabilă pericolelor, Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, a spus cu voce tare:

„Revelația nu va mai fi trimisă de acum înainte. Religia este completă și nu va fi afectată, atâta timp cât eu sunt în viață.”

(Jaami' Al-Usul, în *Ahadith Ar-Rasul*)

Prin urmare, imam-ul Medinei, Imam Malik, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„Oricine aduce o inovație în Islam și susține că este bună, înseamnă că el susține că Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a trădat mesajul ce i-a fost încredințat, pentru că Allah Preaînaltul spune:

«Vă sunt oprite mortăciunea, sângele [scurs], carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah [la junghierea lor], ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele [de altă vită], ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați junghiat [aceste vietăți înainte de a muri] – ca și vitele junghiate pe pietrele înălțate [ale idolilor] ~ și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți. ~ Acestea sunt pentru voi păcat. Aceia care nu cred, sunt, astăzi, deznădăjduiți [că ar mai putea] să vă îndepărteze de la religia voastră. Deci, nu vă mai temeți de ei, ci temeți-vă de Mine! În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voas-

tră, și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi! ~ Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat, ~ [să știe că] Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].»

(Surat Al-Ma'ida, 5:3)''

Deci, ceea ce nu făcea parte din religie în acel moment, nu trebuie să fie parte din religia de astăzi.

(*Al-I'tisaam*, de Ash-Shaati-bi)

Cum pot, oare, unii oameni, să susțină că îl iubesc pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, atâta timp cât ei sunt primii care distrug religia și Sunna, introducând inovații și închizând ochii la ceea ce el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Feriți-vă de lucrurile noi, pentru că fiecare lucru nou este o inovație și fiecare inovație este o rătăcire, și fiecare rătăcire reprezintă Focul Iadului.”

(relatat de Abu Dawud și Tirmidhi)

Musulmanul care îl iubește pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu sinceritate, dorește să urmeze Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în toate as-

pectele, acceptând cu credință fermă toate hotărârile și normele nobilei religii, oferind Sunei credibilitatea meritată. Acest musulman susține Sunnah Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și se supune fără a exagera în a-l ridica într-un rang mai mare decât acela pe care Allah *subhanahu wa ta'ala* i l-a dat – acela de rob și Mesager al lui Allah Preaînaltul.

Musulmanul care îl iubește sincer pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este interesat de biografia Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, pe care o transmite copiilor săi, familiei, sau celor apropiați; respectă cu strictețe manierele remarcabile ale Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în scopul de a fi și el, la rândul său, un bun exemplu, pentru a duce mai departe mesajul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Acest lucru îl va apropia mai mult de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Ziua Judecății. Cu privire la aceasta, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Cei mai buni dintre voi sunt cei care au cele mai bune maniere.”

(relatat de Tirmidhi și Albani)

Musulmanul care îl iubește sincer pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, iubește și respectă, de asemenea, pe toți membrii familiei acestuia.

Este relatat că Abu Bakr As-Saddiq, *radhi Allahu anhu*, a spus:

„...Pe Cel în mâinile Căruia se află sufletul meu, rudele Mesagerului lui Allah îmi sunt mai dragi decât rudele mele...”

(relatat de Bukhari și Muslim)

Dragostea pentru compa-nioni, *radhi Allahu anhum*, face și ea parte din iubirea și respectul pe care îl avem față de Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Urmarea pașilor lor, vorbitul numai de bine, abținerea de la vorbele despre litigiile care au fost între ei, sunt pentru noi o obligație, la fel ca a cere lui Allah *subhanahu wa ta'ala* iertarea lor. De asemenea, un musulman *mumin* trebuie să îi respecte și să îi iubească pe toți savanții pioși, dreptcredincioși, pe predicatorii musulmani, apreciindu-i și ascultându-i, urmărind, astfel, faptele bune, necăutând greșelile lor.

Un bun musulman are grijă să transmită binecuvântările asupra Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, tot timpul și, mai ales, atunci când aude onorabilul său nume.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Zgârcit este acela pe care l-am menționat, dar care nu mă invocă în binecuvântările sale.”

(relatat de Tirmidhi)

Musulmanul care îl iubește sincer pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, trebuie să fie mândru de religia sa și să aibă un caracter distinct și un mod de gândire pe măsură. Nu trebuie să fie un simplu imitator al obiceiurilor sau maniere-lor celor care nu cred și nu respectă religia Profetului Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Și Allah *subhanahu wa ta'ala* îl descrie pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în Sfântul Coran:

„Și tu ai o fire minunată.”

(Surat Al-Qalam, 68:4)

**Redactor
Alya Iacob**

Moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam

La ce folosește ca toți musulmanii să cunoască cum a murit Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam?

Mă rog lui Allah subhanahu wa ta'ala să mă ierte dacă am greșit cu ceva.

✽ Acesta este un subiect delicat și dificil de explicat, deci care este motivul pentru care am scris despre acest eveniment trist?

Detaliile morții Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, prezintă un interes major și demn de reținut de către toți musulmanii, deoarece cea mai mare catastrofă care a atins musulmanii este pierderea – moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam. Nu a fost o tragedie mai mare de-a lungul secolelor, de la începutul Islamului până în ziua de astăzi și până la Sfârșitul Lumii decât pierderea

Profetului nostru Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Acest articol este o readucere aminte pentru toți musulmanii care sunt atinși de o nenorocire, fie vorba de o pierdere a cuiva apropiat, foarte drag, sau despre o boală, sau chiar despre pierderea unui membru al corpului, sărăcie, și multe altele.

Deci, este bine ca fiecare credincios mumin să își aducă aminte că moartea Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, este un cataclism fără precedent.

În momente grele, când cineva se găsește într-o astfel de situație, trebuie să se consoleze pentru a trece peste nenorocirea de care a fost atins, pentru că Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Nu este nicio persoană în comunitatea mea, care să fie atinsă de o catastrofă mai mare decât pierderea mea.”

Pentru fiecare dintre noi, vor rula în această viață astfel de încercări, iar Allah subhanahu wa ta'ala ne informează în Sfântul Coran:

„Fiecare suflet trebuie să guste moartea. Noi vă încercăm cu răul și cu binele, în chip de ispită, și la Noi vă veți întoarce.”

(Surat Al-'Anbiya', 21:35)

Un companion al Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a prezentat condoleanțele sale unui prieten de-al său care și-a pierdut copilul și era extraordinar de trist, lucru normal și uman, el, *radhi Allahu anhu*, zicându-i:

„Răbdare pentru toate problemele care îți sunt date și trebuie să știi că ființa umană nu este nemuritoare. Acest lucru nu ți se întâmplă numai ție, toate ființele trec prin așa ceva.”

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a avut o viață plină de evenimente, unele mai importante decât altele; o viață plină de lupte, de sacrificii, de lecții, o viață exemplară pentru aceia care o studiază, fiind un tezaur nesecat, în educația sufletului, oferind cel mai bun exemplu.

După vârsta de 40 ani, când

a primit revelația, lupta lui a început. Cerea zi și noapte, fără a conțeni, ajutorul lui Allah Preaînaltul, suportând ura, insultele și agresiunile pe care i le-au făcut chiar oamenii din poporul său, timp de 13 ani, perioadă în care a rămas la Mecca.

El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, este îndrumătorul, educatorul și profesorul unei importante părți a comunității, *muhajirun* – emigranții (ei fiind numiți, datorită emigrării lor de dragul lui Allah subhanahu wa ta'ala și a Profetului lor, *salla Allahu aleihi wa sallam*), care s-au refugiat în Yasin, loc care se va numi Medina, unde vor găsi refugiu din partea Ansarilor. Ei rămân în Medina 10 ani, timp în care Allah subhanahu wa ta'ala îi deschide porțile victoriei, după numeroasele bătălii care au cerut multe sacrificii. După această perioadă, Allah subhanahu wa ta'ala îi oferă ocazia de a se întoarce la Mecca, orașul lui natal de unde fusese alungat, putând, astfel, să se întoarcă învingător, iar triburile arabe din Peninsula Arabică s-au convertit toate la Islam.

La un an după revenirea sa, *salla Allahu aleihi wa sallam*, la

Mecca, va face Pelerinajul pe care îl numim **Pelerinajul de Adio**, deoarece Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a simțit că se apropie plecarea sa din această viață. Allah *subhanahu wa ta'ala* i-a revelat în ziua de vineri, de Arafa, luna Dhul-Hajj:

„...În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca religie pentru voi! Și dacă cineva este silit de foame [să mănânce din cele oprite], fără pornire spre păcat, [să știe că] Allah este Iertător, Îndurător [*Ghafur, Rahim*].”

(Surat Al-Ma'ida, 5:3)

Abdullah ibn Omar, *radhi Allahu anhu*, a spus că:

„Când vine biruința lui Allah și cucerirea ~ Și-i vezi pe oameni intrând în religia lui Allah în cete, ~ Atunci slăvește-L cu laudă pe Domnul și roagă-L pe El de iertare, fiindcă este Iertător [cu cel care se căiește] [*Tawwaab*].”

(Surat An-Nasr, 110:1-3)

a fost revelată la câteva zile după At-Tashirk, după ziua de Aid.

Omar ibn Khattab, *radhi Allahu anhu*, i-a întrebat pe oameni, zicându-le:

„Ce părere aveți despre spu-

sele lui Allah *subhanahu wa ta'ala*:

«Când vine biruința lui Allah și cucerirea?»

Unii dintre ei au spus:

«Ni s-a poruncit să Îl lăudăm pe Allah *subhanahu wa ta'ala* și să căutăm iertarea lui Allah Preaînaltul, atunci când El ne ajută și ne dă victoria.»

Unii dintre ei au tăcut, neputând să mai spună ceva.

Apoi, Omar a spus:

«Este ceea ce spui, o, Ibn Abbas.»

El a spus:

«Nu.»

El (Omar) a spus:

«Ce spui?»

Ibn Abbas a spus:

«Acesta a fost începutul sfârșitului vieții Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, despre care Allah *subhanahu wa ta'ala* l-a informat...»

(relatat de Bukhari)

În timpul Pelerinajului de Adio, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus tuturor pelerinilor în repetate rânduri:

„O, voi oameni, ascultați-mă cu atenție, căci nu știu dacă voi mai fi printre voi după acest an.”

Astfel, Profetul, *salla Allahu*

aleihi wa sallam, a anunțat indirect oamenii că probabil nu va fi anul viitor cu ei.

Mulți dintre cei care l-au auzit, au plâns și regretau profund în sufletele lor, gândindu-se la faptul că este posibil ca anul viitor Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, să nu mai fie lângă ei.

❁ *Semnele precursoare încep să se vadă.*

Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, anunță oamenii că poate anul viitor nu va mai fi printre ei.

„Când Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, l-a trimis pe Mu'ad ibn Jabal, *radhi Allahu anhu*, în Yemen, l-a acompaniat până la ieșirea din Mecca, spunându-i ce să facă, dându-i sfaturi, pentru ca apoi să îi spună că după acest an, s-ar putea să nu îl mai vadă și:

«O, Mu'ad! S-ar putea să nu mă mai vezi după scurgerea acestui an. S-ar putea să treci chiar pe lângă această moschee a mea și pe lângă mormântul meu.»

Când a auzit Mu'ad, *radhi Allahu anhu*, a început să plângă, iar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-a întors spre Medina și

a zis:

«Oamenii cei mai apropiați de mine sunt demni de mine, cei credincioși, cei curați, oricare sunt sau oriunde s-ar afla.»”

(relatat de Muslim)

Aisha, *radhi Allahu anha*, a relatat că:

„Fatima a venit și mersul ei semăna cu cel al Profetului. Profetul a spus:

«Bine ai venit, fata mea!»

Apoi a așezat-o pe partea lui dreaptă sau stângă, spunându-i un secret, după care ea a început să plângă. Am întrebat-o:

«De ce plângi?»

El din nou i-a spus un secret, iar ea a început să râdă. Am spus:

«Niciodată nu am văzut fericirea atât de aproape de tristețe cum am văzut-o azi.»

Am întrebat-o ce anume i-a spus Profetul. Ea a răspuns:

«Niciodată nu o să dezvălui secretul Profetului lui Allah.»

Când Profetul a murit, am întrebat-o din nou. Ea mi-a răspuns:

«Profetul mi-a spus:

„În fiecare an, Jibril obișnuia să revizuiască cu mine Coranul numai o singură dată, dar în acest an, el a făcut-o de două ori.

Cred că aceasta prevestește moartea mea, iar tu vei fi prima din familie care mă vei urma.”

Atunci am început să plâng. Apoi, el a spus:

„Nu ți-ar plăcea să fii stăpâna tuturor femeilor din Paradis, sau stăpâna tuturor credincioaselor?»

Aceasta m-a făcut să râd.”»”
(relatat de Bukhari)

Toți copiii Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, au murit înaintea sa, cu excepția Fatimei, *radhi Allahu anha*. Ea, *radhi Allahu anha*, a fost cea mai mică dintre fiicele Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

„Fatima este o bucată din mine și cine o supără pe ea, mă supără pe mine.”

(relatat de Bukhari)

Aceasta este o învățătură pentru noi toți, pentru fiecare persoană care este atinsă de o boală mare, să știe că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a murit în urma unei mari suferințe, cauzată de dureri groaznice.

Fiecare persoană care este atinsă de sărăcie trebuie să știe că în casa Profetului

Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, treceau nopți lungi în care nu avea nici cu ce să aprindă candela.

Înainte să moară, Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a întrebat câți bani mai sunt în casă. I s-a spus că mai erau șapte dirhami, iar el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a cerut să se dea sadaqa, și a dat drumul tuturor servitorilor și servitoarelor pe care le avea.

Durerile de cap (migrenele) Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, s-au intensificat după terminarea *Pelerinajului de Adio*, devenind dese și foarte dure-roase.

Când se întâmplă o nenorocire mare, cum ar fi pierderea unui copil, ai impresia că toată lumea pică pe tine și că nimeni nu a fost încercat ca tine. Să ne aducem aminte, dragi lectori, de fiecare dată, că Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a văzut pe toți copiii săi murind, părsindu-l unul după altul, rămânându-i doar Fatima, *radhi Allahu anha*, pe care o iubea foarte mult. Când o vedea că vine, din marea iubire pentru ea, *radhi Allahu anha*, se ridica să o întâmpine și o așeza în locul unde

el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, stătea.

Imam Ahmad relatează că Aisha, *radhi Allahu anha*, a zis:

„S-a întors într-o zi de la înmormântare de la Al-Baqi și eu aveam dureri de cap și strigam:

«O, capul meu, capul meu!»

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a zis:

«A, nu! Capul meu, capul meu!»

Apoi, ca să o liniștească pe Aisha, *radhi Allahu anha*, i-a zis:

«Cel mai bun dintre voi, este cel care este cel mai bun cu familia lui, iar eu sunt cel mai bun dintre voi cu familia mea.»”

(relatat de Tirmidhi și Ibn Majah)

Deci, nu voia să o întristeze, să o supere, nu voia ca ea, *radhi Allahu anha*, să se îngrijoreze pentru el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, astfel, o asigură zicându-i:

„O, Aisha, nu te îngrijora dacă mori înaintea mea, eu te spăl, te înfășor și te îngrop, și tot eu îți fac Rugăciunea de înmormântare.”

(relatat de Ahmad)

Ce privilegiu, mashaAllah!

Cine nu s-ar simți bine cu un astfel de privilegiu, cine nu poate să fie asigurat, când chiar Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, îi spune acestea!

Aisha, *radhi Allahu anha*, avea o relație specială cu Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*.

N-a zis el, salla Allahu aleihi wa sallam, că o iubea mai mult decât pe celelalte soții?!

Așa cum găsim în hadith-ul din Sahih Muslim, că Amr ibn Al-As, *radhi Allahu anhu*, a zis:

„«O, Profet al lui Allah, care este ființa cea mai iubită de tine?»

Iar el a răspuns:

«Aisha.»

«Iar cel mai iubit bărbat?»

«Tatăl ei.»”

(relatat de Muslim)

Aisha, *radhi Allahu anha*, când l-a auzit pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, de așa asigurare, i-a zis:

„Dacă tot faci ce mi-ai zis, când te întorci, la tine sau la mine, continui căsătoria cu una dintre femeile tale.” (era un fel de glumă pe care și-o permitea cu Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*).

Ea, radhi Allahu anha, glumea, pentru că nu știa că această migrenă a Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era foarte serioasă și că, de fapt, era începutul sfârșitului. Astfel, această durere devine din zi în zi mai mare și chiar și așa, el, *salla Allahu aleihi wa sallam*, insista să meargă să își facă Rugăciunile la moschee.

Durerea se extinsese în tot corpul și ajunsese să fie dus de oameni la moschee.

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a zis:

*„A venit Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, legat la cap cu o bucată de material, pentru ameliorarea durerilor și le-a zis oamenilor că Allah Preaînaltul a oferit slujitorului Său posibilitatea de a alege între toate averile lumești și răsplata Lumii de Apoi. El a ales-o pe ultima. Atunci, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a început să plângă, deoarece numai el înțelegea-se.”*

Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a zis:

«Renunțăm la părinții noștri de dragul tău.»

(Mishkat Al-Masabih)

*„Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:*

«Nu a fost niciunul în lumea asta care a avut o încredere totală și și-a legat sufletul și bunurile de mine, așa cum a fost Abu Bakr.»

Și a continuat zicând:

«Dacă este să iau un khalil (prieten cel mai drag), aş fi luat pe Abu Bakr, dar iubirea mea pentru Islam este mai mare.»

Moscheea aceasta avea mai multe intrări, care dădeau la casele unora dintre companioni, radhi Allahu anhum. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a ordonat închiderea lor, lăsând-o deschisă numai pe cea a lui Abu Bakr, radhi Allahu anhu.”

(relatat de Bukhari)

Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, cu toate că avea dureri foarte mari, se ducea la moschee, conducându-și oamenii în Rugăciune și deci, în ciuda marilor suferințe, citea Coranul de câte ori avea ocazia.

Numeroși companioni, radhi Allahu anhum, ne informează că, înainte să doarmă, Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, recita zilnic:

✽ Surat Al-'Isra'

✽ Surat Az-Zumar

- ✽ Surat As-Sajda
- ✽ Surat Al-Mulk
- ✽ Surat Al-Kafirun
- ✽ Surat Al-Ikhlâs
- ✽ Ayat Al-Kursi

✽ ultimele două versete din Surat Al-Baqara,
iar atunci când se trezea, recita
✽ ultimele versete din Surat 'Al-'Imran.

Boala sa era foarte gravă și dureroasă, iar atunci când venea la moschee, era însoțit de Al-Fadl ibn Al-Abbas și Ali ibn Abu Talib, verișorul lui, radhi Allahu anhum, târându-l. Se puteau vedea urmele sale lăsate pe nisip și tot ei îl aduceau acasă, la Aisha, radhi Allahu anha.

În această stare în care se afla, extraordinar de bolnav și de obosit, într-o zi, a cerut:

„«Turnați peste mine apa din șapte burduri de piele, din șapte fântâni diferite, ca să pot ieși afară să mă întâlnesc cu oamenii și să le vorbesc.»

Ei au turnat apă peste el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, până când a zis:

«Destul! Destul!»

(relatat de Bukhari)

După ce s-a răcorit, a ieșit să le vorbească oamenilor, pentru

că simțea că aceștia erau speriați, și le-a recitat:

„Pe cele trimise în rafale.”

(Surat Al-Mursalat, 77:1)

Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, într-o seară, s-a simțit atât de rău încât nu și-a mai putut stăpâni durerea și nici nu a mai putut să iasă pentru a merge la moschee. Din cauza durerilor insuportabile, uneori leșina.

„Aisha, radhi Allahu anha, a vorbit de trei-patru ori cu Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, să-l retragă pe Abu Bakr de la conducerea Rugăciunilor, pentru ca oamenii să nu-și piardă speranța în el, dar el, **salla Allahu aleihi wa sallam**, a refuzat și a zis:

«Voi femeile sunteți ca femeile care au încercat să-l atragă pe Iosif în păcat. Transmi-teți cererea mea lui Abu Bakr, să conducă Rugăciunea.»”

(relatat de Bukhari)

Nu mult de la această întâmplare, când Profetul, **salla Allahu aleihi wa sallam**, s-a simțit un pic mai bine, a cerut să fie dus la moschee, la Rugăciunea de Dhuhr și a mers între Ibn Abbas și Ali, radhi Allahu anhum. Oamenii, văzându-l, s-au bucurat, spunând:

„A venit Profetul!”

Atunci, Abu Bakr, radhi Allahu anhu, a vrut să meargă în rând cu credincioșii, pentru a îi lăsa loc Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, însă acesta îi face semn și îi arată să rămână acolo unde este.

Deja am spus despre boala Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, cât de avansată era și de marea sa suferință. Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

„Nu am văzut niciodată un om care să fie cuprins de atâta durere și suferință.”

Cu toate că suferința lui era extrem de mare, nu contenea să dea sfaturi.

Umm Salama, radhi Allahu anha, ne relatează că Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„Când mai avea puțin până să moară, pe punctul de a ne părăsi, el ne-a spus:

«Aveți mare atenție la Rugăciune! Faceți-vă Rugăciunea, nu o neglijați, faceți-o așa cum trebuie, corect, respectați condițiile Rugăciunii, faceți-o la orele ei cuvenite! Achitați-vă de ea așa cum trebuie! Rugăciunea, Rugăciunea și tot ce aveți sub stăpânire.»”

(relatat de Bukhari)

În ultima săptămână a vieții rămâne la Aisha, radhi Allahu anha. Companionii, radhi Allahu anhum, erau speriați și supărați și, într-o dimineață, Anas, radhi Allahu anhu, spune:

„Profetul, în acea zi de luni, a găsit un pic de forță pentru a se ridica lângă fereastră din camera Aishei, radhi Allahu anha, care dădea spre moschee. Aceasta era acoperită de un voal; era timpul când oamenii erau la Rugăciune, conduși de Abu Bakr, radhi Allahu anhu. Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a ridicat voalul și s-a uitat la companionii săi, radhi Allahu anhum, în timp ce ei se rugau. A văzut oamenii care, în ciuda faptului că el, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu era acolo, se rugau la timp, în grup, la moschee. El, salla Allahu aleihi wa sallam, se uita la oamenii care au sacrificat totul de dragul lui Allah subhanahu wa ta’ala, pentru el, salla Allahu aleihi wa sallam, și pentru religia Sa.

Când au văzut fața clară a Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, au fost foarte fericiți, iar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, s-a uitat la ei, zâmbind

bucuros. Musulmanii care se rugau erau atât de încântați și de extaziați, încât aproape erau să părăsească Rugăciunea lor. Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, le-a făcut semn cu mâna, a intrat în cameră și a lăsat voalul să cadă.”

(relatat de Bukhari)

Aisha, *radhi Allahu anha*, care sprijinea capul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, în brațele sale, suferea enorm. Abdul Rahman Abu Bakr, tatăl Aishei, *radhi Allahu anha*, a venit având în mână un siwak – acest bețișor, care în ochii multor musulmani ai zilelor noastre nu are nicio semnificație, crezând că el poate doar curăța dinții, când, de fapt, ne relatează Ibn Abbas, *radhi Allahu anhu*:

„Siwak-ul purifică gura și este o modalitate de a-L mulțumi pe Allah.”

(relatat de Bukhari)

Rasul Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a spus:

„Dacă nu aș ști că este o greutate prea mare pentru poporul meu, i-aș cere să folosească siwak la fiecare abluțiune.”

(relatat de Bukhari)

Însă, oamenii nu mai dau importanță acestui lucru.

Deci, Abdul Rahman, *radhi Allahu anhu*, a intrat în casă cu un siwak în mână, iar din privirile Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a înțeles că vrea acel siwak, însă, era prea dur pentru el. Atunci, Aisha, *radhi Allahu anha*, l-a întrebat dacă vrea să îl înmoaie, iar el a spus că da.

Abdullah ibn Mas'ud, *radhi Allahu anhu*, s-a dus să îl viziteze pe Profet, *salla Allahu aleihi wa sallam*, și l-a văzut suferind enorm. Atunci, l-a atins cu mâna sa, spunându-i:

„O, Mesager al lui Allah, te văd suferind enorm.

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a răspuns:

«Sufăr cât suferă două persoane ca voi.»

Abdullah ibn Mas'ud, *radhi Allahu anhu*, i-a spus:

«Pentru că tu ai recompensa de două ori pentru această suferință.»

Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, i-a spus:

«Da, așa este. Nu este un musulman care să fie atins de o boală sau de ceva mai inferior decât o boală, fără a-L purifica prin ea, tot la fel cum arborele se purifică de frunzele lui.»”

Fatima, radhi Allahu anha, a fost de față la suferințele tatălui ei:

„«Ce dureri cumplite are tatăl meu!»

La aceste cuvinte, Profetul a răspuns:

«Până la sfârșitul acestei zile, el nu va mai avea nicio durere.»”

(relatat de Bukhari)

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, care era întins și care își ținea capul în brațele Aishei, radhi Allahu anha, avea în dreapta lui un recipient cu apă, în care și-a băgat mâna, a trecut-o peste fața lui și a zis:

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ
لَسَكْرَاتٍ

Nu este alt zeu în afară de Allah. Moartea este plină de chinuri!

„La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

Cea mai mare agonie de durere o întâlnim numai la moarte, iar Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, nu a scăpat de ea și niciun om nu va scăpa de ea.

Deci, această agonie a morții este adevărată și vine cu dreptate și nu ai unde să fugi de ea.

Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a suferit până în ultimul moment și își trecea mâna udă pe fruntea sa și repeta:

„La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

La ilahe illa Allah, inna lilmutti lisakarar!”

La un moment dat, se uită fix în tavan și spune:

„Împreună cu cei asupra cărora ai pogorât mila Ta, cu Profeții și cei devotați (As-Siddiqin), martirii și făcătorii de bine, o, Allah, iartă-mă și ai milă de mine și fă-mi parte de tovărășia Celui de Sus.”

(relatat de Bukhari)

Apoi, Profetul, salla Allahu aleihi wa sallam, a spus:

„O, Allah, fă-mi parte de tovărășia Celui de Sus. La Allah ne întoarcem și către El alergăm după ajutor și ultim adăpost.”

(relatat de Bukhari)

Când Îngerul Morții, aleihi sallam, a venit să îi ia sufletul Profetului, salla Allahu aleihi wa sallam, pentru a îl duce la Unicul

Proprietar, i s-a adresat spunând:

„Vino, tu, suflete, de care Allah este Cel mai Mulțumit. Niciun suflet nu a fost și nu va mai fi primit în această stare de mulțumire totală a lui Allah subhanahu wa ta'ala.”

Acea zi a fost o zi de luni, iar mulți savanți confirmă că aceasta era a douăsprezecea zi din luna Al-Rabia Al-Awwal, din anul 633 e.n., al unsprezecelea an de la Hijra. Este ziua în care Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, urma să își dea sufletul Proprietarului căruia îi aparținea, o zi grea pentru întreaga Umma.

Vestea pierderii imense s-a răspândit curând în toată Medina și o durere puternică a cuprins toate colțurile și orizonturile orașului.

Anas, *radhi Allahu anhu*, a spus:

*„N-am mai trăit niciodată o zi mai fericită sau mai strălucitoare decât ziua în care Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a venit la noi și niciodată n-am trăit o zi mai groaznică sau mai întunecată decât ziua în care a murit Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*.”*

(Mishkat Al-Masabih)

Când el a murit, Fatima, *radhi Allahu anha*, a spus:

„O, tată, căruia Domnul i-a răspuns Rugăciunilor! O, tată, al căruui cămin este Paradisul! O, tată, a căruui moarte a anunțat-o Îngerul Jibril!”

(relatat de Bukhari)

Omar, *radhi Allahu anhu*, a fost atât de afectat, încât aproape că și-a pierdut cunoștința, s-a ridicat înaintea oamenilor și li s-a adresat:

*„Câțiva dintre ipocriți pretind că Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a murit. Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, nu a murit, ci a plecat la Domnul Său, la fel ca Moise *ibn Imran*, care a fost plecat timp de 40 de nopți, dar până la urmă s-a întors, deși ei susțineau că murise. Pe Allah, Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, se va întoarce și va tăia mâinile și picioarele celor care pretind că a murit.”*

(Ibn Hisham)

*„Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, a plecat din casa lui de la As-Sunh și a venit la moschee călare pe un cal. La moschee, el, *radhi Allahu anhu*, a descălecat și a intrat. Nu a vorbit cu nimeni și*

nu s-a oprit până când nu a intrat în camera Aishei, radhi Allahu anha, îndreptându-se direct spre locul unde se afla Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*. Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era acoperit cu o pelerină albastră. El, radhi Allahu anhu, i-a descoperit fața, s-a aplecat, l-a sărutat și a plâns. Apoi a spus:

«Renunț la mama și la tatăl meu de dragul tău. Cu adevărat, Allah subhanahu wa ta'ala nu te va lăsa să mori de două ori. Tocmai ai trecut de moartea pe care Allah subhanahu wa ta'ala a poruncit-o.»

Pe urmă, a ieșit și l-a găsit pe Omar, radhi Allahu anhu, vorbind oamenilor. El, radhi Allahu anhu, a zis:

«Omar, așează-te! »

Omar, radhi Allahu anhu, a refuzat să se supună. Oamenii l-au lăsat pe Omar, radhi Allahu anhu, și au venit către Abu Bakr, radhi Allahu anhu, care a început o cuvântare, spunând:

«O, voi, cei care-l venerați pe Mohammed, el este mort acum.»

apoi a spus:

«O, voi, cei care-l venerați pe Allah, El este Atotputernic și

este de-a pururea Viu și nu ne va părăsi niciodată.»

Allah subhanahu wa ta'ala spune în Coranul cel Nobil:

„Și Mohammed nu este decât un trimis - și au mai fost înainte de el și alți trimiși. Dacă el ar muri sau ar fi ucis, v-ați întoarce voi pe călcâiele voastre? Cel care s-ar întoarce pe călcâiele lui nu i-ar aduce lui Allah nicio stricăciune. Și Allah îi va răsplăti pe cei mulțumitori.”

(Surat 'Al-'Imran, 3:144)

Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus:

«Pe Allah, sună ca și când oamenii n-ar fi auzit niciodată un astfel de verset coranic, până când nu l-a recitat Abu Bakr, radhi Allahu anhu, ca aducere-aminte. Astfel, oamenii au început să-l recite și ei toți, până la ultimul.»

Ibn Al-Musaiab a povestit că Omar, radhi Allahu anhu, a zis:

«Pe Allah, în clipa când l-am auzit pe Abu Bakr, radhi Allahu anhu, rostind acel verset, am căzut la pământ, ca și cum picioarele n-ar mai fi avut putere să mă țină. Doar atunci am realizat că Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, într-adevăr murise.»

(relatat de Bukhari)

Marți, trupul Profetului, *salla Allahu aleihi wa sallam*, a fost spălat cu hainele pe el. L-au spălat Al-Abbas, Ali, Al-Fadl și Qathm, cei doi fii ai lui Al-Abbas, *radhi Allahu anhum*, la fel ca și Shaqran, sclavul eliberat al Mesagerului lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, Osama ibn Zaid și Aus ibn Khaul, *radhi Allahu anhum*.

Al-Abbas, Al-Fadl și Qathm, *radhi Allahu anhum*, i-au rotit corpul, în vreme ce Osama și Shaqran, *radhi Allahu anhum*, turnau apa. Ali, *radhi Allahu anhu*, l-a spălat, iar Aus, *radhi Allahu anhu*, l-a sprijinit de pieptul său.

Ei, *radhi Allahu anhum*, l-au înfășurat într-un giulgiu alcătuit din trei bucăți de pânză albă de Sahuli, din bumbac, ce nu avea nici mâneci, nici ceva care să-i acopere capul.

Când era vremea să-l îngroape, s-a ivit o oarecare discuție în legătură cu locul în care să fie înmormântat, dar Abu Bakr, *radhi Allahu anhu*, a zis:

„L-am auzit pe Mesagerul lui Allah, *salla Allahu aleihi wa sallam*, spunând:

«La moartea sa, un Profet este îngropat în locul unde închide ochii.»

Așa că Abu Talha a ridicat patul în care murise, a săpat dedesubt și a scos pământul pentru a face mormântul.»

(relatat de Bukhari și Muslim)

Aisha, *radhi Allahu anha*, a spus :

„Noi n-am știut că Profetul, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era îngropat, decât atunci când am auzit zgomotul sapelor care săpau pământul, în mijlocul nopții.”

(*Mukhtasar Sirat An-Nabawiya* de Ibn Hisham, *Talqih Fuhum Ahli Al-Athar*)

*Allah să-l binecuvânteze și să-l miluiască! Nimeni nu poate pretinde că posedă cunoștințe depline sau că stăpânește marile attribute ale celui mai mare Om din acest Univers. Nimeni nu ar putea face vreodată o descriere potrivită a acestui Om, care era perfecțiunea întruchipată. El, *salla Allahu aleihi wa sallam*, era un Om care căuta în permanență lumina lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, într-o asemenea măsură,*

încât era întru-totul pătruns de învățătura Coranică.

neamul lui Avraam, că a Ta este toată Slava, Gloriosule!

O, Allah! Coboară pacea Ta asupra lui Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și asupra neamului lui Mohammed, așa cum ai coborât pacea Ta asupra lui Avraam, aleihi sallam, și a neamului lui Avraam, că a Ta este toată Slava, Gloriosule!

O, Allah! Binecuvântează-l pe Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, și neamul lui Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, așa cum l-ai binecuvântat pe Avraam, aleihi sallam, și

Sperăm ca mulți dintre lectori, care au tratat acest subiect cu totul deosebit, într-un mod superficial, să înțeleagă deosebita gravitate a tot ceea ce s-a întâmplat și prin ceea ce a trecut Profetul nostru, salla Allahu aleihi wa sallam, în timpul despărțirii corpului de suflet.

**Redactor Șef
Gabriela Guettat**

Salat Al-Ibrahimia

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ،
اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

**Allahumme salli 'ala Mohammedin we
'ala aali Mohammed, kema salleite 'ala
Ibrahiime we 'ala aali Ibrahim, inneke
hamiidun megiid.**

**Allahumme barik 'ala Mohammedin
we 'ala aali Mohammed, kema barakte
'ala Ibrahiime we 'ala aali Ibrahim,
inneke hamiidun megiid.**

„O, Allah, trimite slava Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis slava Ta asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de slavă și măreție!

O, Allah, trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de slavă și măreție!”

Amin!

Dicționar al termenilor islamici

Allah, unul dintre numele Singurei Divinități, Cel care este cu adevărat venerat, Singurul căruia I se cuvine venerarea, Singurul care este Unic în orice sens, Singur în divinitatea Sa. Sheik Uthaymin afirmă că însuși numele «Allah» indică toate celelalte Nume perfecte, precum și mărețele Atribute (ale căror număr nu ne este cunoscut nouă, oamenilor). Ne indică divinitatea Sa, ce cuprinde toate caracteristicile divinității, împreună cu negarea opozițiilor acestora. Atributele Divinității sunt atributele perfecțiunii. Numele și Atributele lui Allah subhanahu wa ta'ala nu au nicio imperfecțiune, sunt perfecte

Allah subhanahu wa ta'ala, Allah – Cel mai Glorios, Preaînaltul

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Alhamdulillah, mulțumiri lui Allah

Allahu Alam, Allah știe cel mai bine

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, când spunem „Salla Allahu aleihi wa sallam”) sau al vreunui Înger: Jibril (Gabriel), Mikail (Mihail), etc.

Adhan, chemarea la Salah (Rugăciune)

Ansari, termenul islamic pentru «ajutoare». El derivă de la locuitorii oraşului Medina, care l-au ajutat pe Profetul Mohammed, *salla Allahu aleihi wa sallam*, şi pe mohajiruni (emigranţi), la sosirea în oraş

Astaghfirullah, cer iertare lui Allah

As salam aleykum wa rahmatullahi wa barakatuh, Pacea, mila şi binecuvântarea lui Allah să fie asupra ta (şi a tuturor celor prezenţi)

At-Tashrik, cele trei zile după Sărbătoarea Sacrificiului

Audhu billeh, caut adăpost la Allah

Bismilleh Ar-Rahman, Ar-Rahim, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dawa, chemare la Islam

Dhikr, pomenirea lui Allah *subhanahu wa ta'ala*

Dhuhr, cea de-a doua Rugăciune (Salah) a zilei

Djinni, creaturi ale lui Allah *subhanahu wa ta'ala*, făcute din foc, înainte de crearea oamenilor

Dua, suplicație, Rugăciune personală, adresată lui Allah subhanahu wa ta'ala

Fard, plural **Fara'id**, îndatorire religioasă obligatorie

Firdaws, cel mai înalt nivel din Paradis, în care se vor afla Profeții, aleihum sallam, martirii și cei mai credincioși dintre oameni

Fitna, încercări și ispită

Fiqh, interpretarea și înțelegerea legilor islamice (Sharia)

Hadith, plural **ahadith**, literal înseamnă relatare, spuse, discurs; reprezintă ceea ce a spus Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hajj, Pelerinajul la Mecca; este cel de-al cincilea stâlp al Islamului

Hasira, covoraș din rogojină de stuf

Hijra, migrație și se referă la migrația Profetului, salla Allahu alehi wa sallam, de la Mecca la Medina. Această călătorie a avut loc în al doisprezecelea an al misiunii sale (622 e.n.). Acesta este începutul calendarului musulman

Imam, persoana care conduce o congațiune (jamaa) în Rugăciune; liderul musulmanilor în Rugăciune, care conduce moscheea

InshaAllah, numai dacă Allah voiește

Iqama, chemarea de începere a Rugăciunii

Jazakom Allahu Khairan, cea mai bună și cea mai frumoasă expresie, atunci când un musulman mulțumește altor musulmani, însemnând „Fie ca Allah să vă răsplătească cu mult bine!”

Jihad, lupta sfântă, pe calea lui Allah subhanahu wa ta’ala

Ka’aba, clădire de formă cubică, în Masjid Al-Haram (Moscheea din Mecca)

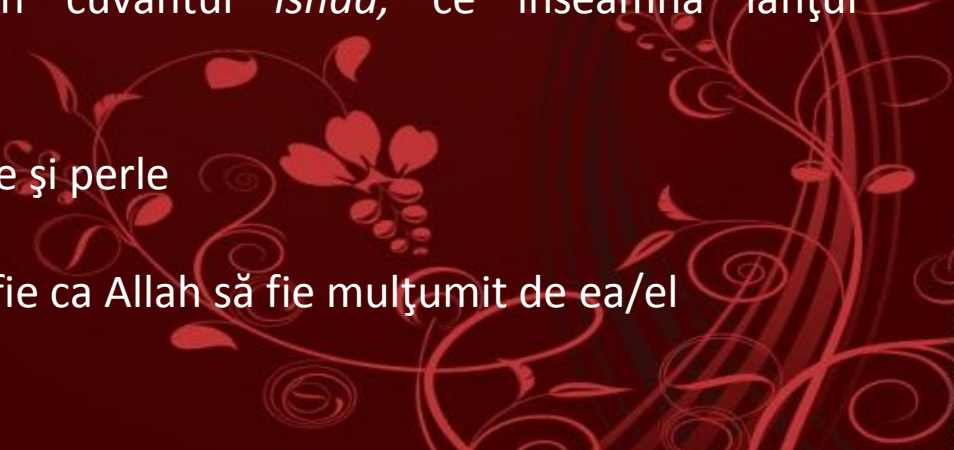
Khol, negreală pentru pleoape

Mumin, plural **Muminin**, toți cei care cred în Unicitatea lui Allah subhanahu wa ta’ala, în trimișii Săi, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Ziua de Apoi, în Destin, se numesc musulmani. Cei care, pe lângă toate acestea, și aplică ceea ce este scris în Coran și în Sunnah Profetului Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam, se numesc muminin

Musnad, provine din cuvântul *isnad*, ce înseamnă lanțul relatatorilor

Qasab, pietre prețioase și perle

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhunna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Sadaqa, caritate

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Salla Allahu aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sikka, un fel de parfum de calitate superioară, preparat dintr-o substanță neagră amestecată cu mosc

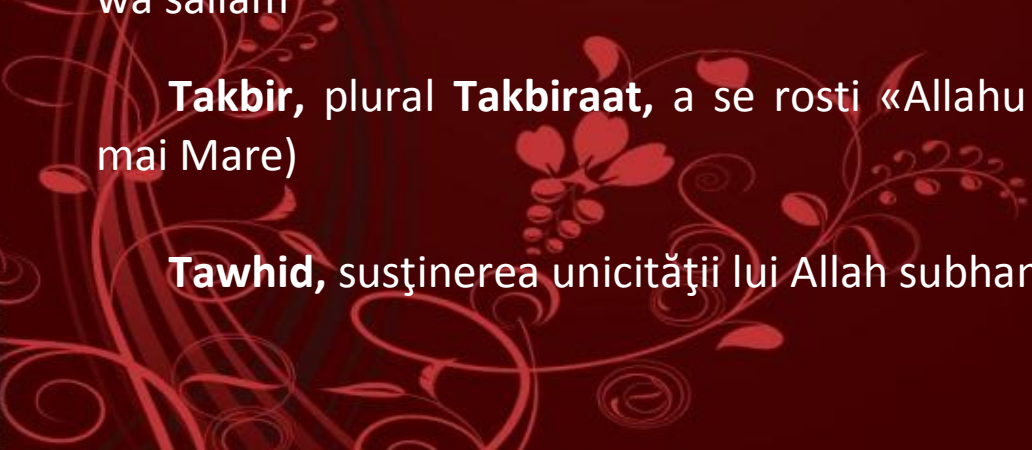
Sirah Nabawiyah, cartea despre viața Profetului Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**, scrisă de Ibn Hisham

Siwak, bucățică din creanga unui arbore special, folosită de musulmani pentru curățarea dinților

Sunna, viața și tradiția Profetului Mohammed, **salla Allahu aleihi wa sallam**

Takbir, plural **Takbiraat**, a se rosti «Allahu Akbar» (Allah este Cel mai Mare)

Tawhid, susținerea unicității lui Allah **subhanahu wa ta'ala**

Tăfsir, explicații asupra versetelor din Coran

Tharid, mâncare tradițională arabă, gătită din pâine cu legume și/sau carne

Zakat, dania, taxa islamică obligatorie, care constă în 2,5% din suma tuturor banilor deținuți anual de un musulman. Este al treilea stâlp al Islamului

Zam-Zam, apă sacră, de la Moscheea Al Haram din Mecca

Umma, o comunitate, un popor. Este folosit cu referire la comunitatea de musulmani din întreaga lume, deoarece aceștia sunt frați și surori în Islam

Umm al muminin, mama credincioșilor

Wa aleykum salam wa rahmatullahi wa barakatuh, pacea, mila și binecuvântarea lui Allah să fie și asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Reguli transliterare

ا scris (în funcție de semn) - e - cu fetha, - i - cu kesra, - u - cu damma, iar atunci când este folosit ca vocală prelungită, scris - aa

ب scris - b - normal

ت scris - t - normal

ث scris - th - normal, subliniat

ج (cu sukun) scris - j - normal

ج (cu kesra) scris - gi

ج (cu fetha) scris - ge

ج (cu damma) scris - giu

ح scris - **h** - gros (bold)

خ scris - kh - normal, subliniat

د scris - d - normal

ذ scris - dh - normal, subliniat

ر scris - r - normal

ز scris - z - normal

س scris - s - normal

ش scris - **ş** - normal

ص scris - **s** - gros (bold)

ض scris - **d** - gros (bold)

ط scris - **t** - gros (bold)

ظ scris - **dh** - gros (bold), subliniat

ع (cu sukun) scris - **‘a** - gros (bold)

ع (cu kesra) scris - **‘ai** - gros (bold)

ع (cu fetha) scris - **‘aa** - gros (bold)

ع (cu damma) scris - **‘au** - gros (bold)

غ scris - **gh** - normal, subliniat

ف scris - **f** – normal

ق scris - **q** - gros (bold)

ك scris - **k** - normal

ل scris - **l** - normal

م scris - **m** - normal

ن scris - **n** - normal

هـ scris - **h** - normal

ة la sfârșitul cuvântului, scris - **h** - normal

و vocală prelungită, scris - **uu** sau **w** - normal

ي vocală prelungită, scris - **y** sau **ii** - normal, și dacă are ședde se scrie **yy**

‘ scris - **‘** - apostrof simplu - oprire bruscă

(Atenție! – Litera «e», care apare în transliterare, este un „e” “DESCHIS” - aproape de litera a, iar regulile de transliterare sunt numai pentru versetele din Coran; a nu se confunda această transliterare a literelor arabe în limba română, cu transliterarea în limba engleză)

Acestea sunt doar câteva dintre numeroasele perle și o picătură din incredibilul ocean de maniere mărinimoase ale celui mai bun om care a trăit vreodată, Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Am încercat să adunăm unele aspecte din minunata viață a maestrului omenirii, care a iubit numai ce a fost adevărat și drept, sincer și profund; aceste cuvinte onorabile, pe cât de simple, pe atât de complexe, care ni-l înfățișează pe Profetul Mohammed, salla Allahu aleihi wa sallam.

Jazakom Allahu Khairan

SURAT AL-AHZAB

(Medinită [112]; 120 versete)

În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

*Mohammed nu este tată
niciunuia dintre bărbații voștri, ci el este
Trimisul lui Allah și încheietorul profeților,
și Allah este Atoateștiutor.*

*O, voi cei care credeți,
pomeniți-L pe Allah mereu
Și slăviți-L pe El dimineața și seara!
El este Cel ce vă binecuvântează,
ca și Îngerii Săi, pentru ca să vă scoată
pe voi din întunecimi la lumină.
Și El este cu drept-credincioșii Îndurător.*

